

ความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบ 4 MAT

นิตยา คงทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยทักษิณ

2555

มหาวิทยาลัยทักษิณ

จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ คร.อมตวรรณ วีระธรรมโม)

(อาจารย์ ดร. จุไรศิริ ชูรัมย์)

ประเพณีที่ปรึกษา

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.วิวัฒน์ จัตติยะมาน)

(อาจารย์ ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม)

กรรมการที่ปรึกษา

กรรมการ

(อาจารย์ คร.วิทวัจน์ จัตติยะมาน)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง)

กรรมการ

มหาวิทยาลัยทักษิณ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อินทawat)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ชื่อ-ชื่อสกุลผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นางนิตยา คงทอง

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม และ

อาจารย์ ดร.วิวัฒน์ ขัตติยะมาน

ปริญญาและสาขาวิชา : ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ปีการศึกษาที่สำเร็จ : 2554

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลัง
การทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างแบบการเรียนรู้กับความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม
(Cluster Random Sampling) ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย
1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 จำนวน 12 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00
2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1.00 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.41 - 0.86 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.18 - 0.55 และค่า
ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ
4 MAT จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 1.00 และค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.76 สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการ
ทดสอบค่าที (t-test) The Wilcoxon Match Pair Signed - Rank Test)

ผลการวิจัยสรุปว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังจากได้รับ
การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงกว่าก่อนได้รับการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนรู้กับ
การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT 4 รูปแบบ คือ แบบอิสระ (Independent Style) แบบร่วมมือ

(Collaborative Style) แบบแข่งขัน (Competitive Style) แบบมีส่วนร่วม (partipant Style)
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT อยู่ในระดับมาก
($\bar{x}$) = 2.88 และ S.D. = 0.63

ABSTRACT

Thesis Title: Ability in Writing Thai of Students in Primary Educational Level 1
Receiving Learning Management of 4 MAT

Student's Name: Mrs. Nittaya Khongthong

Advisors Committee : Dr. Amonwan Weerathammon

Dr. Witthawat Khattiyaman

Degree and Program : Master of Education Degree in Curriculum and Instruction

Academic Year: 2011

The research was an experimental study with a single group having pre and post-test. The purposes were 1) to compare ability level in writing Thai of students in Primary Educational Level 1 before and after receiving the learning management of 4MAT 2) to study the relationships between learning units and the learning management of 4 MAT of students in Primary Educational Level 1 3) to study satisfactory level of students in Primary Educational Level 1 towards the learning management of 4MAT. The sample group chosen by the method of Cluster Random Sampling was 14 students in Primary Educational Level 1 at Ban Huay Hang School, Surat Thani province in semester 2 of academic year 2010. The research instruments consisted of 1) 12 teaching plans of 4MAT of Thai program in Primary Educational Level 1 from Learning Unit 7 with IOC value between 0.80-1.00 2) a Thai writing test with 30 items (IOC = 1.00, $p = 0.41-0.86$, $r = 0.18-0.55$, and reliability value = 0.89 3) the questionnaire about students' satisfaction concerning the learning management of 4MAT with 10 items (IOC = 1.00, and reliability value = 0.76). The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation, and t-test.

The results were that

Students' ability level in writing Thai after receiving the learning management of 4MAT was higher than that before learning 4 MAT

The relationships between learning units and ability level in writing Thai of students in Primary Educational Level 1 receiving the learning management of 4MAT can be summarized into 4 styles. Independent Style Collaborative Style Competitive Style and Partipant Style

Students' satisfactory level towards the learning management of 4MAT was high (mean = 2.88, S.D = 0.63).

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร. อมลวรรณ วีระธรรมโม ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ชัดติยะมาน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. จูไรศิริ ชูรักษ์ และอาจารย์ ผศ. ดร. นพเก้า ณ พัทลุง กรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยจนได้รับความสำเร็จในวันนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่เสียสละเวลา ตรวจสอบและเสนอแนะ เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และได้กรุณาตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นายสุนาวิน ฤทธิแดง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยห้าง นายวินัย ทองรอด ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง และผู้อำนวยการโรงเรียนทรัพย์ทวี ที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านและนักเรียนทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ นิสิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ปีการศึกษา 2551 ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและส่งเสริมกำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณ นายปรีชา คงทอง และนายครุฑา คงทอง ตลอดจนญาติพี่น้องทุกคน ที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านกำลังใจและกำลังใจด้วยดีตลอดมา ตลอดจนผู้ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบพระคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูคุณเวทิต์แด่บิดามารดา และบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

นิตยา คงทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	11
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	20
โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	26
โครงสร้างเวลาเรียนบ้านห้วยห้าง	27
โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	28
คำอธิบายรายวิชา	29
โครงสร้างรายวิชาพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	30
การวัดผลการเรียนรู้	45
แนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	47
การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT	51
การเขียนและทฤษฎีการเขียน	71
แบบการเรียนรู้	87
ความพึงพอใจ	93
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	97
กรอบแนวคิดในการวิจัย	99

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	100
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	100
แบบแผนการวิจัย	101
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	102
เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	102
การเก็บรวบรวมข้อมูล	108
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	109
บทที่	
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	111
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	111
การวิเคราะห์ข้อมูล	111
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	111
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	117
บทย่อ	117
สรุปผล	120
อภิปรายผล	121
ข้อเสนอแนะ	125
บรรณานุกรม	126
ภาคผนวก	136
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	137
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	139
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือ	145
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	152
ประวัติย่อผู้วิจัย	222

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 มาตรฐาน ท 1.1	15
2 มาตรฐาน ท 2.1	17
3 มาตรฐาน ท 3.1	18
4 มาตรฐาน ท 4.1	19
5 มาตรฐาน ท 5.1	19
6 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี	20
7 โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	26
8 โครงสร้างเวลาเรียนบ้านห้วยห้าง	27
9 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	28
10 โครงสร้างรายวิชาพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	30
11 ระดับผลการเรียน	46
12 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับความสามารถ ในการเขียนภาษาไทย	96
13 แสดงแบบแผนการวิจัย	102
14 แสดงการวิเคราะห์ออกแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย	105
15 การจัดเรียงลำดับแบบการเรียนรู้	107
16 แสดงการวิเคราะห์ข้อสอบ	107
17 แสดงความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูป 4 MAT	112
18 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT	113
19 แสดงจำนวนความถี่และร้อยละของนักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้ง 6 แบบ ของกราชาและไรซ์แมน	114

สารบัญตาราง 1(ต่อ)

20	แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT (n = 14 คน)	115
21	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT วัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ	146
22	แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (KR – 20) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยใช้วิธีการ จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน นักเรียน 14 คน (ฉบับก่อนเรียนและหลังเรียน)	148
23	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของ นักเรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ	150

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 แผนภูมิแสดงแบบของผู้เรียนตามแนวความคิดของแมคคาธีร์	53
2 แผนภูมิแสดงลีลาการสอนของครูตามแนวคิดของแมคคาธีร์	55
3 แสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามบทบาทและความต้องการของสมอง ทั้งสองซีก	58
4 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 1 MAT	59
5 รูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ (พัฒนาสมองซีกขวา) ส่วนที่ 1	60
6 รูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ประสบการณ์ (พัฒนาสมองซีกซ้าย) ส่วนที่ 1	61
7 รูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ขั้นที่ 3 การสร้างประสบการณ์ เป็นความคิดรวบยอด ส่วนที่ 2	62
8 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 4 การพัฒนาความคิดรวบยอด (พัฒนาสมองซีกซ้าย) ส่วนที่ 2	62
9 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 5 การลงมือปฏิบัติจากกรอบ ความคิดที่กำหนด (พัฒนาสมองซีกซ้าย) ส่วนที่ 3	63
10 รูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ขั้นที่ 6 การลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิด ที่กำหนด (พัฒนาสมองซีกขวา) ส่วนที่ 3	64
11 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์คุณค่าและ ประยุกต์ใช้(พัฒนาสมองซีกซ้าย) ส่วนที่ 4	65
12 รูปแบบการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 8 การวิเคราะห์คุณค่าและประยุกต์ใช้ (พัฒนาสมองซีกขวา) ส่วนที่ 4	65
13 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ตามแบบการเรียนรู้และ เทคนิคการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวา	66
14 กรอบแนวคิดในการวิจัย	99

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากสำหรับคนไทยทุกคน ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดี และวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2544 : 6)

จากการรายงานผลของสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รายงานผลการประเมินนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2552 ที่ผ่านมาพบว่า ความสามารถทางการเขียนภาษาไทยไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 17.74 หรือ 99,558 คน

สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ได้สรุปผลการประเมินการเขียนไม่ได้ร้อยละ 14 และคะแนนจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากปัญหาดังกล่าวมีต้นตอมาจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้มาจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจริงจัง และถูกต้องตามวิธีการอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะความสามารถในการเขียนพบว่า นักเรียนอ่านได้แต่เขียนไม่ได้ มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งผลดังกล่าวจะเป็นปัญหาในระดับชั้นสูงขึ้นไป จากการประเมินภายนอก และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียน ในเครือข่ายสถานศึกษานานาบรรพวิทย์ ก็พบว่านักเรียนไม่ผ่านความสามารถในการเขียน ร้อยละ 16.29 ดังนั้นการฝึกเรื่องความสามารถในการเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากนักเรียนบกพร่องและขาดบรรทัดฐานก็จะทำให้ไม่บรรลุ

วัตถุประสงค์ตามหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระ การเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ ที่สถานศึกษา ต้องใช้เป็นหลัก ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็น กลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤติของชาติ ซึ่งประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน สาระที่ 2 การเขียน ใช้กระบวนการการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การ เปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2)

การจะสอนภาษาไทยให้บรรลุจุดประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝน ทักษะ ต่างๆ ให้สัมพันธ์กัน ทั้งทักษะการรับเข้ามาคือ การฟัง การอ่าน การดู ทักษะ การถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียน ในด้านการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่มีความยุ่งยากซับซ้อน และเป็นทักษะ การถ่ายทอดที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก และ ความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจ นอกจากเราจะใช้การเขียนเป็นเครื่องมือเพื่อติดต่อสื่อสารแล้ว ยังสามารถใช้เพื่อเป็นหลักฐานในการค้นคว้าและบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งในอดีต และปัจจุบันอีกด้วยในบรรดาทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจะเห็นว่า ทักษะการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่สุด มีลักษณะที่สลับซับซ้อน ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ดี รู้จัก คำมาก มีความสามารถในการสังเคราะห์เรียบเรียงถ้อยคำ ผูกประโยคได้ถูกต้อง และสื่อความหมาย ได้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ

ผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัด การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาการศึกษา. (2552: 9-12) ทำให้เกิดก้าวใหม่สู่การปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งแนวการจัดการศึกษาที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 24 กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงทำให้

นักการศึกษาสนใจต่อรูปแบบและวิธีการสอนใหม่ ๆ ขึ้นมาอีกหลายรูปแบบและวิธีการสอนหนึ่งในหลาย ๆ แบบที่ได้รับความนิยม และถือได้ว่าเป็นระบบการสอนที่ค่อนข้างแปลกใหม่สำหรับครู นักการศึกษาไทยโดยทั่วไป ที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ในการสอนอีกแบบหนึ่ง คือ การสอนแบบ 4 MAT (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. 2545 : 1) ที่เน้นลีลาการสอนที่หลากหลายนักเรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับเรื่องการเรียนรู้ที่ต้องการการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมด้านความรู้ เสริมสร้าง ทักษะ ทักษะคิด ความเข้าใจอันดีและมีความคิดซึ่งจะเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ฝังแน่น และรู้จักเลือกตัดสินใจได้และนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวัน (วรรณิ โสมประยูร. 2539 : 208) การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นแนวทางหนึ่งในหลาย ๆ แนวทางของการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เบอ์นิซ แมคคาร์ธี (Bernice Mc Carthy) เป็นนักการศึกษาได้ทำการวิจัยพัฒนา 4 MAT Model (Mc Carthy. 1980) มาจากแนวคิดของ David Kolb กล่าวว่า ผู้เรียนมีการเรียนรู้สองแบบคือ จากระบุธรรมและนามธรรมจากนั้นนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนรู้ 4 แบบ (4 MAT Model) ในปี ค.ศ.1980 (Mc Carthy) เพื่อตอบสนองพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน 4 แบบ ซึ่งลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก ๆ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับโครงสร้างทางสมอง และระบบการทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวา

ดังนั้นเครือข่ายสถานศึกษานานาบรรพวิทย์ จึงได้ประชุมครูวิชาการโรงเรียนเพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และให้ครูผู้สอนได้ตระหนักในความสำคัญที่จะต้องเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย และการใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีการสอนในเรื่องความสามารถในการเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เป็นพิเศษ

จากประสบการณ์สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของผู้วิจัย ปัญหาที่พบมากในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ การเขียน ปัญหาด้านการเขียนที่ผู้วิจัยประสบกับปัญหาในการเขียนคือ จารุปและเสียงสระไม่ถูกต้อง จารุปและเสียงพยัญชนะไม่ถูกต้อง เขียนตัวอักษรไม่ถูกวิธี เขียนลายมือหวัดไม่เป็นตัวไม่เป็นระเบียบ เขียนลืกลำ เขียนประสมคำไม่ได้ เขียนคำที่มีสระลดรูปไม่ได้ เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง เรียงคำเป็นประโยคไม่ถูกต้อง ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับกรณีการ พวงเกษม (2534 : 26) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนไม่มีสมาธิ ไม่สนใจ เขียนพยัญชนะ สระ และเขียนคำไม่ได้ มักพบกับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อนักเรียนเขียนพยัญชนะ สระไม่ได้ นักเรียนก็จะเขียนคำไม่ได้ ทำให้ความสามารถในการเขียนต่ำกว่าเป้าหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเป็นผู้ที่รับผิดชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของเครือข่ายสถานศึกษานานาบรรพวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จึงได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทยให้นักเรียน และเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. แบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สามารถนำไปเป็นแนวทางให้ครู และผู้เกี่ยวข้องด้านการศึกษาพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้นำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

3. เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไปแก่ผู้ศึกษาค้นคว้า โดยศึกษาค้นคว้าในแง่มุมอื่น ๆ เพิ่มเติมกับตัวแปรที่สนใจ

ขอบเขตของการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเครือข่ายสถานศึกษาบ้านนาบวรวิทย์ อำเภอบ้านนาเดิม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 7 โรงเรียนจำนวนนักเรียน 127 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษาบ้านนาบวรวิทย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 และโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนบ้านห้วยห้าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 14 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

หลักการคัดลายมือ

การเขียนสะกดคำ

การเขียนประโยค

การเขียนคำคล้องจอง

ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน

2.2.2 แบบการเรียนรู้

แบบการเรียนรู้แบบอิสระ (Independent Style)

แบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style)

แบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Style)

แบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา (Dependent Style)

แบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน (Competitive Style)

แบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participant Style)

2.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ หน่วยที่ 7 โรงเรียนลูกช้าง โดยจะใช้คำที่เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้น ป.1 ซึ่งจะเทียบเคียงคำจากบัญชีคำพื้นฐานของกรมวิชาการ (เดิม) กระทรวงศึกษาธิการ

4. เวลาที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ใช้เวลาทั้งหมด 24 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน และการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเป็นกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างแบบการเรียนรู้ของนักเรียน 4 แบบ คือ ผู้เรียนแบบที่ 1 (WHY) มีการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม ผู้เรียนแบบที่ 2 (WHAT) มีการเรียนรู้โดยใช้การคิดวิเคราะห์ และเก็บรายละเอียดเป็นหลัก ผู้เรียนแบบที่ 3 (HOW) มีการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติทดลองทำ และผู้เรียนแบบที่ 4 (IF) มีการเรียนรู้จากการค้นพบด้วยตนเอง โดยมี 8 ลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของสิ่งที่เรียน (เทคนิคสมองซีกขวา) โดยครูสร้างประสบการณ์ด้วยการกระตุ้น หรือสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่เรียนด้วยเพลง เกม วาดภาพ

ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (เทคนิคสมองซีกซ้าย) ครูให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดจากประสบการณ์ และตรวจสอบประสบการณ์ เช่น การเขียน การพูด

ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกขวา) ครูให้ข้อมูลข้อเท็จจริง และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดขึ้นด้วยตนเอง

ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกซ้าย) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ความคิดของตนให้กว้างขวาง และลึกซึ้งขึ้น โดยการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด (เทคนิคสมองซีกซ้าย) ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ความคิดที่ได้รับจากการเรียนรู้ในขั้นที่ 3–4 มาลงปฏิบัติโดยผ่านประสาทสัมผัส เพื่อพัฒนาแนวคิดและทักษะ

ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อความเป็นตนเอง (เทคนิคสมองซีกขวา) นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างชิ้นงานที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและการประยุกต์ใช้ (เทคนิคสมองซีกซ้าย) เป็นการวิเคราะห์ผลงานและแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดแสดงผลงาน ชื่นชมกับความสำเร็จและเรียนรู้ที่จะวิพากษ์ วิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งฟังข้อวิพากษ์วิจารณ์เพื่อการปรับปรุงผลงานของตนให้ดีขึ้น และนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น (เทคนิคสมองซีกขวา) เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดแก่กันและกัน และร่วมกันอภิปรายเพื่อนำการเรียนรู้ไปเชื่อมโยงกับชีวิตจริงในอนาคต

ความสามารถในการเขียน หมายถึง การเขียนสะกดคำ การเขียนประโยค (การเรียงคำให้เป็นประโยค การเขียนประโยคจากภาพ การเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้) การเขียนคำคล้องจองโดยใช้คำและภาษาที่สุภาพ เขียนได้ถูกต้องตามหลักการเขียน และมีมารยาทในการเขียน โดยวัดจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเขียนสะกดคำ หมายถึง การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำตามมาตรา ตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันคำ และรู้จักความหมายของคำ

การเขียนประโยค หมายถึง การเรียงคำให้เป็นประโยค การเขียนประโยคจากภาพ การเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้ การเขียนคำคล้องจองโดยใช้คำและภาษาที่สุภาพ เขียนได้ถูกต้องตามหลักการเขียน

การเขียนคำคล้องจอง หมายถึง การเขียนคำคล้องจองโดยใช้คำและภาษาที่สุภาพ เขียนได้ถูกต้องตามหลักการเขียน

ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน เช่น เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่าไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

แบบการเรียนรู้ (Learning Style) หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของผู้เรียนในการจัดการเกี่ยวกับการเรียนซึ่งแตกต่างกันตามสติปัญญาลักษณะเฉพาะของผู้เรียน โดยแบ่งเป็น 6 แบบคือ

แบบอิสระ (Independent Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเป็นคนที่ชอบคิด และกระทำเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง แต่จะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนโดยมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองสูงและจะเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่คิดว่าสำคัญ

แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style) ไม่สนใจในเนื้อหาวิชา ไม่ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่สนใจสิ่งที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียน

แบบร่วมมือ (Collaborative Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะมีความรู้ดีกว่าสามารถเรียนได้ดีที่สุดโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันกับผู้สอนและเพื่อน ๆ ชอบทำงานร่วมกันตลอดจนมีความคิดเห็นว่าห้องเรียนเป็นที่เหมาะสมสำหรับการปะทะสังสรรค์ทางสังคมเช่นเดียวกับการเรียนรู้เนื้อหาวิชา

แบบพึ่งพา (Dependent Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกกำหนดให้เรียนเท่านั้น โดยมีความคิดเห็นว่า อาจารย์และเพื่อน ๆ คือ แหล่งของความรู้ที่จะสนับสนุนช่วยเหลือตนได้

แบบแข่งขัน (Competitive Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเป็นผู้ที่เรียนรู้ ด้วยการพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน และจะต้องแข่งขันกับเพื่อนเพื่อหวังรางวัล เช่น การทำคะแนนให้ดีกว่าผู้อื่น การได้รับความสนใจจากอาจารย์ ซึ่งตนจะพยายามให้เป็นผู้ชนะเสมอ

แบบมีส่วนร่วม (Participant Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชา และชอบที่จะเข้าชั้นเรียน โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากที่สุดและจะมีส่วนร่วมน้อยมากถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนะของบุคคลอื่นเนื่องมาจากสิ่งร้าย และแรงจูงใจที่จะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมโดยแสดงออกมาในลักษณะของความชอบความพอใจที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 วิสัยทัศน์

1.2 หลักการ

1.3 จุดหมาย

1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.6 คุณภาพผู้เรียน

1.7 สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.3 โครงสร้างเวลาเรียน โรงเรียนบ้านห้วยห้าง

2.4 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี

2.2 โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 โครงสร้างเวลาเรียน โรงเรียนบ้านห้วยห้าง

2.4 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.5 คำอธิบายรายวิชา

2.6 โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

2.7 การวัดผลการเรียนรู้

3. แนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.1 การจัดการเรียนรู้

- 3.2 แนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.3 คุณลักษณะและบทบาทของผู้สอนต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 3.4 หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย
- 3.5 กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย
- 3.6 การออกแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย
- 3.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 4. การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
 - 4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
 - 4.2 การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
 - 4.3 ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
 - 4.4 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
- 5. การเขียนและทฤษฎีการเขียน
 - 5.1 ความหมายของการเขียน
 - 5.2 ความสำคัญของการเขียน
 - 5.3 จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน
 - 5.4 องค์ประกอบของการเขียน
 - 5.5 ประเภทของการเขียน
 - 5.6 ความสามารถในการเขียน
- 6. แบบการเรียนรู้
 - 6.1 ความหมายของแบบการเรียนรู้
 - 6.2 ประเภทของแบบการเรียนรู้
- 7. ความพึงพอใจ
 - 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 7.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 7.3 การสร้างความพึงพอใจในการเรียน
- 8. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับความสามารถในการเขียนภาษาไทย

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย มีรายละเอียด ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4 - 7)

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็น
กำลังของชาติให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความ
เป็นพลเมืองไทย และพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ
การประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุก
คนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้เต็มตามศักยภาพ

2. หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษา มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐาน
การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม
บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค
และมีคุณภาพ
- 2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการ จัด
การศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และ
การจัดการเรียนรู้
- 2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย
ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพใน
การ ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้น
พื้นฐาน ดังนี้

3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะมุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 6 - 7)

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ

ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 7)

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

6. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาคำความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำกล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

6. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิงผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

7. ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะ ได้แย้ง โต้แย้ง และเสนอ การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่แนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

8. เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

9. วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

7. สารการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 2 – 3) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยไว้ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

8. ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 7 – 53) มีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 7 – 53)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ 2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้น ๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	7. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	8. มีมารยาท ในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

สาระที่ 2 การเขียน

ตารางที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1

ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตาม รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ	การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่าย ๆ
	3. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ตารางที่ 3 มาตรฐาน ท 3.1

สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ขั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ
	2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกลงจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน
	3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกลงจากเรื่อง ที่ฟังและดู	
	4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตนเอง การขอความช่วยเหลือ การกล่าวคำขอบคุณ การกล่าวคำขอโทษ
	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง เช่น ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น ตั้งใจดูไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพูด เช่น ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ตารางที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตามมาตรฐานและไม่ตรงตามมาตรฐาน การผันคำ ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	การแต่งประโยค
	4. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ	คำคล้องจอง

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ตารางที่ 5 มาตรฐาน ท 5.1

เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน เรื่องสั้นง่าย ๆ ปริศนาคำทาย บทร้องเล่น บทอาขยาน บทร้อยกรอง วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	2. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

**หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง ได้กำหนดรายละเอียดหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้ (2533 : 13 – 22) โรงเรียนบ้านห้วยห้าง

ตารางที่ 6 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี

สาระที่ 1 การอ่าน

**มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน**

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ	หลักการอ่านออกเสียงคำคล้องจอง ข้อความสั้น ๆ	1. อ่านออกเสียงคำ 2. อ่านคำคล้องจอง 3. อ่านข้อความสั้น ๆ
2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	รู้ความหมายของคำและข้อความ	บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	รู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน	1. บอกความหมายของคำ 2. บอกความหมายของข้อความที่อ่าน
4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	หลักการเรียงลำดับเหตุการณ์และสรุปเรื่องที่อ่าน	เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่านได้
5. คาคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	รู้หลักการคาคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	คาคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	รู้วิธีการเลือกหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	1. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ 2. นำเสนอเรื่องที่อ่าน
7. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือ สัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	รู้เข้าใจเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน	บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน
8. มีมารยาท ในการอ่าน หมายเหตุ ตัวชี้วัดตัวนี้ให้จัดกิจกรรมร่วมกับตัวชี้วัดที่ 1 - 7	มารยาทในการอ่าน	มีมารยาท ในการอ่าน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	หลักการเขียนด้วยตัวบรรจงตามหลักการคัดลายมือช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดได้
2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	หลักการเขียนคำ คำพื้นฐาน คำคล้องจอง และประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ ได้
ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
3. มีมารยาทในการเขียน	หลักการเขียนอย่างมีมารยาทเป็น การใช้ภาษาและเทคนิคเฉพาะที่เหมาะสมตามประเภทของงาน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม	การฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิ ในการฟังช่วยให้เข้าใจ และ ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง	ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และ ปฏิบัติตามได้
2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และ ความบันเทิง	หลักการฟัง และดูอย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะทำให้ตอบคำถาม และเล่าเรื่องที่ฟังและดูได้	ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟัง และดู ทั้งที่เป็นความรู้และ ความบันเทิง
3. พูดแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	หลักการฟังและดูแล้วสามารถ จับใจความสำคัญของที่ฟังและ ดูทำให้สามารถพูดแสดง ความ คิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่อง ที่ฟังและดูได้	พูดแสดงความคิดเห็นและ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟัง และดู
4. พูดสื่อสารได้ตาม วัตถุประสงค์ 5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	วิธีการพูดสื่อสารใน ชีวิตประจำวันการมีมารยาทใน การฟัง การดูและการพูด เป็น คุณลักษณะพื้นฐานในการอยู่ ร่วมกันในสังคม	พูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้ตามวัตถุประสงค์มีมารยาท ในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	หลักการเขียนและรูปแบบการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย ที่ถูกต้อง	บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทยได้
2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	รู้จักมาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์และความหมายของคำ	เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำได้
3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	โครงสร้างของประโยค	เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ ได้
4. ต่อกำล้องจองง่ายๆ	หลักการหาคำที่มีเสียงสระเหมือนกัน ตัวสะกดแม่เดียวกัน มาต่อกันให้เกิดเสียงสัมผัสคล้องจอง	เขียนคำคล้องจองได้ ต่อกำล้องจองง่ายๆ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม ร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	หลักการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม ร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็กได้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร	ผู้เรียนทำอะไรได้
2. ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนด และ บทร้อยกรอง ตามความสนใจ	การรู้และเข้าใจแบบแผนภาษา และฉันทลักษณ์ ทำให้สามารถ ท่องจำบทอาขยานและบทร้อย กรองได้อย่างถูกต้อง	ท่องจำบทอาขยานที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความ สนใจได้

ตารางที่ 7 โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4-6
กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	120	120	120	120	120	120	160 (4นก.)	160 (4นก.)	160 (4นก.)	320 (8นก.)
- ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40	40	40	40	60
- ศาสนา ศีลธรรม							(1นก.)	(1นก.)	(1นก.)	(2นก.)
- จริยธรรม										
- หน้าที่พลเมือง										
วัฒนธรรม และการ ดำเนินชีวิตในสังคม เศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3 นก.)
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
รวมเวลาเรียน(พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840	880 (3 นก.)	880 (3 นก.)	880 (3 นก.)	1,640 (40 นก.)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120	120	120	120	360
รายวิชา/กิจกรรมที่ สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและ จุดเน้น	ปีละไม่เกิน 40 ชั่วโมง						ปีละไม่เกิน 200			ไม่น้อยกว่า 1,600 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง/ปี						ไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง/ปี			รวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง

ตารางที่ 8 โครงสร้างเวลาเรียนโรงเรียนบ้านห้วยห้าง

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียนระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
• กลุ่มสาระการเรียนรู้						
ภาษาไทย	240	240	240	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	120	120	120	120	120	120
- ประวัติศาสตร์	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)
- ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม	(80)	(80)	(80)	(80)	(80)	(80)
- หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม						
และการดำเนินชีวิตในสังคม						
- เศรษฐศาสตร์						
- ภูมิศาสตร์						
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80
รวมเวลาเรียน (ปีฐาน)	880	880	880	880	880	880
• รายวิชาเพิ่มเติม ศึกษาระดับภาษาอังกฤษ				40	40	40
				880	880	880
• กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120
1.กิจกรรมแนะแนว	(40)	(30)	(30)	(30)	(30)	(30)
2.กิจกรรมนักเรียน						
- ลูกเสือ เนตรนารี	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)
- ชุมนุม / ชมรม	(30)	(40)	(40)	(40)	(40)	(40)
3.กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	1,000 ชั่วโมง/ปี					

ตารางที่ 9 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)
♦ รายวิชาพื้นฐาน	880
ท 11101 ภาษาไทย	240
ค 11101 คณิตศาสตร์	200
ว 11101 วิทยาศาสตร์	80
ส 11101 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	80
ส 11102 ประวัติศาสตร์	40
พ 11101 สุขศึกษาและพลศึกษา	80
ศ 11101 ศิลปะ	80
ง 11101 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40
อ 11101 ภาษาอังกฤษ	40
♦ รายวิชาเพิ่มเติม	
♦ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120
กิจกรรมแนะแนว	40
กิจกรรมนักเรียน	
- ลูกเสือ - เนตรนารี	40
- ชุมนุม / ชมรม	30
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียน	1,000

หมายเหตุ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ในทางปฏิบัติบูรณาการอยู่ใน
ลูกเสือ – เนตรนารี

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

ท 11101 ภาษาไทย 1

รายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เวลา 240 ชั่วโมง/ปี

อ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวเลขไทย คำที่ประสมด้วยสระต่าง ๆ คำที่อยู่ในมาตรา ตัวสะกดต่างๆ คำ ประโยค คำคล้องจอง อักษรนำ คำควบกล้ำและคำที่มีตัวการันต์ตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำ ผันวรรณยุกต์ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

ตั้งคำถาม ตอบคำถาม เล่าเรื่อง และคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน อ่านออกเสียงบทร้อยกรอง คำขวัญจังหวัดสุราษฎร์ธานี บทร้อยกรอง อ่านคำานานพื้นบ้าน

เขียนพยัญชนะและสระ สะกดคำ แจกลูกคำ เขียนคำ กลุ่มคำ ประโยคได้ถูกต้อง คัดลายมือ ตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย เขียนอิสระ เขียนเรื่องจากภาพ เขียนเรื่องตามจินตนาการ เขียนตามคำบอก เขียนคำคล้องจอง แต่งประโยค เรียงลำดับคำให้เป็นประโยค ใช้คำสุภาพได้ถูกต้องเหมาะสม

จับใจความสำคัญสิ่งที่ฟังและดู เข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟัง ดู ถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด แสดงความคิดเห็นและถ่ายทอดเป็นภาพได้ พูดภาษาถิ่น คำขวัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

พูดแสดงความคิดเห็น การเล่านิทาน การอธิบายคุณค่าของนิทานพื้นบ้านท้องถิ่นของตน และถิ่นอื่น นิทานคติธรรมหรือวรรณกรรมในบทเรียนตามความสนใจ การท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดโดยใช้ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง การดูและการพูด ทักษะการเขียน การแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย

เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันจริง

* ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5, ป.1/6, ป.1/7, ป.1/8

ท 2.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3 ท 3.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5

ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4 ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2

* รวม 22 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 10 โครงสร้างรายวิชาพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ท11101ภาษาไทย

เวลา 240 ชั่วโมง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

อัตราส่วนคะแนน 70 : 30

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	ใบโบก ใบบัว	ท1.1 ป.1/1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/1 , ป.1/2, ป.1/3 ท 3.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/4 , ป.1/5 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2	อ่านออกเสียงและรู้ ความหมายของคำ คำ คล้องจอง ข้อความสั้นๆ คัดลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัดเป็นการเขียน ตามรูปแบบตัวอักษร ไทย เขียนพยัญชนะ สระวรรณยุกต์และเลข ไทย เขียนคำ คำพื้นฐาน คำคล้องจอง และ ประโยคง่ายๆ ได้ ถูกต้องเป็นพื้นฐานใน การสื่อสาร มีมารยาท ในการเขียน ฟังคำสั่ง คำแนะนำง่ายๆ จับใจ ความสำคัญของเรื่องที่ ฟัง และดู อย่างเข้าใจจะ ทำให้ตอบคำถามและ เล่าเรื่องได้ การแนะนำ ตนเอง การขอความ ช่วยเหลือ การกล่าวคำ ขอบคุณ ขอโทษ เป็น การพูดสื่อสาร ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวันและ มีมารยาทในการฟัง	20	6

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
2	ภาษา	ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2 ท 2.1 ป.1/1,ป. 1/2 ท 3.1 ป.1/1,ป. 1/2 ท 4.1 ป.1/1 ,ป.1/2 , ป.1/3 ท .1 ป.1/1	การดู และการพูด การอ่านออกเสียงและ รู้ความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ สั้นๆ การคัดลายมือตัว บรรจงเต็มบรรทัดเป็น การเขียนตามรูปแบบตัว อักษรไทย การเขียนคำ คำพื้นฐาน คำคล้องจอง และประโยคง่าย ๆ ได้ ถูกต้องเป็น	19	6
			พื้นฐานในการสื่อสาร การฟังคำสั่ง คำแนะนำ ง่าย ๆ การจับใจความ สำคัญของเรื่องที่ฟัง และ ดูอย่างเข้าใจจะทำให้ ตอบคำถามและเล่าเรื่อง ได้หลักการเขียนและ รูปแบบการเขียน พยานะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทยที่ ถูกต้องรู้จักมาตรา ตัวสะกด การผัน วรรณยุกต์และ ความหมายของคำ โครงสร้างของประโยค หลักการอ่านวรรณกรรม		

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
3	เพื่อนกัน	ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2 ป.1/3, ป.1/4 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3 ท 5.1 ป.1/2	เขียนและรูปแบบการเขียนพยัญชนะ สระวรรณยุกต์และเลขไทย ที่ถูกต้องรู้จักมาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์และความหมายของคำ โครงสร้างของประโยค หลักการอ่านวรรณกรรม หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆ ความหมายของคำและ ข้อความรู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน หลักการเรียงลำดับเหตุการณ์และสรุปเรื่องที่อ่าน หลักการเขียนด้วยตัวบรรจงตาม หลักการคัดลายมือช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์วิธีการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน หลักการเขียนและรูปแบบการเขียนพยัญชนะ สระวรรณยุกต์และเลขไทยที่ถูกต้องโครงสร้างของ	19	6

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			ประโยครู้จักมาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์และความหมายของคำ การรู้และเข้าใจแบบแผนภาษาและฉันทลักษณ์ ทำให้สามารถท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่สนใจได้		
4	ตามหา	ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ,ป.1/2 , ป.1/3 ท 3.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/1 , ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1,ป1/2	หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆรู้ความหมายของคำและข้อความมารยาทในการอ่านหลักการเขียนด้วยตัวบรรจงตามหลักการคัดลายมือช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ หลักการเขียนอย่างมีมารยาทหลักการเขียนคำ คำพื้นฐาน คำคล้องจอง และประโยคง่าย ๆ ได้ ถูกต้องเป็นพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวันหลักการฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะทำให้ตอบคำถาม	19	6

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
5	ไปโรงเรียน	ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3 , ป.1/5 ท 2.1 ป.1/1 , ป.1/2 ท 3.1 ป.1/5 ท 4.1 ป.1/2 , ป.1/4 ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2	และเล่าเรื่องที่ฟังและ ดูได้ หลักการเขียนและ รูปแบบการเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย ที่ถูกต้อง รู้จักมาตรา ตัวสะกด การผัน วรรณยุกต์และ ความหมายของคำ หลักการอ่านหรือการฟัง วรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับ เด็กและเข้าใจแบบแผน ภาษาและฉันทลักษณ์ ทำให้สามารถท่องจำบท อาขยานและบทร้อย กรองที่สนใจได้ หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆ ข้อความของคำและ ข้อความรู้และเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน หลักการคาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน ได้อย่างมีเหตุผล	20	6

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			หลักการเขียนด้วยตัว บรรจงตามหลักการคัด ลายมือช่วยให้การ สื่อสาร มีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ หลักการเขียนคำ คำ พื้นฐาน คำคล้องจอง และประโยคง่าย ๆ ได้ ถูกต้องเป็นพื้นฐานใน การสื่อสารในชีวิต ประจำวัน การมีมารยาท ในการฟังการดูและการ พูดเป็นคุณลักษณะ พื้นฐานในการอยู่ ร่วมกันในสังคม โครงสร้างของประโยค รู้จักมาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์และ ความหมายของคำหลัก การหาคำที่มีเสียงสระ เหมือนกัน ตัวสะกดแม่ เดียวกัน มาต่อกันให้เกิด เสียงสัมผัสคล้องจอง หลักการอ่านหรือการฟัง วรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับ เด็ก การรู้และเข้าใจ		

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			แบบแผนภาษาและฉันทลักษณ์ ทำให้สามารถท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่สนใจได้		
6	เพื่อนรักเพื่อนเล่น	ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/4,ป.1/6, ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/2,ป.1/3 ท 4.1 ป.1/2 , ป.1/3 ท 5.1 ป.1/2	หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆ รู้ความหมายของคำและ ข้อความ หลักการเรียงลำดับ เหตุการณ์และสรุปเรื่อง ที่อ่านรู้วิธีการเลือก หนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่องที่อ่าน มารยาทในการ อ่าน หลักการเขียนด้วยตัว บรรจงตามหลักการคัด ลายมือช่วยให้การ สื่อสารมีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ หลักการฟังอย่างตั้งใจ มี สมาธิ จะทำให้ตอบ คำถามและเล่าเรื่องที่ฟัง และดูได้การรู้และเข้าใจ แบบแผนภาษาและฉันท ลักษณ์ ทำให้สามารถ	20	5

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			ท่องจำบทอาขยานและ บทร้อยกรองที่สนใจได้ หลักการฟังและดูแล้ว สามารถจับใจความ สำคัญของเรื่องที่ฟังและ ดูทำให้สามารถพูดแสดง ความคิดเห็นและ ความรู้สึกรายละเอียดที่ฟัง และดูได้โครงสร้างของ ประโยครู้จักมาตรา ตัวสะกด การผัน วรรณยุกต์และ ความหมายของคำ		
		สอบกลางปี		2	15

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
7	โรงเรียนลูกช้าง	ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3 ท 3.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/2 , ป.1/3 ท5.1 ป.1/1	หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆ ความหมายของคำและ ข้อความมารยาทในการ อ่านหลักการเขียนด้วย ตัวบรรจงตามหลักการ คัดลายมือช่วยให้การ สื่อสารมีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ หลักการเขียนอย่างมี มารยาท หลักการเขียน คำ คำพื้นฐาน คำคล้อง จองและประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องเป็นพื้นฐาน ในการสื่อสารใน ชีวิตประจำวัน หลักการ ฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะทำให้ตอบคำถาม และเล่าเรื่องที่ฟังและดู ได้ รู้จักมาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์และ ความหมายของคำ โครงสร้างของประโยค รู้จักมาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์และ ความหมายของคำ	24	7

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			โครงสร้างของประโยค หลักการอ่านหรือการ ฟังวรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับเด็ก		
8	พูดเพราะ	ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2, ป.1/3 , ป.1/4 ท 2.1 ป.1/1,ป.1/2 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/2,ป.1/3 ท.5.1 ป.1/1	หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆ รู้ ความหมายของคำและ ข้อความรู้และเข้าใจ เรื่องที่อ่านหลักการ เรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปเรื่องที่อ่าน หลักการเขียนด้วยตัว บรรจงตามหลักการคัด ลายมือช่วยให้การ สื่อสารมีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ หลักการเขียนคำ คำ พื้นฐาน คำคล้องจอง และประโยคง่ายๆ ได้ ถูกต้องเป็นพื้นฐานการ สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน วิธีการพูดสื่อสารใน ชีวิตประจำวันรู้จัก	20	5

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			มาตราตัวสะกด การผันวรรณยุกต์และความหมายของคำ โครงสร้างของประโยค หลักการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับเด็ก		
9	เกือบไป	ท 1.1 ป.1/1 ,ป.1/2 ป.1/5 ท 2.1 ป.1/1 , ป.1/3 ท 3.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2 ป.1/4 ท.5.1 ป.1/1 , ป.1/2	หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้น ๆ รู้ความหมายของคำและข้อความหลักการคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผลหลักการเขียนด้วยตัวบรรจงตามหลักการคัดลายมือช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์หลักการเขียนอย่างมีมารยาทหลักการฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะทำให้ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูได้หลักการฟัง	18	5

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			อย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะ ทำให้ตอบคำถามและ เล่าเรื่องที่ฟังและดูได้ หลักการอ่านหรือการ ฟังวรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับ เด็กการเรียนรู้และเข้าใจแบบ แผนภาษาและฉันท ลักษณ์ ทำให้สามารถ ท่องจำบทอาขยานและ บทร้อยกรองที่สนใจได้		
10	เพื่อนรู้ใจ	ท 1.1 ป.1/1,ป.1/2 ป.1/3 ป.1/5, ป.1/6, ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1, ป.1/2 ท 3.1 ป.1/5 ท 4.1 ป.1/2 ท.5.1 ป.1/2	หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้น ๆ รู้ความหมายของคำและ ข้อความรู้และเข้าใจ เรื่องที่อ่านหลักการ คาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่านได้อย่างมี เหตุผลมารยาทในการอ่านรู้ วิธีการเลือกหนังสือตาม ความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน หลักการเขียนด้วยตัว บรรจงตามหลักการคัด ลายมือช่วยให้การ สื่อสารมีประสิทธิภาพ	19	6

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
			ตรงตามวัตถุประสงค์ หลักการเขียนคำ คำพื้นฐาน คำคล้องจอง และประโยคง่าย ๆ ได้ ถูกต้องเป็นพื้นฐาน ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด เป็นคุณลักษณะพื้นฐานในการอยู่ร่วมกันในสังคม หลักการฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะทำให้ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ได้การรู้และเข้าใจ แบบแผนภาษาและฉันทลักษณ์ ทำให้สามารถท่องจำบทอาขยานและบทหรือกรอนที่สนใจได้		
11	ช้างน้อยน่ารัก	ท 1.1 ป.1/1,ป.1/2, ป.1/3 , ป.1/4 ป.1/7 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/2	หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้น ๆ รู้ ความหมายของคำและ ข้อความรู้และเข้าใจ เรื่องที่อ่าน หลักการ	19	6

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท.5.1 ป.1/1 , ป.1/2	เรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปเรื่องที่อ่านรู้ เข้าใจเครื่องหมายหรือ สัญลักษณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน หลักการเขียนคำ คำพื้นฐาน คำคล้องจอง และประโยคง่ายๆ ได้ ถูกต้องเป็นพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวันวิธีการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันหลักการฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะทำให้ตอบคำถาม และเล่าเรื่องที่ฟังและดู ได้หลักการอ่านหรือ การฟังวรรณกรรม ร้อยแก้วและร้อยกรอง สำหรับเด็กการเรียนรู้และ เข้าใจแบบแผนภาษา และฉันทลักษณ์ ทำให้สามารถท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่สนใจได้		

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
12	วันสงกรานต์	ท 1.1 ป.1/1,ป.1/2 ป.1/3,ป.1/6 ท 2.1 ป.1/3 ท 3.1 ป.1/3 ท 4.1 ป.1/2 , ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1 , ป.1/2	หลักการอ่านออกเสียง คำ คำคล้องจอง ข้อความสั้นๆ ความหมายของคำและ ข้อความ รู้ละเอียดเรื่อง ที่อ่านรู้วิธีการเลือก หนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่องที่อ่าน หลักการเขียนอย่างมี มารยาทหลักการฟัง และดูแลสามารถจับ ใจความสำคัญของเรื่อง ที่ฟังและดูทำให้ สามารถพูดแสดงความคิด เห็นและความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดูได้ หลักการฟังอย่างตั้งใจ มีสมาธิ จะทำให้ตอบ คำถามและเล่าเรื่องที่ฟัง และดูได้ โครงสร้าง ของประโยคหลักการ อ่านหรือการฟัง วรรณกรรม ร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับเด็ก การรู้และเข้าใจ แบบแผนภาษาและ	19	6

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			ฉันทลักษณ์ ทำให้ สามารถท่องจำบท อาขยานและบทร้อย กรองที่สนใจได้		
สอบปลายปี				2	15
รวมทั้งปี				240	100

การวัดผลการเรียนรู้

การวัดผลประเมินผล

1. การวัดผลระดับห้องเรียน
2. การทดสอบระหว่างเรียน
3. การทดสอบหลังเรียน
4. การมอบหมายงาน / กระบวนการทำงาน
5. การปฏิบัติ
6. การทำแบบฝึก
7. การบันทึก
8. การจัดทำแฟ้มสะสมงาน
9. การสังเกต / การสอบถาม

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1. มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
2. ผ่านการประเมินทุกตัวชี้วัด
3. มีระดับผลการเรียนตั้งแต่ระดับ 1 ขึ้นไป ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

คะแนนร้อยละ	ระบบตัวเลข
80 - 100	4
75 - 79	3.5
70 - 74	3
65 - 69	2.5
60 - 64	2
55 - 59	1.5
50 - 54	1
0 - 49	0

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียดดังนี้ (กรมวิชาการ. 2553 : 28 - 31)

1. ประเมินและตัดสินผลการเรียนรู้เป็นรายกลุ่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชาที่เพิ่มเติม
2. ประเมินโดยยึดตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย
3. ประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นการประเมินตามสภาพจริง
4. ต้องมีการประเมินผลตัวชี้วัดทุกข้อ
5. การผ่านเกณฑ์การประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต้องมีผลการประเมินตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำทุกข้อ

6. จัดซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินและประเมินหลังการซ่อมเสริม

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจะประเมินและตัดสินผลการเรียนรู้เป็นรายกลุ่ม โดยยึดตัวชี้วัดทุกข้อของกลุ่มสาระเป็นเป้าหมาย ประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย และประเมินตามสภาพจริง การผ่านเกณฑ์การประเมินต้องมีผลการประเมินตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำทุกข้อ

แนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการ เรียนรู้ จัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้าง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 25)

การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งสร้าง สติปัญญาและพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีระบบ การคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความสามารถในการคิดระดับสูง และคิดแบบองค์รวม สามารถคิดสร้างสรรค์ตนเอง สังคม ประเทศชาติ และโลก นอกจากนั้นยังมุ่งพัฒนาการทางอารมณ์ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งในอารมณ์อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม

การจัดการเรียนรู้ตามหลักแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องสอดคล้องกับการจัด การเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545 โดยกำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ใช้การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

แนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเรียนรู้ จากการปฏิบัติด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา การเรียนรู้

ปัจจุบันบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องรู้ วิธีการเรียนให้ประสบผลสำเร็จ รู้วิธีการแสวงหาความรู้ รู้วิธีการคิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร สามารถ ใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการอภิปราย การรายงาน การแสวงหาความรู้ สามารถจดบันทึกความรู้ จัดหมวดหมู่ความรู้และเชื่อมโยงความรู้ใหม่และข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบ ผู้เรียนจะสามารถ พัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่วนตัวผู้สอนก็จะปรับบทบาทจากการให้ความรู้โดยการบอก การบรรยาย เป็นการวางแผนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ให้วิธีการเรียนรู้ ให้หลักการ

ของศาสตร์ที่จะสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติและสรุปความรู้ ประเมินผลตนเอง ปรับปรุงตนเองให้พัฒนาก้าวหน้า บทบาทของครูจะมีบทบาทวางตนให้ศิษย์ไว้วางใจ น่าเคารพ และ ผู้ทรงความรู้เป็นที่ปรึกษาแก่ศิษย์ รับฟังความคิดของศิษย์ ได้รับความรู้ดีของศิษย์ วางตนเป็น แบบอย่างที่ดี เป็นตัวแบบในการประพฤติปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้ควรคำนึงถึงความสำคัญใน เรื่องต่อไปนี้

1. การเรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นการจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่เป็น อิสระแต่ มีระเบียบวินัยในตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เกิดความภาคภูมิใจในผลงานอันเกิดจากผลสำเร็จ ในการเรียนรู้ของตน และผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ แนวทางในการจัดการเรียนการสอน คือ บทเรียนมีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลาย ผู้เรียน สามารถปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีสื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถและน่าสนใจ การประเมิน ผลมุ่งเน้นศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2. การเรียนรู้แบบองค์รวม เป็นการเรียนรู้จากการบูรณาการ สารการเรียนรู้และ กระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน สารการเรียนรู้จะเรียนจากเรื่องใกล้ตัว ที่อยู่อาศัย ที่องถิ่นของตน สังคม ประเทศชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องของสังคมโลก การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่เกิดขึ้น ในสังคมโลก การเรียนรู้แบบองค์รวม เป็นการบูรณาการความรู้ความเข้าใจเรื่องที่เรียนให้ลึกซึ้ง ครอบคลุมปัญหา และมีความหมายต่อการนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการแก้ปัญหาของสังคม

3. การเรียนรู้จะต้องปรับวัฒนธรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ผู้เรียนต้องมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) ของตน มีอิสระในการเรียนรู้อย่างมีความ รับผิดชอบสูง มีวินัยในตนเอง หากการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนขาดระเบียบวินัย ขาดความเข้มแข็งด้านจริยธรรม ขาดความรับผิดชอบ ขาดความอดทน และความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จ และขาดวินัยในการปฏิบัติงาน การเรียนการสอนย่อมล้มเหลว ดังนั้นครูจำต้องปลูกฝังและสร้าง วินัยในตนเองควบคู่ไปกับวิธีการเรียนรู้

4. การเรียนรู้จากความคิดและการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้โดยการประมวลข้อมูล ความรู้จากประสบการณ์มาวิเคราะห์ให้เป็นความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ เพื่อนำความรู้และวิธีการไปใช้ ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสมสอดคล้องกัน ผู้เรียนจะแสวงหาข้อมูลจากการอ่าน การสัมภาษณ์ การดูสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ การฟัง แล้วจดบันทึกข้อมูลมาวิเคราะห์ คิดอย่างรอบคอบและนำความรู้ ไปปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจากแหล่งเรียนรู้ สื่อเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม รอบตัว นำมาสรุปผลสร้างความรู้ด้วยตนเอง

5. การเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น เป็นการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ด้วยการนำข้อมูลมาศึกษาทำความเข้าใจร่วมกัน คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สังเคราะห์ข้อมูลและประสบการณ์สรุปเป็นข้อความรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นการปลูกฝังคุณธรรมการอยู่ร่วมกัน และการทำงานร่วมกัน ทำให้พัฒนาทั้งทักษะทางสังคมและทักษะการทำงาน

6. การเรียนรู้โดยมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนและมีส่วนร่วมในผลงานเป็นการให้ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การจัดนิทรรศการ การเขียนความรู้เป็นบทความ หรือจัดทำสมุดวิเคราะห์ความรู้ จัดทำแผนภูมิ การรายงานหน้าชั้น การจัดอภิปรายความรู้ การแสดงบทบาทสมมติ และการแสดงละคร ฯลฯ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม มีความเป็นประชาธิปไตย รู้จักบทบาทหน้าที่ แบ่งความรับผิดชอบ ปรึกษาหารือ ติดตามผล ประเมินผลงาน และบูรณาการความรู้จากหลายวิชา

7. การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ถึงการเรียนรู้ และความถนัดในการเรียนของตน ผู้เรียนจะรู้กระบวนการเรียนรู้จากการที่ผู้สอนเปิดโอกาส และจัดสถานการณ์ให้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เกิดจากการศึกษาวิเคราะห์ และสรุปผลการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ต่อไป

8. การเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพเป็นการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการปฏิบัติงาน ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการสังเคราะห์ ทักษะการจัดการ ทักษะการดำเนินชีวิต และการมีมนุษยสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ

หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตัวเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดำเนินถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้กระบวนการคิด กระบวนการทาง

สังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะช่วยสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในการบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การออกแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนด

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียดดังนี้ (กรมวิชาการ, 2553 : 28 - 31)

ประเมินและตัดสินผลการเรียนรู้เป็นรายกลุ่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา
ที่เพิ่มเติม

ประเมิน โดยยึดตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นเป้าหมาย

ประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นการประเมินตามสภาพจริงต้องมีการประเมินผลตัวชี้วัดทุกข้อ

การผ่านเกณฑ์การประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต้องมีผลการประเมินตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำทุกข้อ จัดซ่อมเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินและประเมินหลังการซ่อมเสริม

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจะประเมินและตัดสินผลการเรียนรู้เป็นรายกลุ่ม โดยยึดตัวชี้วัดทุกข้อของกลุ่มสาระเป็นเป้าหมาย ประเมินด้วยวิธีที่หลากหลายและประเมินตามสภาพจริง การผ่านเกณฑ์การประเมินต้องมีผลการประเมินตัวชี้วัดผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำทุกข้อ

การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นรูปแบบการเรียนรู้ เกิดขึ้นจากการพัฒนา ค้นคว้าวิจัย ของนักการศึกษาชาวอเมริกัน คือแมคคาธีร์ (McCarthy) ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่าง บุคคล และการใช้การสอนที่คำนึงถึงการใช้สมองซีกซ้าย และซีกขวาอย่างสมดุล แมคคาธีร์ได้ นำเสนอประเด็นหลักของแนวคิดของรูปแบบการเรียนรู้แบบ 4 MAT สรุปได้เป็น 3 ประเด็น คือ (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. 2545 : 1 - 3)

แบบฉบับ หรือลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามความแตกต่างของบุคคล 4 แบบ คือ

1. แบบWHY เป็นคนช่างสงสัย อยากรู้ อยากเห็น
2. แบบWHAT เป็นผู้สนใจข้อเท็จจริง เรียนรู้จากการรับข้อมูลข่าวสาร
3. แบบHOW เป็นผู้สนใจในวิธีการต่างๆ ชอบลงมือปฏิบัติ
4. แบบIF เป็นผู้ชอบค้นหาว่าเป็นไปได้หรือไม่

ลีลาการสอนหรือวิธีการสอนของครู 4 แบบ ที่สนองตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล รูปแบบการสอนทั้ง 4 แบบ จะมี 8 เทคนิค เพื่อพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก คือ เริ่มจากเทคนิค ขวา-ซ้าย ขวา-ซ้าย ซ้าย-ขวา ซ้าย-ขวา ตามลำดับต่อเนื่องกันไป 8 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของสิ่งที่เรียน (เทคนิคสมองซีกขวา)
2. ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
3. ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกขวา)
4. ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
5. ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
6. ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อความเป็นตนเอง (เทคนิคสมองซีกขวา)
7. ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและการประยุกต์ใช้ (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
8. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น (เทคนิคสมองซีกขวา)

ด้านผู้เรียน : แบบฉบับหรือลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นวิธีการสอนที่ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่าง บุคคลเนื่องจากสอนนักเรียนทุกคนให้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในทางปฏิบัติมักจะเป็น สิ่งที่ทำได้ยาก เพราะในห้องเรียนหนึ่งประกอบด้วยนักเรียนหลายคนต่อครูคนเดียว นักจิตวิทยาได้ พยายามสร้างทฤษฎีการสอน เพื่อช่วยให้ครูเพิ่มประสิทธิภาพในการสอน แต่แม้ว่าครูจะพยายามนำ ทฤษฎีการสอนไปประยุกต์ในห้องเรียนก็ไม่สามารถจะช่วยนักเรียนทุกคน ให้เรียนรู้จนมีความรอบรู้ ในวิชาต่าง ๆ ได้ ปัญหาที่สำคัญก็คือ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนทั้งทางด้านระดับ

เขาวินิจฉัยว่า ความสามารถ ความถนัด รวมทั้งความต้องการ แรงจูงใจ และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน การใช้วิธีการสอนเพื่อนักเรียนทั้งห้องในเวลาเท่ากัน จึงเป็นการสอนนักเรียนเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น นักเรียนที่มีความสามารถสูงมักจะเบื่อและไม่สนใจ เพราะสิ่งที่ครูสอนนักเรียนอาจจะรู้แล้ว ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถต่ำก็จะไม่เข้าใจ และไม่เข้าใจบทเรียน (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2541 : 347) ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง ในการจัดการเรียนการสอน มีผู้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลกับการศึกษาไว้ซึ่งพบว่า จากการศึกษาของ โรเบิร์ต ซิลเวสเตอร์ (Robert Sylwester, 1995) ที่พบว่านักเรียนมีสมองที่ออกแบบมาแตกต่างกัน สมองแต่ละคนแตกต่างกัน เช่นเดียวกับลายมือและใบหน้า ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาก็ได้ศึกษาเกี่ยวกับแบบการเรียนรู้ หรือวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนแบบต่าง ๆ วิธีประมวลผลข้อมูลและสิ่งที่นักเรียนชอบ (อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2549 : 42 - 43)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้ความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคลเช่นเดียวกัน โดยกล่าวไว้ในมาตรา 24 ข้อ 1 คือ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) หากเราเห็นว่านักเรียนรับข้อมูล จัดการกับข้อมูลและอธิบายสิ่งที่ตนเข้าใจ อย่างไรข้อมูลของนักเรียนเกี่ยวกับแบบการเรียนรู้ ประเภทของเขาวินิจฉัย และแบบของการคิดมากเท่าไร ครูก็จะยิ่งออกแบบการเรียนการสอนได้ตรงกับลักษณะและความสนใจของนักเรียนมากขึ้นเท่านั้น ครูต้องช่วยนักเรียนพัฒนาทักษะการรู้คิดเกี่ยวกับตนเอง สำหรับการประเมินผลตนเอง และสำหรับการเรียนรู้ของชีวิต ผลงานวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนการสอนของ Maryland State Department of Education ชี้ให้เห็นว่า “ครูที่ช่วยนักเรียนพัฒนากลยุทธ์การรู้คิดด้วยวิธีการสอน การเป็นตัวแทน และการฝึกฝน จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี เพราะกลยุทธ์เหล่านั้น จะเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน”

ดังนั้น วิธีการสอนแบบ 4 MAT จึงสามารถตอบสนองผู้เรียนได้ทุกแบบ โดยคำนึงถึงพื้นฐานทางจิตวิทยา คือ เด็กในวัยเรียนเป็นผู้ที่ชอบสังสรรค์ ติดต่อกับสัมพันธ์ และสื่อสารกับผู้อื่น ตลอดจนเป็นผู้ที่ชอบเคลื่อนไหวอยู่เสมอ ไม่อยู่นิ่ง การศึกษาควรจะใช้พลังเหล่านี้ในตัวเด็กให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงนำไปสู่วิธีการเรียนการสอนที่ไม่ใช่สิ่งกำหนดตายตัว แต่เป็นวิธีการที่สามารถปรับปรุง ขยาย หรือเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน สิ่งที่คุณเรียนควรได้เรียนรู้ นั้น ควรเป็นความรู้และกิจกรรมที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ หรือปฏิบัติได้จริง โดยยึดหลัก 2 ประการ คือ หลักจิตวิทยาเพื่อเรียนรู้ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน และหลักทางสังคมวิทยา เพื่อกำหนดสิ่งที่มีความหมายทางสังคมแก่ผู้เรียน (เพ็ญสิริ จีระเดชากุล, ม.ป.ป. : 12) โดยแบ่งผู้เรียนเป็น 4 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 WHY พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบที่ 1 คือ เป็นคนช่างคิดช่างสงสัย อยากรู้อยากเห็น ชอบเรียนรู้ด้วยการสังเกตและสัมผัส ชอบเรียนรู้จากการฟัง การเฝ้าดู ชอบจินตนาการแล้วนำไปแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พูดคุยสนทนา ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงมักชอบตั้งคำถามว่า “ทำไม” เด็กกลุ่มนี้จึงไม่ชอบฟังครูพูด แต่ชอบที่จะพูดและสังเกตความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง นักเรียนแบบนี้ชอบสร้างสรรค์สิ่งใหม่ มักมีจินตนาการ ชอบเรียนรู้ด้วยความรู้สึก

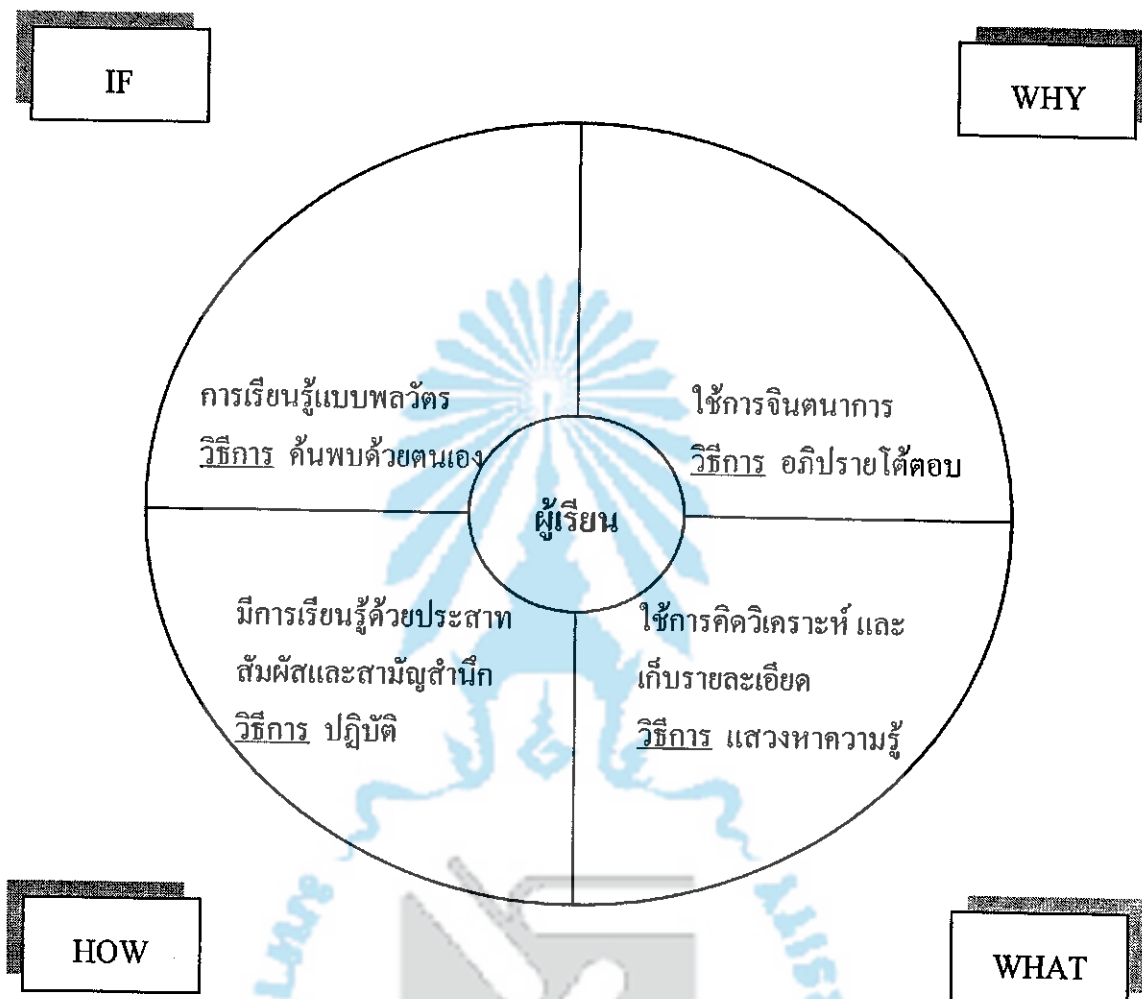
แบบที่ 2 WHAT เป็นผู้สนใจข้อเท็จจริง ชอบเรียนรู้จากการรับข้อมูลข่าวสาร และสิ่งต่าง ๆ จากครู หรือจากคนอื่น ๆ เป็นคนช่างวิเคราะห์ ชอบเรียนรู้ด้วยวิธีการคิดไตร่ตรอง เรียนรู้โดยมีเหตุผล มีหลักการและเป็นระบบ ไปสู่การสร้างประสบการณ์นามธรรมหรือความคิดรวบยอด ขึ้นชอบกับข้อมูล และการบรรยายของครู ผู้เรียนในกลุ่มนี้จะตั้งคำถามว่า “อะไร” เราจะเรียนอะไรกัน ครูมักเห็นเด็กกลุ่มนี้ตั้งใจฟังเมื่อครูพูด

แบบที่ 3 HOW เป็นผู้สนใจในวิธีการต่าง ๆ อยากรู่ว่าสิ่งต่าง ๆ นั้น ทำงานอย่างไร ชอบที่จะได้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้จากสามัญสำนึกที่สัมผัสได้ เช่น ทำ จับ ถูบ คลำ ทดลองทำ ของจริง ฝึกปฏิบัติ อยากรู่ว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นทำงานอย่างไร สิ่งนี้ใช้การได้อย่างไร เรียนรู้จากการรับรู้ความคิดรวบยอดไปสู่การลงมือปฏิบัติ ที่สะท้อนระดับความเข้าใจของตนเอง ผู้เรียนในกลุ่มนี้จะตั้งคำถามว่า “อย่างไร” เราจะเรียนเรื่องนี้อย่างไร นักเรียนแบบนี้มักทดลองหรือลงมือกระทำจริงตามที่ตนเองคิด วิธีการเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนแบบนี้คือ การทดลองและการแก้ปัญหา

แบบที่ 4 IF ชอบค้นหาคำตอบเป็นไปได้อย่างไร ถ้าไม่เป็นอย่างนี้ จะเป็นอย่างไรได้หรือไม่ จึงสนใจในการค้นหาสิ่งใหม่ด้วยตนเอง ด้วยการทดลองพิสูจน์ เรียนรู้จากความรู้สึกของตนเอง เรียนรู้ด้วยการลองผิดลองถูก ชอบที่จะลองทำดู และค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง ถนัดการเรียนรู้จากประสบการณ์รูปธรรมไปสู่การลงมือปฏิบัติ เป็นผู้เรียนที่เรียนรู้ และสนุกกับการได้ค้นพบด้วยตนเอง โดยการลงมือปฏิบัติ ไม่ชอบทำตามกำหนดการหรือวิธีการที่เคร่งครัด ผู้เรียนในกลุ่มนี้จะตั้งคำถามว่า “ถ้า.....”

“ถ้า.....แล้ว จะนำไปใช้อย่างไร” ดังภาพที่ 1

แผนภูมิแสดงแบบของผู้เรียนตามแนวความคิดของแมคคาธีร์

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงแบบของผู้เรียนตามแนวความคิดของแมคคาธีร์

(ที่มา : ศุภณีย์ ธรรมปิติ. 2546 : 21 ; อ้างอิงจาก Moris & Mc Carthy. 1990 : 199)

ด้านครูผู้สอน : ถิลาการสอนของครู หรือวิธีการของครู

บทบาทหน้าที่ของครูโดยทั่วไป คือ การนำแนวคิดไปจัดการ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้สำเร็จจริง แมคคาธีร์ (McCarthy) ได้เสนอถิลาการสอนของครู สำหรับผู้เรียนทั้ง 4 แบบ ดังนี้

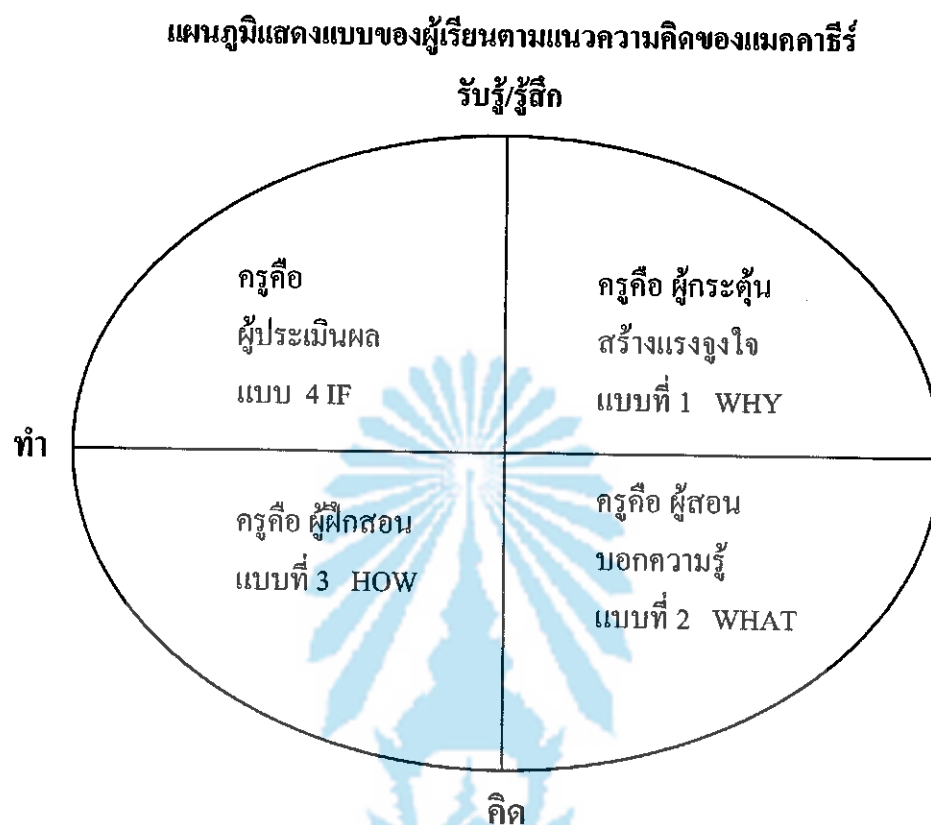
บทบาทที่ 1 สำหรับผู้เรียนแบบ WHY ครูคือผู้กระตุ้น สร้างแรงจูงใจ โดยให้เขาได้สังเกต คิดไตร่ตรอง ถัมผัส ครูนำประสบการณ์จริงไปสู่การคิดกระตุ้นให้เขาได้ฟัง ได้เห็น และอยากคิด

อยากตั้งคำถาม ซึ่งคำถามที่เกิดขึ้นมีหลากหลายมากมาย แต่สิ่งที่ควรเกิดขึ้นกับผู้เรียนมากที่สุดคือ คำว่า“ทำไม” วิธีการสอนอาจใช้สถานการณ์จำลอง การอภิปราย การให้สังเกตสิ่งต่าง ๆ การตั้งคำถาม บทบาทนี้จะทำให้ผู้เรียนแบบที่ 1 มีความสุข ความสบายใจในการเรียนมากที่สุด

บทบาทที่ 2 สำหรับผู้เรียนแบบ WHAT ครูคือผู้สอน และบอกความรู้ บทบาทของครู เป็นผู้ป้อนความรู้ ป้อนความจริงให้กับนักเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น ครูจะต้องให้ความรู้เนื้อหาที่ลึกซึ้งแก่นักเรียน ครูเป็นผู้สอน ผู้แจ้งให้ทราบ บทบาทที่ 2 นี้ จะทำให้ผู้เรียนแบบที่ 2 มีความสุข ความสบายใจในการเรียนมากที่สุด บทบาทนี้นับว่าเป็นบทบาทแบบเดิม ๆ ที่ครูส่วนใหญ่เคยใช้กันมาแล้ว

บทบาทที่ 3 สำหรับผู้เรียนแบบ HOW ครูคือโค้ชหรือผู้ฝึกสอน ครูจะปล่อยให้ นักเรียนลงมือทำจากของจริง และฝึกปฏิบัติจากของจริงด้วยตนเอง การเรียนการสอนเน้นเนื้อหาทักษะที่เป็นชีวิตจริง ครูเพียงแค่ทำหน้าที่อำนวยความสะดวก และจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้นักเรียนครูจะเป็นเพียงผู้ชี้แนะ แนะนำเพื่อให้ นักเรียนลงมือปฏิบัติงานให้สำเร็จ ครูจึงเปรียบเสมือนโค้ชหรือผู้ฝึกสอน ครูจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนกระหายอยากลงมือปฏิบัติไปจนสำเร็จ บทบาทนี้ ผู้เรียนแบบที่ 3 จะมีความสุข ความสบายใจที่สุด

บทบาทที่ 4 สำหรับผู้เรียนแบบ IF ครูคือ ผู้ประเมินผล ผู้ร่วมเรียนรู้ ผู้แก้ไข ครูจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้ค้นหา คิดค้นและทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตัวของเขาเอง โดยการกระตุ้นและกำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เขาได้คิดค้นหรือค้นพบสิ่งใหม่ ๆ เช่น ถ้าไม่เป็นอย่างนี้แล้วจะเป็นอย่างไรได้ อีก มันจะเป็นแบบอื่นได้หรือไม่ ถ้าไม่เป็นอย่างนี้จะเกิดอะไรขึ้น หรือถ้าเป็นอย่างนี้แล้วจะเกิดอะไรขึ้น หรือถ้ามันเป็นอย่างนั้นแล้วจะทำอย่างไร ครูจะกระตุ้นให้นักเรียนลองผิดลองถูก และเรียนรู้เองสอนกันเอง ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ครูเพียงแค่เป็นผู้ร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกับนักเรียนและทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินความรู้ และผลงานของนักเรียนว่าเป็นอย่างไร และคอยแก้ไข แนะนำผลงานของนักเรียนเท่านั้น ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงลีลาการสอนของครูตามแนวคิดของแมคคาธีร์

(ที่มา : ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. 2545 : 3 ; อ้างอิงจาก Moris & Mc Carthy. 1990 : 199)

ด้านรูปแบบการสอน : 8 เทคนิค

รูปแบบการสอนหรือวิธีการสอน คือ ขั้นตอนในการดำเนินการสอนให้สำเร็จด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญ อันเป็นลักษณะเฉพาะหรือลักษณะเด่นที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้น ๆ รูปแบบและวิธีการสอนแบบ 4 MAT เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนทั้ง 4 รูปแบบได้คิดค้นความรู้และลงมือปฏิบัติหรือกระทำจริงทุกขั้นตอนตามลำดับความสัมพันธ์ของสมองสองซีก จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมเป็น 8 เทคนิค ซึ่งแมคคาธีร์ (McCarthy) ได้เสนอเทคนิคการสอนที่มีความสัมพันธ์กับระบบการทำงานของสมองทั้งสองซีก (ซ้าย-ขวา) ที่แตกต่างกัน คือ ซีกซ้าย จะแบ่งออกเป็นสมองซีกซ้ายและสมองซีกขวาซึ่งสมองซีกซ้ายจะควบคุมการทำงานของร่างกายซีกขวา และสมองซีกขวาก็จะควบคุมการทำงานของร่างกายซีกซ้าย การเชื่อมการทำงานของสมองทั้งสองซีกซ้ายและซีกขวานี้จะมาจากกลุ่มเส้นใยประสาท (The Band of Nerve Fibers) สมองทั้งสองซีกนี้จะมีหน้าที่และขนาดที่ต่างกัน สมองซีกซ้ายจะเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาพูด การวิเคราะห์ การจัดลำดับก่อน-หลังควบคุมพฤติกรรมรู้เวลาและ

สถานที่ การเรียนรู้ภาษา คณิตศาสตร์ สมองซึกขวาจะมีความสามารถเกี่ยวกับภาษาท่าทาง ความสนุกสนานทางดนตรี เรื่องของภาพรวม จินตนาการ ไหวพริบ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การสังเคราะห์และการคิดสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ (กมลพรรณ ชีวพันธุ์ศรี และโสภา เกริกไกรกุล. ม.ป.ป.: 34 - 35 ; อ้างอิงจาก Restak. 1995) การทำงานของสมองจะเปลี่ยนทุก ๆ 90 นาที โดยถ้า ด้านหนึ่งทำงานดี อีกด้านหนึ่งจะทำงานลดลง ดังนั้น ควรกระตุ้นให้นักเรียนใช้สมองเรียนรู้ทั้งสอง ซีกเพื่อความสมดุล แมคคาร์ธีร์ (McCarthy) ได้เสนอเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับการทำงานของ สมองทั้งสองซีก สำหรับผู้เรียนทั้ง 4 แบบไว้ ดังนี้

ผู้เรียนแบบที่ 1 WHY มีลักษณะช่างสงสัย ชอบพุดคุยสนทนา เรียนรู้ด้วยความรู้สึก โดยใช้เทคนิคของสมองสองซีก คือ

1. เทคนิคสมองซีกขวา ขั้นตอนนี้เป็นการแปลงแนวคิดให้เป็นกิจกรรมโดยกระตุ้นร่า ให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ครูผู้สอนต้องสนใจให้นักเรียนเกิดความตื่นเต้น มีความ อยากที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอน โดยการออกแบบกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์จริง หรือเป็นกิจกรรม ที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ดั้งเดิมส่วนตัวของนักเรียน และควรเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับแนวคิด และเนื้อหาสาระที่ต้องการจะสอน กิจกรรมที่ใช้ได้ดีในขั้นนี้ เช่น ฝึกทักษะการสังเกต ทักษะการตั้งคำถาม การสร้างจินตนาการหรือมโนภาพ ทักษะการวินิจฉัย การจำแนกแยกแยะ ทักษะกระบวนการ กลุ่ม เช่น การระดมสมอง การพูด การฟัง การสนทนาโต้ตอบ เป็นต้น

2. เทคนิคสมองซีกซ้าย เป็นการใช้สมองคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองประสบการณ์ที่ได้ทำมา อย่างง่าย ๆ สะดวกสบาย ไม่ใช่เทคนิคการวิเคราะห์ที่ยู่ยากมากเกินไป ได้แก่ การอภิปรายที่ครู เป็นผู้นำการอภิปราย การจินตนาการ หรือสร้างมโนภาพต่าง ๆ ในสมอง เช่น การคิดคำนึงถึงข้อดี ข้อเสียของอาชีพต่าง ๆ

ผู้เรียนแบบที่ 2 WHAT มีลักษณะชอบรับข้อมูลจากครู เรียนรู้ด้วยวิธีการคิดไตร่ตรอง โดยใช้เทคนิคของสมองสองซีก คือ

1. เทคนิคสมองซีกขวา เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำเอาประสบการณ์ส่วนตัวโยงเข้ากับเนื้อหา สาระที่เรียน โดยเมื่อนักเรียนได้รับรู้เนื้อหาสาระที่ครูจัดให้ แล้วนักเรียนได้นำเอาความรู้เหล่านั้น มาเขียนหรือแสดงความรู้สึกของตนเองออกมา เทคนิคสมองซีกซ้าย ขั้นที่ 4 นักเรียนได้รับความรู้ และสามารถสังเคราะห์ความรู้ได้จากการที่ครูจัดกิจกรรมโดยการสาธิต หรือทำการสอน หรือเชิญ วิทยากรมาบอกเนื้อหาสาระความรู้แก่ผู้เรียน

ผู้เรียนแบบที่ 3 HOW มีลักษณะชอบการลงมือปฏิบัติจริง สนใจในวิธีการต่าง ๆ เรียนรู้ จากสามัญสำนึกที่สัมผัสได้โดยใช้เทคนิคของสมองสองซีก คือ

1. เทคนิคสมองซีกซ้าย ขั้นตอนที่ 5 เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการลงมือทำ โดยครูทำการฝึกทักษะให้แก่ นักเรียน กิจกรรมที่ให้ลงมือทำเป็นแบบแผน เป็นขั้นตอนตามที่ครูกำหนด หากเป็นการทดลองก็เป็นการทดลอง ตามขั้นตอนที่ครูวางไว้ ครูคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ครูเป็นผู้วางแผนและจัดการให้เกิดการเรียนรู้

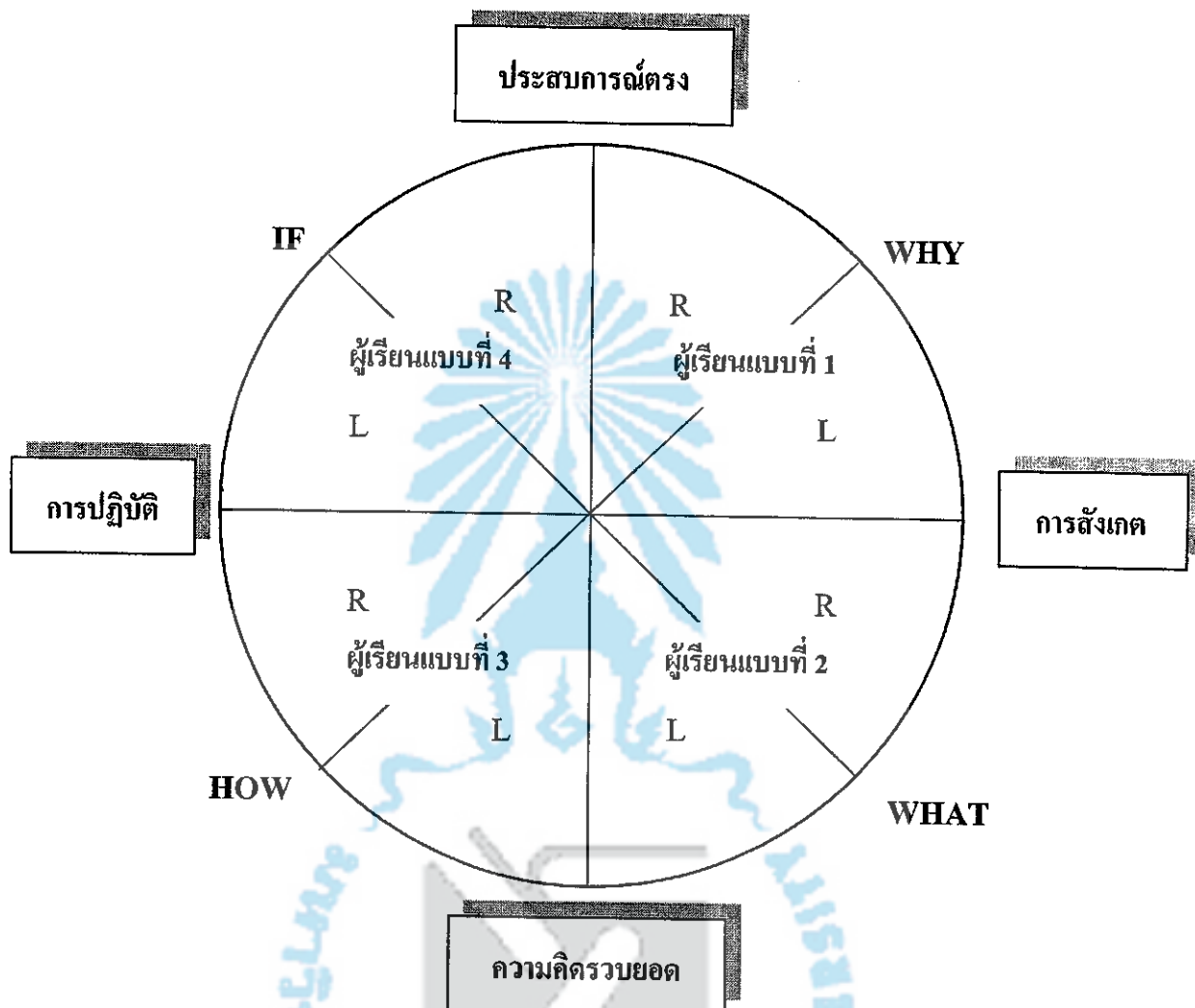
2. เทคนิคสมองซีกขวา เมื่อนักเรียนได้ฝึกทักษะตามที่ครูวางแผนมาแล้ว เริ่มฝึกฝนจนเกิดความก้าวหน้า เกิดความชำนาญและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น รู้สึกว่ามันคงปลอดภัย ครูผู้สอนควรกำหนดกิจกรรมที่มากพอที่นักเรียนซึ่งมีความแตกต่างกัน จะได้เลือกปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจและความเหมาะสม

ผู้เรียนแบบที่ 4 IF มีลักษณะชอบค้นหาลองสิ่งใหม่ด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยการทดลองพิสูจน์ลองผิดลองถูกโดยใช้เทคนิคของสมองสองซีก คือ

1. เทคนิคสมองซีกซ้าย นักเรียนเริ่มมีความกล้าที่จะลองค้นหาค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเอง นักเรียนจะหาวิธีการแบบใหม่ เริ่มลองผิดลองถูก มีความสุขที่จะคิดค้นหรือค้นพบสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง นักเรียนเป็นสุขใจถ้าครูให้คิดค้น ค้นหาลองสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง นอกจากนี้ นักเรียนควรได้มีโอกาสทั้งการทำงานเดี่ยวและการทำงานเป็นทีมด้วย

2. เทคนิคสมองซีกขวา ขยายความรู้ และแบ่งปันความรู้ที่ค้นพบแก่กันและกัน เช่น นักเรียนช่วยกันตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงงานของกันและกัน การรายงานผลหน้าชั้น ดิชม วิพากษ์วิจารณ์งานของกันและกัน ตรวจสอบและให้คะแนนผลงานของเพื่อนจากเทคนิคการสอนที่สัมพันธ์กับการทำงานของสมองสองซีก นำมาแบ่งเป็นลำดับในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการพัฒนาของสมองสองซีก อธิบายโดยใช้แผนภาพดังนี้

แผนภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามบทบาทและความต้องการของสมองทั้งสองซีก

หมายเหตุ: R = Right (กิจกรรมที่พัฒนาสมองซีกขวา)

L = Left (กิจกรรมที่พัฒนาสมองซีกซ้าย)

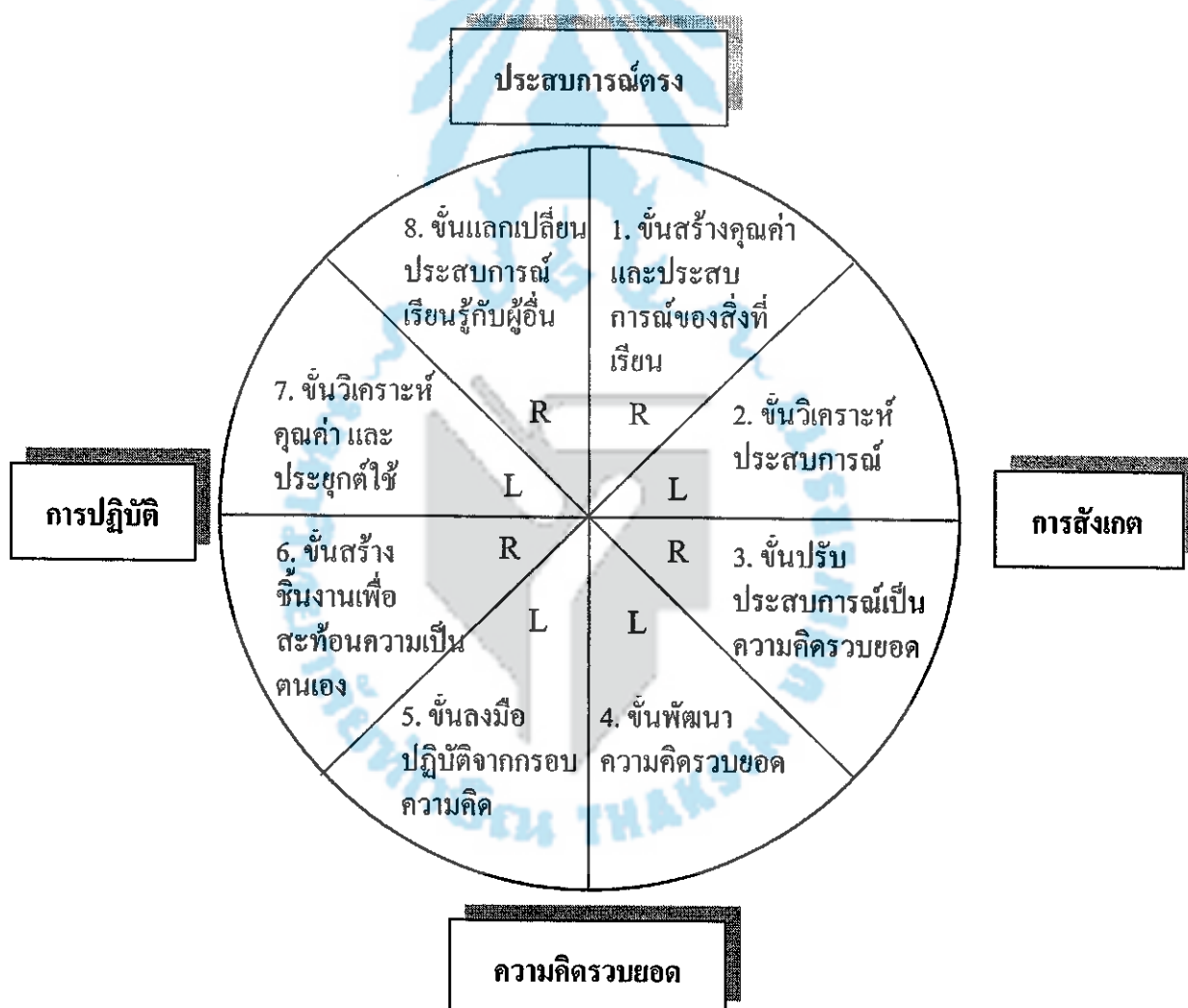
ภาพที่ 3 แสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามบทบาทและความต้องการของสมองทั้งสองซีก

(ที่มา : กิตติชัย สุราสีโนบล. 2545 : 15 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990 : 5)

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียน 4 กลุ่ม กับพัฒนาการสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล ซึ่งได้แก่ ผู้เรียนแบบที่ 1 (Why) มีจินตนาการเป็นหลัก ผู้เรียนแบบที่ 2 (What) มีการเรียนรู้ด้วยการวิเคราะห์และการเก็บรายละเอียดเป็นหลัก ผู้เรียนแบบที่ 3 (How) มีการเรียนรู้ด้วยสามัญสำนึกหรือประสาทสัมผัสผู้เรียนแบบที่ 4 (If) มีการเรียนรู้ด้วยการรับรู้จากประสบการณ์รูปธรรมไปสู่การลงมือปฏิบัติ ซึ่งเบอร์นิซ และ แมคคาร์ธี (Bernice & McCarthy) ได้กำหนดลำดับขั้นของการเรียนรู้ 4 MAT โดยแบ่งวงล้อกระบวนการเรียนรู้ออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังภาพที่ 4

แผนภาพแสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT

(ที่มา : กิตติชัย สุชาติโนบล. 2545 : 16 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy.)

ลำดับขั้นของการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่แสดงโดยลักษณะของวงล้อกระบวนการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน นำมาแสดงเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อสะดวกในการจัดกิจกรรม ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสร้างประสบการณ์และการวิเคราะห์ประสบการณ์ (ImaginativeLearners) สามารถแบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 2 ขั้นตอนที่กำลังถึงการทำงานของสมองซีกขวาและซีกซ้ายของผู้เรียน ได้แก่

1. ขั้นสร้างประสบการณ์ของสิ่งที่เรียน เป็นขั้นพัฒนาสมองซีกขวา ครูเป็นผู้จัดกิจกรรมให้กับนักเรียน เพื่อสร้างประสบการณ์ที่มีความหมาย ทำให้นักเรียนเข้าใจและสามารถเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ภายในของตน ดังนั้นการจัดกิจกรรมที่มีความเป็นจริงใกล้เคียงกับวิถีชีวิตของนักเรียนจะทำให้สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตจริงได้ง่ายขึ้น ดังภาพที่ 5

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 1
ประสบการณ์ตรง

การสังเกตอย่างไตร่ตรอง

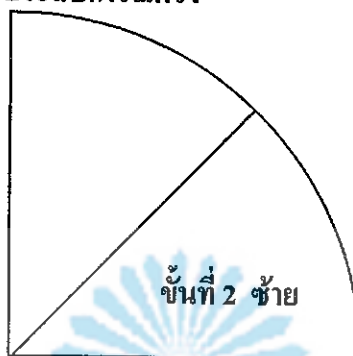
ภาพที่ 5 รูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ขั้นที่ 1การสร้างประสบการณ์
(พัฒนาสมองซีกขวา) ส่วนที่ 1

(ที่มา : ศุภณีย์ ธรรมปิติ. 2546 : .23 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990 : 5)

2. ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์เป็นขั้นพัฒนาสมองซีกซ้าย นักเรียนจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบประสบการณ์จากการอภิปราย กิจกรรมที่จัดควรเสริมสร้างประสบการณ์ที่มีความหมาย เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นกิจกรรมตามขั้นตอนที่ 1 แบ่งเป็น ขั้นย่อย ๆ 2 ขั้นตอน ดังภาพที่ 6

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 2

ประสบการณ์ตรง

การสังเกตอย่างไตร่ตรอง

ภาพที่ 6 รูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ประสบการณ์

(พัฒนาสมองซีกซ้าย) ส่วนที่ 1

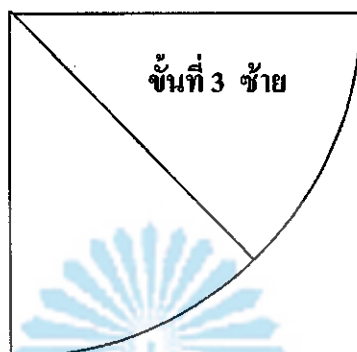
(ที่มา : สุภณี ธรรมปิติ. 2546 : 24 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990 : 9)

ส่วนที่ 2 เป็นการปรับประสบการณ์และพัฒนาความคิดรวบยอด (Analytic Learners) เป็นการนำประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาสร้างแนวคิดของตนเอง จนเกิดเป็นความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม สามารถแบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 2 ขั้นตอนที่สำคัญถึงการทำงานของสมองซีกขวาและซีกซ้ายของผู้เรียน ได้แก่

1. ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด เป็นขั้นพัฒนาสมองซีกขวา สร้างแนวคิด โดยการบูรณาการประสบการณ์เข้าสู่แนวคิดของนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้เป็นการออกแบบการเรียนรู้ หรือใช้วิธีที่จะทำให้นักเรียนสามารถมองเห็นแนวคิดที่สัมพันธ์ จากประสบการณ์จริงไปสู่การเรียนรู้ที่เป็นนามธรรม ดังภาพที่ 7

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 3

การสังเกตอย่างไตร่ตรอง

การสร้างความคิดรวบยอด

ภาพที่ 7 รูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ขั้นที่ 3 การสร้างประสบการณ์

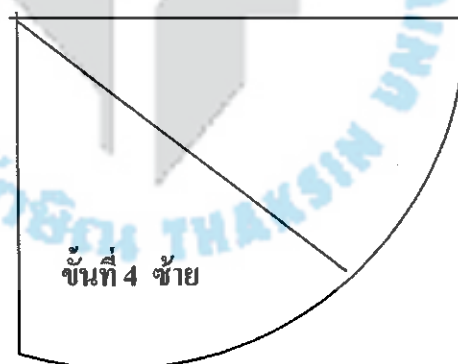
เป็นความคิดรวบยอด ส่วนที่ 2

(ที่มา: สุภณี ธรรมปิติ. 2546 : 25 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990 : 11)

2. พัฒนาความคิดรวบยอดเป็นขั้นพัฒนาสมองซีกซ้าย เป็นขั้นที่นำนักเรียนเข้าสู่สาระสำคัญของข้อเท็จจริงตามแนวคิด การจัดกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ไม่เน้นการท่องจำ และสามารถพิสูจน์แนวคิดนั้นได้ตรงกับข้อมูล ดังภาพที่ 8

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 4

การสังเกตอย่างไตร่ตรอง

การสร้างความคิดรวบยอด

ภาพที่ 8 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 4 การพัฒนาความคิดรวบยอด

(พัฒนาสมองซีกซ้าย) ส่วนที่ 2

(ที่มา : สุภณี ธรรมปิติ. 2546 : 26 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990. 12)

ส่วนที่ 3 เป็นการลงมือปฏิบัติและสร้างชิ้นงานในลักษณะเฉพาะตัว (CommonsenseLearners) เป็นการนำประสบการณ์ที่เป็นนามธรรมไปทดลองปฏิบัติ เพื่อหาข้อเท็จจริงด้วยการค้นคว้าด้วยตนเอง สิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมคือ การจัดระบบ การหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการฝึกและสร้างบรรยากาศ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทดลองทำได้ด้วยตนเอง สามารถแบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 2 ขั้นตอนที่คำนึงถึงการทำงานของสมองซีกขวาและซีกซ้ายของผู้เรียนได้แก่

1. ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด เป็นขั้นพัฒนาสมองซีกซ้าย เป็นขั้นที่นักเรียนทำงานตามที่ครูกำหนดให้จากใบงานการทดลอง ทำแบบฝึกหัด การสรุปการปฏิบัติกิจกรรม สรุปผลการทดลองที่ถูกต้อง ควรใช้วิธีการหลายๆ อย่างคละกัน ไปเพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์การพัฒนาความคิดหรือทักษะของตนเอง ดังภาพที่ 9

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 5
การลงมือปฏิบัติ

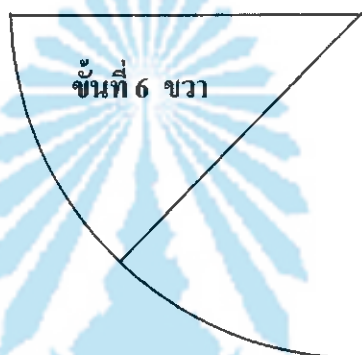
การสร้างความคิดรวบยอด

ภาพที่ 9 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 5 การลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด (พัฒนาสมองซีกซ้าย) ส่วนที่ 3
(ที่มา : ศุภณี ธรรมปิติ. 2546 : 7 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990 :15)

2. ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อสะท้อนความเป็นตนเองเป็นขั้นพัฒนาสมองซีกขวา เป็นขั้นที่นักเรียนมีการบูรณาการ กล่าวคือ มีการนำสิ่งที่อยู่รอบตัวมาประยุกต์เข้ากับคนตามวิธีการของนักเรียนเอง โดยใช้การสังเคราะห์ส่วนตัว ซึ่งจะช่วยให้เข้าถึงเนื้อหาได้อย่างง่ายดาย นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองตาม ความถนัด ความสนใจ เพื่อสร้างสรรค์ชิ้นงานตามจินตนาการของ

ตนเอง ที่แสดงถึงความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน ให้เห็นเป็น รูปธรรม ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเลือกวิธีการนำเสนอผลงานในลักษณะเฉพาะตัว กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นนี้ส่งเสริมให้นักเรียนค้นพบด้วยตนเอง การเรียนรู้จากการกระทำ และการแก้ปัญหา ดังภาพที่ 10

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 6 การลงมือปฏิบัติ

การสร้างความคิดรวบยอด

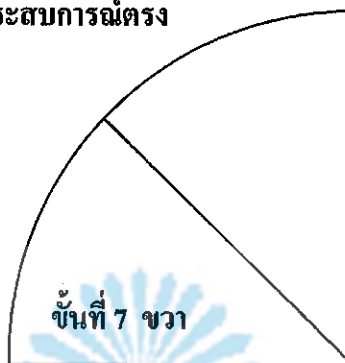
ภาพที่ 10 รูปแบบการสอนแบบ 4 MAT ขั้นที่ 6 การลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด (พัฒนาสมองซีกขวา) ส่วนที่ 3
(ที่มา: ศุภณี ธรรมปิติ. 2546 : 28 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990 : 20)

ส่วนที่ 4 เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์รูปธรรมไปสู่การลงมือปฏิบัติในชีวิตจริง (Dynamic Learners) เป็นช่วงที่ผู้เรียนได้เสนอผลงานของตนเองโดยสอดคล้องการอภิปรายถึง ปัญหาอุปสรรค ในการปฏิบัติกิจกรรม วิธีการแก้ไขปัญหา เพื่อปรับปรุงชิ้นงานจนสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งสามารถบูรณาการประยุกต์ใช้ เชื่อมโยงกับชีวิตจริง/อนาคต สามารถแบ่งขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 2 ขั้นตอนที่กำลังถึงการทำงานของสมองซีกขวาและซีกซ้ายของผู้เรียน ได้แก่

1. ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและประยุกต์ใช้ เป็นการพัฒนาสมองซีกซ้าย นักเรียนจะวิเคราะห์สิ่งที่ได้วางแผนไว้แล้ว และทำการพิสูจน์ค้นหาความน่าจะเป็นไปได้ ด้วยกระบวนการคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้และดัดแปลงให้เข้ากับประสบการณ์จริง ดังภาพที่ 11

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 7

ประสบการณ์ตรง

การลงมือปฏิบัติ

ภาพที่ 11 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์คุณค่าและ
ประยุกต์ใช้(พัฒนาสมองซีกซ้าย) ส่วนที่ 4
(ที่มา : ศุภณี ธรรมปิติ. 2546 : 29 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990 : 20)

2. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น เป็นการพัฒนาสมองซีกขวา นักเรียนจะร่วมแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เรียนมากับผู้อื่น นำสิ่งที่เรียนรู้มานำเสนอแลกเปลี่ยนกันเป็นขั้นสุดท้าย ซึ่งครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้นำผลงานของตนเองมาเสนอ หรือจัดแสดงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นการแบ่งปันโอกาสทางด้านความรู้และประสบการณ์ ให้ผู้อื่นได้ซาบซึ้ง ในขั้นนี้ผู้เรียนควรรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นดัง ภาพที่ 12

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 8

ประสบการณ์ตรง

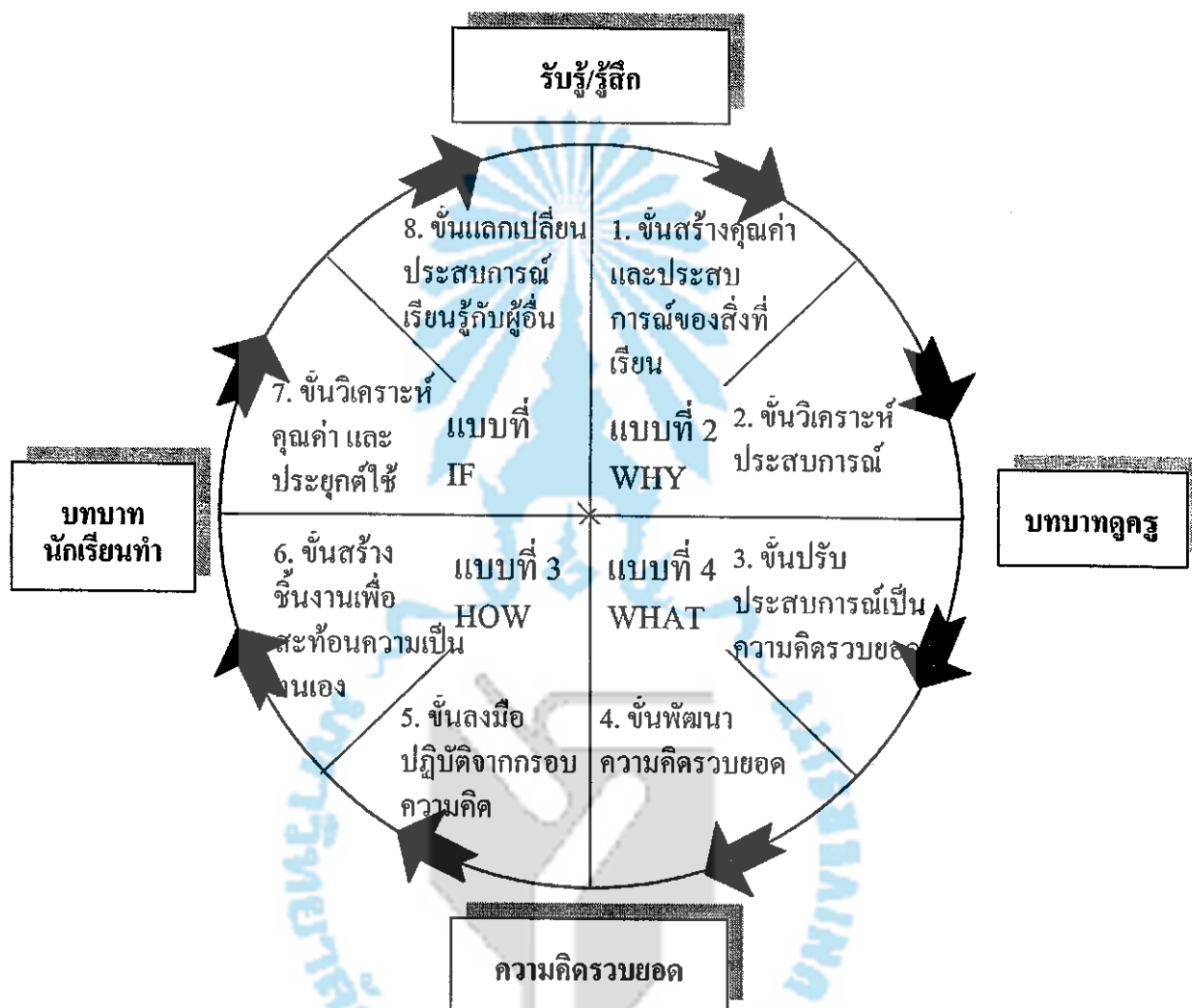

การลงมือปฏิบัติ

ภาพที่ 12 รูปแบบการเรียนรู้แบบ 4 MAT ขั้นที่ 8 การวิเคราะห์คุณค่าและประยุกต์ใช้
(พัฒนาสมองซีกขวา) ส่วนที่ 4
(ที่มา : ศุภณี ธรรมปิติ. 2546 : 30 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1990 : 21)

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทั้ง 4 ส่วน รวม 8 ขั้นตอน สามารถเขียนสรุปดังภาพที่ 13 ได้ดังนี้

แผนภูมิแสดงขั้นตอนวิธีการสอนแบบ 4 MAT

ภาพที่ 13 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ตามแบบการเรียนรู้และเทคนิคการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวา

จากรูปแบบการสอนทั้ง 4 แบบ จะมี 8 เทคนิค เพื่อพัฒนาสมองทั้ง 2 ซีก คือ เริ่มจากเทคนิคขวา-ซ้าย ขวา-ซ้าย ซ้าย-ขวา ซ้าย-ขวา ตามลำดับต่อเนื่องกันไป 8 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของสิ่งที่เรียน (เทคนิคสมองซีกขวา)
2. ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
3. ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกขวา)
4. ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
5. ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
6. ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อความเป็นตนเอง (เทคนิคสมองซีกขวา)
7. ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและการประยุกต์ใช้ (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
8. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น (เทคนิคสมองซีกขวา)

3. ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

สุณีย์ เหมะประสิทธิ์ (2543 : 46 – 47) กล่าวสรุปไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT จะพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient หรือ EQ) ซึ่งได้แก่ การจัดการกับอารมณ์ ตนเองทักษะการสร้างแรงจูงใจ และทักษะการสื่อสาร โดยนักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน รู้จักทำงานเป็นทีม กล้าซักถาม แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน

2. ความเฉลียวฉลาดทางจริยธรรม (Moral Quotient หรือ MQ) ซึ่งได้แก่ การรักและเคารพผู้อื่น การรู้จักแบ่งปัน ความตรงต่อเวลา การมีจิตสาธารณะ เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ในการจัดกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความสามัคคีร่วมมือร่วมใจเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ นอกจากนี้ นักเรียนยังเกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ เป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อกัน และตระหนัก ในปัญหาส่วนรวม

3. ความฉลาดทางสติปัญญา (Intelligent Quotient หรือ IQ) ได้แก่ การพัฒนาและการประยุกต์ใช้มโนคติ หรือ มโนทัศน์ (Concept) การพัฒนาทักษะการคิด เช่น การวางแผน การทำงาน อย่างเป็นระบบ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ และความคิดสร้างสรรค์ โดยสังเกตได้จากผลงานกลุ่ม และรายบุคคล

กิตติชัย สุชาติโนบล (2545 : 165) ได้กล่าวถึงข้อดีของการจัดการเรียนการสอนแบบ 4 MAT ดังนี้

1. ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างเท่าเทียมกันตามความถนัดของตนเอง

2. ช่วยพัฒนาสมองของผู้เรียนทั้งซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล
3. เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้จากการค้นพบสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง
5. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ได้จริง
6. ส่งเสริมทักษะทางสังคมอันดีงามในตัวผู้เรียน

พัทธา การะเจติย์ (2545 : 242 – 245) ได้อธิบายข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อการพัฒนาการทางสมอง และในด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่เรียน มีการนำเสนอประสบการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับผู้เรียน ทำให้ค้นพบเหตุผลผลและความสำคัญในการเรียนเรื่องนั้นเป็นการเสริมสร้าง ประสบการณ์ใช้จินตนาการของตนในสิ่งที่กำลังเรียน (เน้นการพัฒนาการสมองทางซีกขวา) และวิเคราะห์ประสบการณ์ที่ได้รับการหาเหตุผลเกี่ยวกับการเสริมสร้างประสบการณ์ด้วยการคิดวิเคราะห์ (เน้นการพัฒนาสมองซีกซ้าย)
2. เป็นการเสนอเนื้อหาสาระข้อมูลแก่นักเรียน เชื่อมโยงการเรียนรู้จากการเสริมสร้างประสบการณ์ และการวิเคราะห์ประสบการณ์มาสู่การสร้างความคิดรวบยอดเพื่อตอบคำถามว่าสิ่งนั้นคืออะไร เป็นการบูรณาการประสบการณ์ สร้างความคิดรวบยอด (เน้นการพัฒนาสมองซีกขวา) และการพัฒนาเป็นความคิดรวบยอด (เน้นการพัฒนาสมองซีกซ้าย)
3. เป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาความคิดรวบยอดมาสู่การปฏิบัติจริง เป็นการหาคำตอบ ได้จากการปฏิบัติงานตามขั้นตอน (เน้นการพัฒนาสมองซีกซ้าย) และเป็นการนำเสนอผลการปฏิบัติงานเป็นลักษณะบูรณาการ และสร้างสรรค์แสดงถึงความรู้ ความเข้าใจสิ่งที่เรียนตามความถนัด หรือความสนใจของตน (เน้นการพัฒนาสมองซีกขวา)
4. เป็นการนำความคิดรวบยอดไปสู่การประยุกต์ใช้ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการลงมือทำด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้พัฒนางาน มีโอกาสเลือกและลงมือทำงานของตนเองทุกขั้นตอนจนสำเร็จเป็นผลงาน (เน้นการพัฒนาสมองซีกซ้าย) นอกจากรยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของตนในรูปแบบต่าง ๆ โดยการนำเสนอผลงาน หรือใช้การเผยแพร่ (เน้นการพัฒนาสมองซีกขวา)
5. ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาดียิ่งขึ้น
6. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปบูรณาการใช้ในชีวิตประจำวัน
7. ทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่คิดเก่ง รู้จักแก้ปัญหาหรือหาคำตอบด้วยตนเอง
8. ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนเพราะมีกิจกรรมต่าง ๆ เป็นสื่อให้เกิดความอยากเรียน

9. ฝึกผู้เรียนให้มีความกล้าแสดงผลงาน รู้จักคิดแก้ปัญหาในการทำงาน
10. เป็นการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนเพราะให้อิสระแนวคิดการทำงานตามที่ตนสนใจ มีอิสระในการทำงาน ฝึกคิดสร้างสรรค์ผลงาน
11. เป็นการฝึกการแสดงออก แสดงความคิดเห็น และสามารถวิพากษ์วิจารณ์ผลงานของเพื่อน
12. รู้จักวางแผนในการทำงาน
13. ฝึกการทำงานด้วยกัน ได้พัฒนาจริยธรรม มีเหตุผลและเสียสละ
14. เป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยและเจตคติที่ดี

ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สรุปได้ดังนี้ เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญา จริยธรรม และอารมณ์ของผู้เรียน ซึ่งจำทำให้ผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนดีขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้พัฒนาสมองทั้งสองซีกอย่างสมดุล ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก มีทักษะการวางแผน และมีความรับผิดชอบ มีความสุขในการเรียน สร้างเจตคติที่ดีและปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4. ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

กิตติชัย สุชาติโนบล (2545 : 166) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ดังนี้

1. มีข้อจำกัดในด้านเวลา เนื่องจากการทำการเรียนการสอนแบบ 4 MAT ต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นถ้าผู้สอนที่จัดการเรียนรู้เป็นรายคาบจึงควรวางแผนได้เหมาะสม
2. ผู้สอนต้องวางแผนในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวิธีการค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ
3. การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT นั้นถ้านำไปใช้กับผู้เรียนที่ขาดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน
4. ถ้าผู้สอนไม่ศึกษาและไม่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความถนัดของผู้เรียนที่ตนรับผิดชอบอย่างเพียงพอ อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT คือ ใช้เวลาค่อนข้างมากในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ การวางแผนการสอนค่อนข้างซับซ้อนเนื่องจากต้องใช้กิจกรรม หลากหลายที่ต้องสอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนและการพัฒนาสมองแต่ละซีก และหาก

นำไปจัด การเรียนการสอนกับนักเรียนที่มีความรับผิดชอบน้อย และถ้าผู้สอนไม่เข้าใจเกี่ยวกับความถนัดหรือลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนอาจทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จได้

สรุปได้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 แบบ ครูและนักเรียนจะดำเนินกิจกรรมร่วมกันจนครบ 8 ขั้นตอนของกิจกรรมที่เน้นการใช้สมองทั้งสองซีกอย่างสมดุล มีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายและยืดหยุ่นเหมาะสมกับนักเรียนทุกแบบ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความสุข โดยได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงมีการคิดวิเคราะห์ ได้ลงมือปฏิบัติจริงค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และประยุกต์เป็นแนวคิดที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกับชีวิตจริง นำไปสู่ทักษะทางสังคมอันดีงามในตัวผู้เรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการสอนที่สะดวกและง่ายต่อความเข้าใจ ซึ่งครูสามารถนำไปผสมผสานกับกลยุทธ์และวิธีสอนอื่นได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย การได้ลงมือปฏิบัติจริง การได้ใช้ความสามารถของตนเอง และความสามารถเหล่านั้นเป็นที่ยอมรับของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเป็นสิ่งที่เปี่ยมกำลังใจเพื่อที่ผู้เรียนจะได้ปรับเปลี่ยนตัวเอง เพิ่มความพยายามทำในสิ่งที่ยากขึ้นตามลำดับส่วนในด้านของสมองผู้เรียนก็จะได้พัฒนาไปเรื่อย ๆ ในทุกส่วน สามารถทำงานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี

การเขียนและทฤษฎีการเขียน

การเขียนเป็นหนทางของการสื่อสารทางความคิดและข้อมูล นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ว่าจะคิดวิพากษ์และคิดสร้างสรรค์อย่างไร การเขียนจะช่วยพัฒนาความคิดที่ชัดเจน นักเรียนรู้วิธีสร้าง องค์ความรู้ ครูมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาการเขียนของนักเรียนทั้งในด้านเนื้อหา และในด้านไวยากรณ์ George Hillocks เชื่อว่าการเรียนไวยากรณ์ตามลำพัง ไม่สามารถพัฒนาการเขียนของนักเรียน ได้ George Hillocks ให้คำจำกัดความของไวยากรณ์ว่า คือ เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดและการใช้ภาษา แต่ Rosemary Buck มีความคิดเห็นตรงข้ามกับ George Hillocks กล่าวคือ Rosemary Buck เชื่อว่า การสอนไวยากรณ์ตามลำพังจะช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิพากษ์ วิจาร์ณระดับสูง ซึ่งสามารถพัฒนาการเขียนที่ดี ไวยากรณ์ไม่เพียงแต่พัฒนาการเขียนของนักเรียนโดยตรง ยังช่วยพัฒนากระบวนการคิด และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ครูมีบทบาทในการเตรียมนักเรียนให้สามารถ เปรียบเทียบกับความท้าทายในสังคมในอนาคต โดยการสอนให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดี

1. ความหมายของการเขียน

การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ ต่าง ๆ ไปยังผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 92) กล่าวว่า การเขียนเป็นระบบสื่อสารอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนจะส่งข้อมูลไปถึงผู้อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิดที่ต้องกลั่นกรองความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ มากกว่าทักษะอื่น ๆ ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องวางแผนล่วงหน้าว่า จะเสนอแนวคิดอะไร ในรูปแบบใด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนได้

วลัยรัตน์ อติแพทย์ (2532 : 1 อ้างอิงจาก มะลิ สอนอาจ. 2540 : 25) กล่าวถึง การเขียนว่า เป็นการส่งสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจเรื่องราว ความคิดเห็น และความประสงค์ ของผู้เขียน ผู้เขียนจะต้องมีความเข้าใจ และประสบการณ์ในเรื่องที่เขียนตลอดจนมีความรู้ทางภาษา เพื่อจะสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นภดล จันทร์เพ็ญ (2534 : 91) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน คือ การแสดง ออกในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด ความต้องการ และความในใจของเราให้ผู้อื่นทราบ การเขียนนี้มีลักษณะเป็นการสื่อสารที่ถาวร สามารถคงอยู่ยาวนาน ตรวจสอบได้ เป็นหลักฐานอ้างอิงมานานนับพันหมื่นปี ถ้ามีการเก็บรักษาให้คงสภาพเดิมไว้

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2535 : 74) กล่าวถึงการเขียนว่า คือ การสื่อความหมายอย่างหนึ่ง ไปยังผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสาร เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้เขียน

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 139) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

ศุจริต เพียรชอบ (2536 : 190) ได้กล่าวว่าถึงการเขียนไว้ว่าการเขียน คือ เขียนเรียบเรียง ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมาเป็น ลายลักษณ์อักษร จะเป็นข้อความสั้น ๆ ทำนอง คำขวัญ ร้อยแก้วสั้น ๆ หรือบทกวี นิพนธ์ก็ได้ ข้อเขียน ต่าง ๆ เหล่านี้มีเอกภาพ มีความเป็นตัวของตัวเองทั้งในด้านความคิด และการใช้ภาษาเรียบเรียง เมื่อผู้เขียนสามารถเรียบเรียงความรู้ ความคิดของตนเองออกมาเป็นภาษาเขียนได้แล้วก็ต้องเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถใช้ภาษาเขียนได้ถูกต้องด้วย

สายทิพย์ นฤถกิจ (2539 : 60) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การเรียบเรียงถ้อยคำ เป็น ลายลักษณ์อักษรที่ไม่ใช่ที่เป็นการใช้ถ้อยคำตามธรรมดาทั่วไป แต่เป็นข้อความที่แต่งตามรูปแบบที่กำหนดอย่างมีศิลปะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 40) กล่าวว่า การเขียน เป็นการจัดระบบการเรียงคำและประโยคให้ถูกต้องและมีความหมายสามารถสื่อได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ของผู้อ่านหรือผู้เขียน จึงต้องแสดงความคิดและลำดับความคิดของผู้เขียน ดังนั้น ข้อความที่เขียนต้องชัดเจนและเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องอธิบายเพิ่มเติม

โอลิวา (Oliva. 1988 : 152) ให้ความหมายการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดที่จะใช้ภาษาของผู้เขียนในการสื่อความคิดไปสู่ผู้อื่นซึ่งพูดภาษาเดียวกัน ในขณะที่ผู้เรียนต้องตั้งจุดมุ่งหมายไว้แล้วพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามขั้นตอน

จากความหมายของการเขียนที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียนคือ การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ และประสบการณ์เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ผู้อื่นเข้าใจด้วยภาษาที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

2. ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะการสื่อสาร เพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน ดังนั้น จึงมีนักวิชาการ กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 6) กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญ ดังนี้

1. ช่วยเสริมสร้างสติปัญญา
2. ช่วยสร้างจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์
3. ช่วยถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ไปให้บุคคลในสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต
4. ช่วยให้ทราบเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาแล้ว
5. ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ ด้วยการแสดงออกทางการเรียน
6. ช่วยในการเรียนวิชาอื่นดีขึ้น เพราะการเรียนการสอนและการสอบในทุกวิชาต้องอาศัยทักษะการเขียนเป็นสำคัญ

7. ทักษะการเขียนมักมีประโยชน์ต่อทักษะการฟัง พูด และอ่าน

สุพิน บุญชูวงศ์ (2531 : 118) กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญดังนี้

1. เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญ หรืออารยะธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย

3. เป็นเครื่องมือใช้สำหรับการสื่อสารทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
4. เป็นเครื่องมือใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเข้าใจ

เป็นต้น

5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดทางสติปัญญาของมนุษย์
6. เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความคิดให้กว้างไกล และรวดเร็ว
7. เป็นสื่อกลางในการให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

นภคณ จันทร์เพ็ญ (2534 : 91) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์
2. การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์
3. การเขียนสามารถสร้างความสามัคคีในมนุษยชาติ
4. การเขียนเป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์
5. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเล่าเรียน

สนิท สัตโยภาส (2545 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนมีความสำคัญ ในชีวิตประจำวัน เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและอารมณ์ ต่าง ๆ นอกจากนี้การเขียนยังถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรม เพื่อให้สังคมดำรงอยู่ได้

จากข้อความที่กล่าวของนักวิชาการ สรุปได้ว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของมนุษย์ เพื่อให้บุคคลอื่นได้รับรู้ เป็นการถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญา ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม นอกจากนี้ ยังช่วยในการเผยแพร่องค์ความรู้ในสาขาต่าง ๆ และช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดี คือ มีความสามารถในการสื่อสารด้วยวิธีการเขียนได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และลำดับขั้นตอนในการนำเสนอที่สามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านได้อย่างชัดเจน

3. จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน

การเขียนมีความสำคัญต่อบุคคลทั้งด้านการสื่อสาร การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด และการพัฒนาสติปัญญา ดังนั้น การจัดกิจกรรมการสอนเขียนจึงมีจุดมุ่งหมายต่าง ๆ หลายประการ

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 141) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเขียนไว้

ดังนี้

1. เพื่อให้รู้หลักคัดลายมือให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรและคัดให้เป็นระเบียบชัดเจน และอ่านง่าย
 2. เพื่อให้มีทักษะการเขียนตามควรแก่วัย
 3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี วรรคตอนถูกต้องและเขียนได้รวดเร็ว
 4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
 5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจดบันทึก สรุป และย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
 6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้สึกลึกซึ้งคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน
 7. เพื่อให้สังเกต จดจำ และเลือกเน้นถ้อยคำ สำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อความหมายได้ตรงตามต้องการ
 8. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่างๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้
 9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเรียน
 10. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียน ว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้ และอื่น ๆ สำหรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน
- นอกจากนี้ สมพร มั่นตะสูตร (2540 : 35) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนไว้ว่า
1. เขียนตัวหนังสือได้ชัดเจน สวยงาม น่าอ่าน มีความเป็นระเบียบและรวดเร็ว
 2. เขียนหนังสือได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
 3. เพื่อใช้คำได้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อความ และความนิยม
 4. ถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิดออกมาเป็นภาษาที่กะทัดรัด สละสลวย และชัดเจน เข้าใจง่าย
 5. สามารถแก้สำนวนภาษาที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาได้
 6. เขียนเล่าเรื่องต่างๆตามที่ต้องการได้
 7. เขียนตอบคำถามได้ตรงประเด็น
 8. เขียนเรื่องโดยใช้ถ้อยคำชักจูง โน้มน้าว ให้ผู้อื่นคล้อยตาม
 9. ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
 10. เขียนได้ถูกต้องตามแบบการเขียนทุกประการ

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการสอนเขียนคือเขียนได้ถูกต้องตามอักขรวิธี มีความสวยงาม ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สามารถเขียนได้ถูกต้องตามแบบของการเขียน เห็นความสำคัญของการเขียน เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพการศึกษาหาความรู้ และสำหรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

4. องค์ประกอบของการเขียน

การเขียนเป็นการสื่อสารที่มีองค์ประกอบ 4 ประการ ดังที่ วรรณิ โสมประยูร (2544 : 142-144) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียว ดังนี้

1. ผู้เขียน ลักษณะของผู้เขียนประกอบไปด้วย ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความรู้ความสามารถในการเลือกเนื้อหาและใช้ภาษา การแสดงความคิด ลักษณะท่าทางในการเขียน ลายมือของผู้เขียน และจรรยาบรรณผู้เขียน

2. ภาษา ภาษาไทยมีการจำแนกคำสำหรับใช้ในกาลเทศะที่แตกต่างกัน บุคคลที่ต่างฐานะกันจะใช้คำเหมือนกันย่อมไม่เหมาะสม เพราะคำๆ เดียวจะใช้กับบุคคลทุกฐานะ โอกาสและทุกสถานที่ ย่อมไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย แต่โดยทั่วไปได้จำแนกภาษาไทยเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 ภาษาปาก ส่วนใหญ่เป็นภาษาพูดที่ใช้มากกว่าเขียน เช่น ภาษาถิ่น ภาษาสแลง ภาษาที่ใช้ในโรงเรียนหรือใช้ชื่อของในตลาด เมื่อกล่าวถึงภาษาปากที่ใช้ในการเขียนจึงหมายถึงการเขียนที่ใช้สำนวนพูดกับบุคคลที่สนิทคุ้นเคยกัน

2.2 ภาษาถึงแบบแผน เป็นทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ไม่เป็นพิธีรีตรอง

2.3 ภาษาแบบแผน เป็นภาษาที่มีความมุ่งหมายแบบแผนและหลักเกณฑ์สำหรับเขียนเฉพาะเรื่อง ภาษาแบบแผนแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ ข้อเขียนเพื่อพูด และเขียนเพื่อใช้อ่าน

3. เครื่องมือที่ทำให้เกิดสาร หมายถึง เครื่องมือที่ผู้เขียนใช้ ได้แก่ ตัวอักษร และเครื่องเขียน

4. ผู้อ่าน การเขียนมีความมุ่งหมายที่แท้จริง คือ เขียนให้ผู้อื่นอ่าน ดังนั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องเลือกเนื้อหา วิธีเขียน รูปแบบการเขียน และต้องรู้จักใช้ภาษาให้แตกต่างกัน ตามลักษณะความสนใจและความต้องการของผู้อ่าน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนประกอบด้วย 4 ประการ คือ ผู้เขียน ภาษาที่ใช้ ซึ่งได้แก่ ภาษาปาก ภาษาถึงแบบแผน และภาษาแบบแผน เครื่องมือที่ทำให้เกิดสาร และผู้อ่าน จึงจะทำให้กระบวนการเขียนนั้นเป็นการสื่อสารที่ถูกต้องและสมบูรณ์

5. ประเภทของการเขียน

เมื่อวิเคราะห์และสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กำหนดให้แล้ว พอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะการเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. ฝึกการเขียน การคัดลายมือให้สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ และมีความถูกต้องตามหลักการเขียน

2. ให้มีพัฒนาการทางด้านทักษะการเขียน

3. ส่งเสริมให้มีทักษะการเขียนที่ถูกอักขรวิธีและตามหลักเกณฑ์การเขียน

4. ฝึกฝนการสะกดคำของคำพื้นฐาน และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

5. ฝึกเขียนคำคล้องจอง และเขียนประโยคง่าย ๆ

6. ใช้ทักษะการเขียนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และการดำรงชีวิตประจำวันได้ดี

7. มีมารยาทในการเขียน

การเขียนนั้นมีหลายประเภทซึ่งแต่ละประเภทจะมีวิธีการเขียนที่แตกต่างกัน จุดมุ่งหมายในการเขียนต่าง ๆ กัน ดังนั้นครูผู้สอนควรทราบวิธีการสอนเขียน และการฝึกทักษะการเขียนแต่ละประเภท ดังนี้

6. ความสามารถในการเขียน

ความสามารถในการเขียน มีความสำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังนี้ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2532 : 15)

ความสามารถในการเขียนเป็นการเรียงข้อความได้อย่างเป็นระบบโดยใช้ความรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนได้ตามจุดมุ่งหมาย เป็นความสามารถในการนำความรู้ด้านภาษาที่มีอยู่ รวมทั้งการนำประสบการณ์และความคิดของผู้เขียนรวมกันมาถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของตนเองเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ ถ้าเป็นผู้เรียนระดับชั้น ป.1-3 ในเรื่องความสามารถในการเขียนภาษาไทยนั้นครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาให้เหมาะกับระดับชั้นให้มากเป็นพิเศษ โดยให้สอนในเรื่องการฝึกกลีลามือ การจับดินสอ ท่าทางในการเขียน ฝึกคัดลายมือทั้งตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด และให้สอนตามลำดับความยากง่ายดังนี้

1. หลักการคัดลายมือ

2. การเขียนสะกดคำ

3. การเขียนประโยค

4. การเขียนคำคล้องจอง

5. ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าความสามารถในการเขียนครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนในแต่ละวัยว่าควรจะสอนเนื้อหาอะไร และจะต้องสอนตามลำดับความยากง่ายตามลำดับต่อไปนี้

1. หลักการคัดลายมือ

การคัดลายมือเป็นการเขียนที่ลอกให้เหมือนแบบหรือเลียนแบบ โดยมีจุดมุ่งหมายในการคัดลายมือ การคัดลายมือผู้เขียนต้องปฏิบัติท่าทางในการเขียนให้ถูกต้องคัดด้วยตัวบรรจงตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย เขียนสะกดคำให้ถูกต้อง มีความเป็นระเบียบสวยงาม สะอาดไม่ควรมียอดปลายขีดฆ่า หลักการคัดลายมือมีดังต่อไปนี้

1.1 ให้เขียนตัวหนังสือไทยให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตัวอักษรไทย การเว้นวรรคตอนและการสะกด

1.2 ให้เขียนอย่างประณีต สวยงาม สะอาด เป็นระเบียบ ชัดเจน อ่านง่าย

1.3 ให้เขียนได้อย่างรวดเร็ว

1.4 ให้อ่างทำน้ การจับดินสอดและวิธีการเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะการเขียนการคัดลายมือที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปมีอยู่ 3 แบบ ได้แก่

1. คัดแบบตัวบรรจงเต็มบรรทัด เหมาะสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2
2. คัดแบบตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เหมาะสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
3. คัดแบบหวัดแกมบรรจงตัวครึ่งบรรทัด เหมาะสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 5 - 6

ในการฝึกคัดลายมือ ควรคำนึงถึงแนวทางในการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. เมื่อเริ่มเรียน ควรให้ผู้เรียนฝึกความพร้อมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและตา โดยให้ขีดเขียนเส้นต่าง ๆ อย่างอิสระ บนกระป๋ปาทราช บนดิน บนกระดาษ ฯลฯ

2. ก่อนให้เขียนตัวพยัญชนะ ควรให้ฝึกเขียนเส้นตรง เส้น โค้ง เส้นคด และลีลาเส้นที่ประกอบเป็นตัวอักษรที่คุ้นเคยเสียก่อน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเขียนพยัญชนะไทยให้แก่ผู้เรียน

3. การฝึกเขียนเส้นต่าง ๆ ควรเรียงลำดับจากง่ายไปหายากจำนวน 13 เส้น (ดังรายละเอียดที่กล่าวไว้ในบทที่ 2) ให้ดีเสียก่อน แล้วจึงฝึกเขียนตัวพยัญชนะ ถ้าผู้เรียนยังไม่พร้อมไม่ควรบังคับเป็นอันขาด

4. การฝึกเขียนพยัญชนะ ควรฝึกเป็นกลุ่มตามลักษณะรูปร่างพยัญชนะที่คล้ายคลึงกัน และฝึกกลุ่มพยัญชนะที่เขียนง่ายไปหายาก ไม่จำเป็นต้องหัดคัดตามลำดับตัวอักษร

ถูกต้อง เพราะเป็นพื้นฐานของการเขียนด้านอื่น ๆ ถ้าเด็กอ่านออก เขียนได้ถูกต้อง เด็กจะสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อรรถย นุตรดิษฐ์ (2540 : 11) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนให้ถูกต้อง มีผลต่อการเขียนด้วย เนื่องจากการเขียนสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน ผู้เขียนที่ดี ต้องมีความประณีต และรับผิดชอบในการเขียนของตน จัดข้อบกพร่องของงานเขียนลงให้เหลือน้อยที่สุด โดยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

2.2 การสอนเขียนสะกดคำมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้

2.2.1 ให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ แบบแผนที่นิยมใช้กันและตรงความหมายของคำ

2.2.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคำต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง

2.2.3 ให้ผู้เรียนรู้จักค้นคว้า หาคำใหม่ ๆ ได้ตามต้องการ

2.3 ความรู้เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษา มีดังนี้

2.3.1 การใช้วิสรรชนีย์ การเขียนคำที่มีประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์
ได้แก่

คำไทยแท้ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น กระทะ มะลิ

คำที่ออกเสียง อะ ทำยคำต้องประวิสรรชนีย์ เช่น ศิลปะ พละ คณะ

คำที่ออกเสียง อะ เต็มเสียงต้องประวิสรรชนีย์ เช่น จะ ปะ

2.3.2 การใช้เสียงในการเขียนสะกดคำ

“อา” มักใช้กับคำไทยแท้ เช่น คำ คำ จำ ทำ

“อัม” ใช้กับคำที่ออกเสียง อะ มี ม เป็นตัวสะกดและมักมีพยัญชนะตัว

ป ผ พ ภ ม ตามหลัง เช่น สัมปทาน สัมผัส อัมพร สัมภาษณ์ สัมมนา

“ไอ” ใช้ในคำไทย 20 คำ คือ

ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่

ให้ สะเก็ด ใช้ คล้องคอ

ไผ่ ใจเขาใจเรา

มิหลงใหล ใครขอ

จะใคร่ลงเรือใบ

ดูน้ำใสและปลา

สิ่งใดอยู่ในตู้

มิให้อยู่ได้ตั้งเตี้ย

บ้ำไบ้ถือไขบัว

หูดามัวมาใกล้เคียง

เล่าท่องอย่าละเลียง

ยี่สิบม้วนจำจงดี

2.3.3 การใช้ตัวสะกดต่าง ๆ ซึ่งมีมาตราตัวสะกด 8 แม่ด้วยกัน คือ แม่ก ก แม่กด แม่กบ แม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกว ซึ่งในแต่ละมาตรามีตัวพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด ดังนี้

แม่กก	ได้แก่	ก ข ค ฃ
แม่กด	ได้แก่	ค จ ช ฌ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ต ถ ทธ ศ ษ ส
แม่กบ	ได้แก่	บ ป พ ฟ ภ
แม่กง	ได้แก่	ง
แม่กน	ได้แก่	น ญ ณ ร ล พ
แม่กม	ได้แก่	ม
แม่เกย	ได้แก่	ย
แม่เกอว	ได้แก่	ว

2.3.4 การใช้ไม้ไต่คู้ คำไทยที่ออกเสียงสั้น คำที่มาจากภาษาเขมร และคำที่มีจากภาษาอังกฤษบางคำจะใช้ไม้ไต่คู้ เช่น เกือบ เสด็จ แท็กซี่ เซ็ค

2.3.5 การใช้ไม้ยมก (๙) เป็นเครื่องหมายที่ใช้แทนคำซ้ำ เพื่อซ้ำคำ ซ้ำความ เช่น เล็ก ๆ แดง ๆ ยกเว้น นานา ไม่ใช้ไม้ยมก และในการใช้ไม้ยมกนั้นจะใช้เพียงครั้งละ 1 อันเท่านั้น

2.3.6 การเขียนตัวสะกดที่เป็นอักษรนำ อักษรนำที่เป็นตัว อ นำ มีอยู่ 4 ตัว คือ อย่ำ อยุ่ อย่าง อยาก นอกนั้นใช้ ข จ ฌ ส และ ห นำ เช่น ขนมน ฉนวน ถลำ สนุกสนาน เหยียดหยาม

2.3.7 การผันวรรณยุกต์ การผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์จะช่วยให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ซึ่งมีหลักง่าย ๆ ดังนี้

อักษรสูง (มี 11 ตัว) คำมีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา ผันด้วยไม้เอกจะเป็นเสียงเอก ผันด้วยไม้โทจะเป็นเสียงโท เช่น ขา ข่า ข้ำ ส่วนคำตายจะมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอกและผันด้วยไม้โทเป็นเสียงโท เช่น ฐบ ฐับ

อักษรกลาง (มี 9 ตัว) คำมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยไม้เอก โท ตรี จัตวา จะเป็นเสียงเอก โท ตรี จัตวา ตามลำดับ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า ส่วนคำตายจะมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก เมื่อผันด้วยไม้โท ตรี จัตวา จะเป็นเสียงโท ตรี จัตวา ตามลำดับ เช่น กาบ ก้าบ ก๊าบ ก๋าบ

อักษรต่ำ (มี 24 ตัว) คำมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยไม้เอกจะเป็นเสียงโท ผันด้วยไม้โทจะเป็นเสียงตรี เช่น ยา ย่า ย้า ส่วนคำตายที่ผสมด้วยสระเสียงสั้นจะมีพื้นเสียงเป็นเสียงตรีเมื่อผันด้วยไม้เอกจะเป็นเสียงโท ผันด้วยไม้จัตวาจะเป็นเสียงจัตวา เช่น คะ ค่ะ ค๊ะ แต่ถ้าคำตายผสมด้วยสระเสียงยาวจะมีพื้นเสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยไม้โท จะเป็นเสียงตรี และผันด้วยไม้จัตวาจะเป็นเสียงจัตวา เช่น ลาด ล้าด ล่ำด

2.3.8 การใช้การันต์ (ˆ) การันต์ หรือทัณฑฆาต ใช้เขียนข้างบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง เช่น จันทร สวรรค์ มนุษย์ สัมพันธ์ ดันโพธิ์ พืชพันธุ์

สรุปได้ว่า ในการสอนเขียนสะกดคำนั้นมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีการเขียนและเพิ่มพูนทักษะในการเขียน การเขียนผิดจะเหมือนกับการพูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไป การเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียน

3. การสอนเขียนประโยค

ในหลักสูตรภาษาไทยได้กำหนดให้สอนเกี่ยวกับการใช้ประโยคต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอนและให้สื่อความหมายให้ถูกต้อง

จินตนา เนียมเปีย (2521 : 46) กล่าวว่า ประโยค หมายถึง คำพูดหรือข้อความที่ได้ความบริบูรณ์ตอนหนึ่ง เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม

ยศ พันธ์สรณ์ (2538 : 45-46) ประโยค หมายถึง หน่วยหนึ่งของภาษาที่มีความสมบูรณ์ โดยเป็นการตอบแทนความหมายของสภาพ จะประกอบด้วยสองส่วนเป็นอย่างน้อย คือ ภาคประธาน และภาคแสดง การประกอบจะประกอบคำที่มีสองคำหลักทำหน้าที่เป็นคำนามในภาคประธาน และคำกริยาในภาคแสดง โดยมากจะยึดหลักที่ว่า ประโยคสมบูรณ์จะต้องประกอบด้วยกริยาอย่างน้อยหนึ่งตัว เช่น ฝนตกหนัก ฉันไปทำงาน เป็นต้น

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของประโยคว่า ประโยคคือ คำพูดหรือข้อความที่ได้ความบริบูรณ์ตอนหนึ่ง ๆ เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม

3.1 ประเภทของประโยค

3.1.1 ประโยคเพื่อการสื่อสาร

3.1.2 ใช้รูปแบบการสร้างประโยคเป็นเกณฑ์

3.1.3 ใช้รูปแบบการเรียงคำในประโยคเป็นเกณฑ์

3.1.4 ประโยคสองส่วนและประโยคสามส่วน

3.2 คำบอกทำทางของแต่ละประโยค

3.3 การใช้คำในประโยคให้ถูกเหตุการณ์ (บุคคล) จินตนา เนียมเปีย (2521:47)

ประโยคคือ กลุ่มคำที่สัมพันธ์กันแสดงเหตุการณ์หรือสภาพบางอย่าง นววรรณ พันธุเมธา (2551 : 167) กล่าวว่า ส่วนประกอบของประโยคซึ่งเรียนว่าหน่วยประโยคที่สำคัญมี 2 ชนิด คือ หน่วยนามและหน่วยกริยา การเขียนประโยคที่ดี ผู้เขียนต้องมีความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้อง และสื่อความหมายให้ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการแต่ถ้านักเรียนยังไม่สามารถเรียบเรียงถ้อยคำเป็นประโยคได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เนื่องจากมีคลังคำยังไม่พอ ทำให้การใช้คำยังไม่ถูกต้องจึงนำไปสู่ข้อบกพร่องในการใช้ประโยคด้วย

ข้อบกพร่องการใช้ประโยค หมายถึง การลำดับคำในประโยคผิด การขาดคำที่จำเป็น การใช้คำเกิน

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ประโยคหมายถึง ทักษะในการเติมคำ เรียงคำ และเขียนคำ เพื่อประกอบเป็นประโยคที่ต้องตามหลักไวยากรณ์ การเขียนในรูปประโยคเด็กต้องเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ เป็นพื้นฐาน จึงจะสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้อง

4. การสอนเขียนคำคล้องจอง

คำคล้องจอง คือ คำที่มีสระเสียงเดียวกัน และถ้ามีตัวสะกดจะต้องอยู่ในมาตราเดียวกัน คำคล้องจองในบทประพันธ์ร้อยกรอง เรียกว่า สัมผัส (สันต์ สุวทันพรภูท. ม.ป.ป. : 41) ความสำคัญและความเป็นมาของคำคล้องจอง

คำคล้องจองเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของภาษาไทย คนไทยได้ชื่อว่า เป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน ดังนั้น การใช้คำคล้องจองกันในภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันนั้นไม่ใช่เรื่องแปลกนัก และ การที่เราคุ้นเคยกับคำคล้องจองนี้เองอาจเป็นสาเหตุทำให้เราไม่เห็นความสำคัญ หรือไม่ให้ความสำคัญ ลักษณะพิเศษในภาษาไทย ซึ่งที่จริงเป็นลักษณะพิเศษที่เดียว เพราะในภาษาอื่นไม่มี จะมีก็เป็นคำประพันธ์ไปเลย ไม่ใช่ภาษาที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน คำคล้องจองก็พัฒนามาจากคำซ้อนนั่นเอง เช่น คำซ้อนที่ใช้สระและตัวสะกดเหมือนกัน เช่น เยียบเยิบ รอบคอบ หรือคำซ้อนที่ใช้พยัญชนะต้นเหมือนกัน เช่น เคว้งคว้าง ค่ำค้อย ดังนั้นจึงไม่ยากเลยที่จะพัฒนาคำซ้อนเหล่านี้ให้เป็นคำคล้องจองกัน หรือพูดอีกนัยหนึ่ง คำคล้องจองก็คือ คำซ้อนที่มีคำมากกว่า 2 คำขึ้นไปนั่นเอง

นอกจากนั้นคำคล้องจองยังเกี่ยวข้องกับคำสัมผัส โดยที่คำสัมผัส คำสัมผัสมี 2 ลักษณะ คือ สัมผัสสระกับสัมผัสอักษร

1. สัมผัสสระ มีอยู่ด้วยกัน 2 ลักษณะดังนี้

1.1 สัมผัสสระที่มีสระคล้องจองกัน เพราะใช้สระเสียงเดียวกัน เช่น ใบ-ใส ป่า-กานะ-คะ จะเห็นว่าเป็นคำที่มีเสียงสระคล้องจองกัน เพราะใช้สระเสียงเดียวกันในมาตรา ก.กา

1.2 สัมผัสสระที่มีสระคล้องจองกัน เพราะใช้สระและตัวสะกดมาตราเดียวกัน เช่น กาล-บ้าน จริง-นึ่ง กฎ-บท

2. สัมผัสอักษร มีลักษณะดังนี้

คำคล้องจองกันด้วยพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะตัวเดียวกัน เช่น ห่าง-เหิน จันทร์-เจ้า ความ-หวาน อยาก-อยู่ หมอ-เหมือน หรือ คล้องจองด้วยพยัญชนะต้นมีเสียงเดียวกัน เช่น ช้าง-สุข เพราะ ช เป็นอักษรคู่ ส หรือ ทับ-ถึง เพราะ ท เป็นอักษรคู่ ถ หรือ เย็น-หยาด เป็นสัมผัสอักษรระหว่าง ข กับ หย การสัมผัสมี 2 ประเภท คือ

2.1 สัมผัสนอกหรือสัมผัสบังคับ ไม่มีไม่ได้ เพราะถูกฉันทลักษณ์บังคับให้มีตามกำหนดไว้ที่เรียกว่า สัมผัสนอกก็เพราะเป็นสัมผัสนอกวรรค หรือสัมผัสระหว่างวรรค สัมผัสนอกจะเป็นสัมผัสสระ

2.2 สัมผัสใน หมายถึง สัมผัสที่คล้องจองกันในวรรคเดียวกัน เป็นสัมผัสที่ไม่บังคับ ดังนั้น จึงไม่มีก็ได้ไม่ถือว่าผิด แต่สัมผัสในเองที่ทำให้กลอนมีความงาม ความไพเราะรื่นหูเพิ่มขึ้น ถือว่าเป็นความสามารถพิเศษในการเขียน เพราะเป็นสัมผัสไม่บังคับ ถ้าสัมผัสนอกสร้างรูปร่างลักษณะให้แก่คำประพันธ์แล้ว สัมผัสในก็สร้างความมีชีวิตให้ สัมผัสในมีทั้งสัมผัสสระและสัมผัสอักษร

4.1 ประเภทของคำคล้องจอง

คำคล้องจอง หมายถึง คำที่มีเสียงสัมผัสสระ ทำให้ง่ายต่อการออกเสียง ง่ายต่อการจดจำ และหากนำมาเรียงเป็นเรื่องเป็นราวต่าง ๆ ก็จะเป็นเรื่องที่น่าสนใจ คิดตามอ่าน เด็ก ๆ ในระดับประถมศึกษา ชอบอ่านข้อความที่มีเสียงคล้องจองกันมาก นอกจากนี้ การฝึกเขียนคำคล้องจองยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียนหรือแต่งคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองต่าง ๆ ต่อไปในอนาคตด้วย สำหรับคำคล้องจองมีหลายชนิด มีทั้งคำคล้องจองที่มี 2 คำ 3 คำ และ 4 คำ

คำคล้องจองที่มี 2 พยางค์ คือ กลุ่มคำที่มีคำกลุ่มละ 2 พยางค์ และมีเสียงคล้องจองกันระหว่างกลุ่มโดยพยางค์ท้ายของกลุ่มคำหน้าสัมผัสกับพยางค์แรกของกลุ่มคำหลังเรื่อยไป

คำคล้องจองที่มี 3 พยางค์ คือ กลุ่มคำที่มีคำกลุ่มละ 3 พยางค์ และมีเสียงคล้องจองกันระหว่างกลุ่มโดยพยางค์ท้ายของกลุ่มคำหน้าสัมผัสกับพยางค์ที่ 1 หรือ 2 ของกลุ่มคำหลังเรื่อยไป

คำคล้องจองที่มี 4 พยางค์ คือ กลุ่มคำที่มีคำกลุ่มละ 4 พยางค์ และมีเสียงคล้องจองกันระหว่างกลุ่มโดยพยางค์ท้ายของกลุ่มคำหน้าสัมผัสกับพยางค์ที่ 1 หรือ 2 ของกลุ่มคำหลังเรื่อยไป

คำคล้องจองสระ หมายถึง คำที่ใช้สระเหมือนกัน รูปวรรณยุกต์ และเสียงวรรณยุกต์ไม่เหมือนกันก็ได้ แต่ต้องเป็นคำที่มีความหมาย เช่น จำ-นำ ห้า-ผ้า

คำคล้องจองสระและตัวสะกด คำที่ใช้สระและตัวสะกดเหมือนกัน รูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์ไม่เหมือนกันก็ได้ แต่ต้องเป็นคำที่มีความหมาย เช่น ถิ่น – ถิ่น บาง – ช้าง

ตัวอย่าง คำคล้องจองที่มี 2 พยางค์ เช่น

โซคลาภ บาปบุญ คุณโทษ โกรธกัน

ชื่นชอบ คอบแทน แฟนฉัน มั่นแคว

ตัวอย่าง คำคล้องจองที่มี 3 พยางค์ เช่น

ทำความดี มีความรู้ ชูเชิดเรา เอาใจใส่

ทำความดี มีน้ำใจ ไม่ย่อท้อ รอเวลา

ตัวอย่าง คำคล้องจองที่มี 4 พยางค์ เช่น

เจ้าแมวน่ารัก มันทักทายฉัน ทุกวันกินข้าว

นอนหวปากอ้า ค่ำมาจับหนู ชอบขู่เสียงดัง

จากที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่า คำคล้องจองหมายถึงคำที่ใช้สระเดียวกัน และมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกัน แต่มีพยัญชนะต้นต่างกัน ประกอบไปด้วยคำคล้องจอง 2 พยางค์ คำคล้องจอง 3 พยางค์ และคำคล้องจอง 4 พยางค์

5. ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน

การเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจตามที่ต้องการนั้น มีความจำเป็นต้องระมัดระวังให้มากเกี่ยวกับการใช้ภาษา ควรใช้ถ้อยคำที่คนอ่านอ่านแล้วเข้าใจทันที เขียนด้วยลายมือที่ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ และผู้เขียนจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักการเขียน ใช้คำให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลด้วยจึงจะถือว่าผู้เขียนมีหลักการและใช้ภาษาได้ดี มีประสิทธิภาพ

ได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

กรณีการ พวงเกษม (2535 : 75) กล่าวไว้ว่า มารยาทในการเขียน จะต้องกำหนดให้นักเรียนมีนิสัยรักการเขียน และสามารถศึกษาค้นคว้า โดยใช้ทักษะการเขียน จดบันทึกข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ เหตุการณ์ และการสังเกตอย่างเป็นระบบ นำวิธีการพัฒนางานเขียน และรายงาน และเขียนสื่อสารได้ตามจุดประสงค์อย่างมีมารยาททางสังคม โดยปลูกฝังนักเรียนให้ใช้ภาษาสุภาพ รับผิดชอบในสิ่งที่เขียน

อวยพร พานิชย์ (2543 : 179) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสื่อสารทุกครั้ง โดยเฉพาะการเขียนผู้ส่งสารจะต้องคำนึงถึง ข้อมูลเวลา สถานที่ เหตุการณ์ จะต้องเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน และใช้ระดับภาษาให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้รับสาร

ถวัล มาศจรัส (2550 : 43) กล่าวว่า งานเขียนทุกชนิด ผู้เขียนจะต้องมีมารยาท จะต้องรู้ในสิ่งที่เขียนเป็นอย่างดี จะต้องศึกษาลงลึกในรายละเอียด และให้เกิดคติกับเจ้าของเดิมในการอ้างอิง และจะต้องพัฒนาเรียนรู้ถึงรูปแบบของงานเขียนประเภทต่างๆ เพื่อนำไปใช้สำหรับการพัฒนาการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระที่ 2 เรื่องการเขียน มาตรฐาน ท 2.1 มีความเหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้คำนึงถึงมารยาทในการเขียน คือ เขียนให้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ไม่ขีดฆ่า ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ

ใช้ภาษาเขียนที่ดีและสุภาพ ไม่ควรใช้ภาษาพูด ภาษาโฆษณาหรือภาษาที่ไม่ได้มาตรฐาน และควรให้เหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

สรุปได้ว่า ในเรื่องมารยาทในการเขียนคือ เขียนให้ชัดเจน อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด ไม่ขีดฆ่า ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ ใช้ภาษาเขียนที่ดีและสุภาพ ไม่ควรใช้ภาษาพูด ภาษาโฆษณาหรือภาษาที่ไม่ได้มาตรฐาน และควรให้เหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

6. แบบการเรียนรู้ (Learning Style)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัยศึกษาในประเด็นของความหมายของแบบการเรียนรู้ ความสำคัญของแบบการเรียนรู้ และประเภทของแบบการเรียนรู้

6.1 ความหมายของแบบการเรียนรู้

จากการศึกษาเรื่องแบบการเรียนรู้ ได้มีผู้ให้ความหมายของแบบการเรียนรู้ (learning Styles) ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

เพจ (Page. 1977 : 203) ได้ให้ความหมายของแบบการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่บุคคลชอบใช้ในการแก้ปัญหาการคิดหรือการเรียนรู้ บางครั้งอาจเรียกว่า แบบการคิด (cognitive styles)

ออสโม (Ostmoe. 1984 : 27) ได้ให้ความหมายของแบบการเรียนรู้ว่า เป็นลักษณะหรือคุณภาพของบุคคลในการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคคลแตกต่างกันได้

คีฟ (Keete. 1987 : 5) ได้กล่าวถึงแบบการเรียนรู้ (learning styles) คือ ลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ (affective styles) และพฤติกรรมทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ (physiological styles) ซึ่งเชื่อมโยงกันเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงวิธีการรับรู้ ปฏิสัมพันธ์ และการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนของผู้เรียน

กอบกาญจน์ สรประสิทธิ์ (2529 : 22) ได้ให้ความหมายของแบบการเรียนรู้ว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แต่ละคนชอบและถือปฏิบัติ เป็นผลของกิจกรรมในกระบวนการรับรู้ และจัดระบบข้อมูลของผู้เรียน ซึ่งแต่ละคนใช้เป็นทิศทางในการแสวงหาความรู้และการแก้ปัญหาในการเรียน

อัจฉรา ธรรมาภรณ์ (2531 : 33) ได้กล่าวถึงแบบการเรียนรู้ไว้ว่า แบบการเรียนรู้เป็นข้อมูลที่สำคัญประการหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์แนวทางที่จะนำนักเรียนไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำริ ภูตประสิทธิ์ (2532 : 20) ได้ให้ความหมายของแบบการเรียนรู้ว่า เป็นวิธีการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ด้านการเรียนการสอนของผู้เรียนด้วยวิธีการหรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหา การคิด การเรียน และการมีสัมพันธภาพต่อบุคคลในสถานการณ์การเรียนการสอน

ประสาธ อิศรปริดา (2538 : 176) ได้ให้ความหมายของแบบการเรียนรู้ว่า เป็นลักษณะนิสัยหรือความชอบของแต่ละบุคคลในสถานการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นเรื่องที่จะพิจารณาว่าแต่ละบุคคลชอบเรียนที่ไหน เมื่อไหร่ และกับใคร เขาจะเรียนได้ดีในสภาพแวดล้อมใด และจะเรียนได้ดีโดยเงื่อนไขหรือเมื่อมีสภาวะทางร่างกายในลักษณะใด

ปริดา จินดาผ่อง (2546 : 10) ได้ให้ความหมายของแบบการเรียนรู้ว่า แบบการเรียนรู้เป็นแบบพิจารณาถึงพฤติกรรม และลักษณะรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนที่ชอบใช้และนำมาใช้ในการปฏิบัติมากที่สุด สถานการณ์ต่าง ๆ ทางด้านการเรียนการสอน ตลอดจนการพิจารณาถึงพฤติกรรมทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

จากความหมายของแบบการเรียนรู้ที่มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านสามารถสรุปได้ว่าแบบการเรียนรู้เป็นพฤติกรรมหรือการปฏิบัติของผู้เรียน ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคนที่ใช้ในการจัดการเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง ทางด้านการแสวงหาความรู้ การคิด การแก้ปัญหา การมีสัมพันธภาพต่อบุคคลในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ กันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

6.2 ประเภทของแบบการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ศึกษาถึงแบบการเรียนรู้และรวบรวมแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดและความสนใจเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ของการเรียนการสอนไว้อย่างมากมาย โดยแบ่งแบบการเรียนรู้ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

1. แบบยินยอม (The Compliant Student) นักศึกษาประเภทนี้จะมีความพึงพอใจในการเรียนในชั้นเรียน พึงพอใจอาจารย์และเพื่อน ๆ ไม่เคยมีปัญหาใด ๆ กับตนเอง ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี และประสบความสำเร็จ

2. แบบวิตกกังวล (The Compliant Student) นักศึกษาลักษณะนี้เป็นจำนวนมาก อาจารย์ต้องให้ความสนใจและเห็นความสำคัญในการช่วยแก้ปัญหาการเรียนเป็นอย่างยิ่ง นักศึกษาจะมีความวิตกกังวลสูงเกี่ยวกับการเรียน และรู้สึกว่าเขาเองไม่มีความสามารถในการเรียน ประกอบกับแรงกดดันจากภายนอกโดยเฉพาะผู้ปกครอง จะมีผลทำให้นักศึกษามีความกลัวและวิตกกังวลเกี่ยวกับผลการเรียนของตนเองอยู่เสมอ

3. แบบท้อใจ (The discouraged Workers) นักศึกษาประเภทนี้จะไม่มีความพึงพอใจในตนเอง เมื่อมีสิ่งผิดพลาดเกิดขึ้นจะลงโทษตัวเอง และมักจะแยกตัวเองออกจากผู้อื่น

4. แบบอิสระ (The Independents) นักศึกษาประเภทนี้มักจะมีสติปัญญาดีมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาที่เรียน และทำงานอย่างมี

ความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้เมื่อปฏิบัติงานกับอาจารย์และเพื่อน ๆ นักศึกษาต้องการที่จะทราบถึงความแตกต่างของบทบาทแต่ละคนอย่างชัดเจน

5. แบบวีรบุรุษหรือคนเก่ง (The Heroes) ส่วนใหญ่นักศึกษาประเภทนี้จะเป็นพวกเรียนเก่งจะมีผลงานทั้งประเภทสร้างสรรค์และมีแนวคิดปฏิรูป บางครั้งอาจก่อให้เกิดความไม่พอใจอย่างรุนแรงได้ จะมีความภูมิใจในความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักศึกษาประเภทนี้พยายามสร้างเอกลักษณ์ของตนเองโดยการแสดงออก

6. แบบปฏิปักษ์ (The Snipers) จะเป็นพวกที่มองโลกในแง่ร้าย ความภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับต่ำ มักจะทำให้อาจารย์โกรธหาเหตุผลไม่ได้ มีแนวโน้มที่จะเป็นปฏิปักษ์ และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับอาจารย์

7. แบบแสวงหาความสนใจ (The Attention Seekers) นักศึกษาประเภทนี้จะมีบทบาททางด้านสังคมมากกว่าสติปัญญา มักจะสร้างความสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อน ๆ เพื่อให้ชื่นชมตนเองโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การพูดคุย การแสดงตัว เล่าเรื่องตลกต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องความสนใจและให้เพื่อนยอมรับ ทั้งนี้เพราะต้องการเบนความสนใจของเพื่อนเกี่ยวกับการเรียนของตน

8. แบบสงบเงียบ (The Silent Students) นักศึกษากลุ่มนี้มีส่วนในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยมาก ไม่ค่อยพูดและมักจะเงียบเฉย

ปรีดา จินดาพ่อง (2546 : 30) ได้แบ่งแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student – Centered) นักศึกษาจะชอบการเรียนรู้ที่มีผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนหรือกระทำในสิ่งที่ต้องได้รับการมอบหมายจากอาจารย์ จะชอบการสัมมนามากกว่าการบรรยายและชอบเข้าเรียนในวิชาที่ตนมีความสนใจเท่านั้น

2. ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Instructor – Centered) นักศึกษาจะชอบการเรียนรู้เนื้อหาในชั้นเรียนมากที่สุด และต้องการทำงานตามที่ได้รับการมอบหมายจากอาจารย์เท่านั้น นอกจากนี้จะชอบการเรียนแบบบรรยายมากกว่าสัมมนา

บันด์ และคณะ (Bandt and Other. 1984 : 42-48) จึงได้จำแนกแบบการเรียนรู้ออกเป็น 12 แบบดังนี้

1. แบบนักเล่นกลลวงตา (The Illusionist) ตั้งใจเรียน เรียนร่วมกับเพื่อนอย่างดี เตรียมให้พร้อมสำหรับการเรียน ทำงานอย่างเป็นระเบียบ แต่เมื่อทำจริง ๆ อาจจะได้ไม่มากนัก

2. แบบนักไฟสันติภาพ (The Pacifist) พวกนี้จะรักสงบในการเรียนจะคำนึงถึงแนวทางของอุดมคติ ปล่อยใจให้ล่องลอยไปกับสิ่งที่เป็นความฝันโดยไม่สนใจต่อสิ่งที่เรียนและคำบรรยายมากนัก

3. แบบเจ้าความคิด (The Idea Man) พวกนี้จะมีแนวคิดพิเศษเฉพาะตัว มีอะไรที่จะมาถามอย่างท้าทายผู้สอน แต่ไม่ชอบลึกซึ้ง หรือมีข้อมูลมาก ๆ แต่จะเรียนลักษณะวิชาที่มีลักษณะกว้าง ๆ ได้ดี

4. แบบนักสืบ (The Detective) สนใจในรายละเอียด เก็บข้อมูลไว้อย่างมากมาย ทำงานหนัก แต่ขาดความเข้าใจในแนวคิด หลักการ และการผสมผสานเนื้อหา

5. แบบนักโทษทางปัญญา (The Cognitive Prisoner) อาศัยความจำเป็น และความระลึกได้ในการเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาทางปัญญาได้ดี แต่การนำไปใช้หรือการประยุกต์กับงานเป็นสิ่งที่ลำบากสำหรับคนกลุ่มนี้

6. แบบชำนาญเฉพาะ (The Technician) พวกนี้ชำนาญและเก่งในการทำสิ่งต่าง ๆ และมักแสดงออกให้เห็นถึงความสามารถในเชิงประจักษ์ แต่จะมีปัญหาในเรื่องของปัญญาและความรู้ เขาจะสนใจในเรื่องของประสบการณ์มากกว่าความรู้เดิม

7. แบบโดดเดี่ยว (The Isolationist) มีความสามารถในการรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียดแต่ขาดการสัมพันธ์หรือเชื่อมต่อ เขาจะสามารถรายงานในสิ่งที่นักคิดคนอื่นสำคัญได้ แต่ไม่สามารถเปรียบเทียบและรวมหัวข้อย่อย

8. แบบนักปรับปรุง (The Revisionist) พวกนี้มีแนวคิดและค่านิยมที่แน่นอนเขาจะศึกษาวงกว้างเพื่อนำไปสู่หรือนำไปสนับสนุนสิ่งที่เขาคิด เขาเชื่อ เขาจะเรียนได้ดีเมื่อมีข้อมูลมาก ๆ ให้เขาพิจารณาตัดสินใจคัดเลือก

9. แบบมลายา (The Shadow) เป็นประเภทคิดตามความรู้อย่างรวดเร็ว รับท่องหนังสือจดไว้ทันที เมื่อเข้าห้องสอบจะรีบสำรวจคำถามเพื่อหาคำตอบก่อนที่จะลืมสิ่งที่เตรียมและจำมา

10. แบบปิดบัง (The Mask) แท้ที่จริงได้ศึกษาและเตรียมการมาดี แต่ปิดบังอำพรางให้คนอื่นเห็นว่าตนเองไม่ได้เตรียมตัวมา แต่เมื่อผลสอบออกมาพวกนี้จะมองหน้าเพื่อนไม่สนิท

11. แบบนักประจักษ์ (The Pragmatist) เมื่อผู้สอนกำหนดอะไรมาเขาจะทำได้ดี หรือเดินตามโปรแกรมของตนได้ดี แต่ไม่ค่อยท้าทายผู้สอนมากนัก

12. แบบนักสร้างสรรค์ (The Innovator) เขาสามารถสร้างความรู้ที่นักคิดส่วนตัวของเขาขึ้นมาได้ และในขณะที่เดียวกัน เขาก็จะเจาะลึกลงไปด้วยตัวของเขาเอง

แอนโทนี กราซา (Anthony Grasha, 1975:126) ได้ศึกษา แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งผู้วิจัยถือเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น 6 แบบ คือ

1. แบบอิสระ (Independent Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเป็นคนที่ชอบคิด และกระทำเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง แต่จะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนโดยมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองสูงและจะเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่คิดว่าสำคัญ

2. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style) ไม่สนใจในเนื้อหาวิชา ไม่ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่สนใจสิ่งที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียน

3. แบบร่วมมือ (Collaborative Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะมีความรู้ดีกว่าสามารถเรียนได้ดีที่สุดโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันกับผู้สอนและเพื่อน ๆ ชอบทำงานร่วมกันตลอดจนมีความคิดเห็นว่าห้องเรียนเป็นที่เหมาะสมสำหรับการปะทะสังสรรค์ทางสังคมเช่นเดียวกับการเรียนรู้เนื้อหาวิชา

4. แบบพึ่งพา (Dependent Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกกำหนดให้เรียนเท่านั้น โดยมีความคิดเห็นว่า อาจารย์และเพื่อน ๆ คือ แหล่งของความรู้ที่จะสนับสนุนช่วยเหลือตนได้

5. แบบแข่งขัน (Competitive Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยการพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน และจะต้องแข่งขันกับเพื่อนเพื่อหวังรางวัล เช่น การทำคะแนนให้ดีกว่าผู้อื่น การได้รับความสนใจจากอาจารย์ ซึ่งตนจะพยายามให้เป็นผู้ชนะเสมอ

6. แบบมีส่วนร่วม (Participant Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและชอบที่จะเข้าชั้นเรียน โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากที่สุด และจะมีส่วนร่วมน้อยมากถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร

เดวิด คอรัป (David Kolb, 1976: 39) ได้แบ่งคนตามแบบการเรียนรู้ไว้ 4 รูปแบบ ดังนี้

1. ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้จากจินตนาการของตนเอง โดยอาศัยความสามารถในการรับรู้ และสร้างจินตนาการต่าง ๆ ขึ้นเอง สามารถไตร่ตรองจนมองเห็นภาพโดยรวม ผู้เรียนกลุ่มนี้จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องการความคิดหลากหลาย เช่น ในการระดมสมอง ผู้เรียนกลุ่มนี้จะให้ความสนใจแก่บุคคล สังคม วัฒนธรรมต่าง ๆ เหมาะที่จะเรียนรู้ไปเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะ การใช้อารมณ์ จินตนาการของผู้เรียนกลุ่มนี้จะมีความเก่งทางด้านมนุษยศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ เป็นผู้มีแนวคิดแบบเอกนัย (Diverge)

2. ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ที่หนักไปทางแนวคิดวิเคราะห์หรือซึมซับ (Assimilator) มีความสามารถในการสรุปหลักการ สนใจทฤษฎีต่าง ๆ ให้ความสนใจกับประสบการณ์จริงค่อนข้างน้อย แต่สนใจในหลักการเชิงนามธรรมมาก่อน ไม่ชอบลงมือปฏิบัติ และมักไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ ผู้เรียนกลุ่มนี้ควรจะได้เรียนในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยต่าง ๆ

3. ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้เป็นเอกนัย (Coverage) หนักไปทางการใช้ตามลู่สำนึก ขอบนำแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปปฏิบัติ สามารถสรุปวิธีที่ถูกต้องที่สุดเพียงวิธีเดียวที่จะสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ ผู้เรียนกลุ่มนี้จะใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา มากกว่าการใช้อารมณ์ ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าบุคคล มักสนใจเรียนรู้เฉพาะเจาะจงในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะมีความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง ผู้เรียนกลุ่มนี้เหมาะที่ไปเรียนรู้ในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

4. ผู้เรียนที่มีลีลาการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้แบบปรับปรุง (Accommodator) หนักไปในการการเรียนรู้ให้เกิดปัญหาจากการปฏิบัติของตนเอง เป็นผู้เรียนที่ชอบลงมือปฏิบัติ ชอบทดลองจนทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องใช้การปรับตัว เป็นนักแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ตนคิดขึ้นเอง ซึ่งได้มาจากการคิดค้น ลองผิดลองถูก ชอบทำงานกับบุคคล คนกลุ่มนี้จะมีพื้นฐานในสาขาที่ต้องการประยุกต์ และใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น นักบริหาร นักการตลาด และพนักงานขาย เป็นต้น การเข้าใจวิธีการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ของแต่ละคนจะมีประโยชน์ในการออกแบบการเรียนรู้ให้สามารถพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนสู่ศักยภาพสูงสุดได้ง่ายขึ้น

จากการจำแนกประเภทของแบบการเรียนรู้ดังกล่าว แบบการเรียนรู้ของกรราชา และไรซ์แมน เป็นที่นิยมใช้ในการศึกษาและพบในงานวิจัยเป็นส่วนใหญ่ แบบการเรียนรู้ของกรราชา และไรซ์แมน นับได้ว่าจำแนกแบบการเรียนรู้ที่ค่อนข้างจะครอบคลุมและชัดเจนกว่าการจำแนกแบบการเรียนรู้ของคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นแบบการเรียนรู้ของ ริชาร์ดแมน (Richard Mann) โจนาธานวอเรน (Johnathan Warren) และเรซเลอร์กับเฟรนช์ (Rezler and French) ดังนั้นจึงสรุปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 6 แบบใหญ่ ๆ คือ แบบอิสระ แบบหลักเลียง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของกรราชา และไรซ์แมน ทั้งนี้เพราะแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบดังกล่าว น่าจะมีส่วนส่งเสริมหรือสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (ประคอง บุญรัตน์, 2551 : 77 – 83)

สรุป แบบการเรียนรู้ที่ครอบคลุมการเรียนรู้ของผู้เรียน แบบการเรียนรู้แบบใหญ่ ๆ ก็คือแบบอิสระ แบบหลักเลียง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม น่าจะมีส่วนส่งเสริมกับความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

กิตติมา ปรีดีคิลก (2529 : 321) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบหรือพึงพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของงาน และผู้ปฏิบัติงานนั้น ได้รับการตอบสนองตามความต้องการของเขาได้

ลิวรรณ์ ภูมิไฉสกุล (2532 : 19) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการที่แท้จริง เพื่อให้ได้ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ภายใต้สถานการณ์ของการทำงาน หากบุคลากรได้คำตอบแทนเลื่อนตำแหน่ง ได้รับการยกย่อง ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจ

สมรภูมิ ขวัญคุ้ม (2546 : 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกชอบของบุคลากรอันเกิดจากทัศนคติที่มีต่อคุณภาพ และสภาพของหน่วยงาน อันได้แก่ การจัดองค์การ จัดระบบงาน การดำเนินงาน สภาพแวดล้อมของการทำงาน ประสิทธิภาพของหน่วยงาน ตลอดจนการบริหารงานบุคคล ซึ่งสภาพและคุณภาพของหน่วยงานดังกล่าวนี้ จะมีผลกระทบต่อความต้องการของบุคคลและผลต่อความพึงพอใจของบุคคลนั้น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทักษะของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจที่จะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมโดยแสดงออกมาในลักษณะของความชอบความพอใจ ที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติงาน

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maslow (ประสาธ อิศรปริดา. 2546 : 310 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1970 : 80) กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ (Maslow, s The Human Needs Theory) ไว้ว่า ทุกคนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องการอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความต้องการ 5 ระดับ ได้แก่

1. ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการอาหาร อาศัย น้ำ อุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่าย ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากภัยอันตรายทุกด้าน ความต้องการความมั่นคงในการทำงาน ตลอดจนความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

3. ความต้องการความรัก และความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) เป็นความต้องการความรัก อยากให้ตนเป็นที่รัก ยอมรับจากกลุ่ม ต้องการความรัก และต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่ม ให้กลุ่มยอมรับตน เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ

5. ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนอย่างแท้จริง (Self Actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เช่น ความต้องการอยากเป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงาน ความต้องการอยากเด่นอยากดังทางใดทางหนึ่ง

จากแนวความคิดของมาสโลว์ (Maslow) แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถบรรลุความต้องการในระดับการรู้จักตนเองได้ ทำให้มนุษย์มีความต้องการในระดับสูงมากขึ้น เพราะความต้องการในระดับสูงเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม และทำการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อหวังผลในส่วนหนึ่งที่เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง เกิดการร่วมมือกัน นำไปสู่การปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการสนองความต้องการต่าง ๆ ของมนุษย์นั่นเอง เมื่อมนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการนั้นได้รับการบริการ หรือตอบสนองแล้วย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจ (สมถวิล วิเศษสมบัติ. 2546 : 17 - 18)

3. การสร้างความพึงพอใจในการเรียน

สมยศ นาวิการ (2544 : 119) ได้กล่าวไว้ว่า การดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนในปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา การทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการเรียนรู้หรือพึงพอใจในการปฏิบัติงานครูผู้สอนต้องคำนึงถึงแนวคิดพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันใน 2 ลักษณะ ต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติ การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้นครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บรรลุจุดประสงค์ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ สถานการณ์ สื่อการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดก็จะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนอง

ในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนจากภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องความยุติธรรมของผลตอบแทน

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้ เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนะของบุคคลอื่นเนื่องมาจากสิ่งเร้า และแรงจูงใจที่จะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมโดยแสดงออกมาในลักษณะของความชอบ ความพอใจ ที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติงาน และผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ถ้ากิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติ ได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิต ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยเสริมสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียน

ตารางที่ 12 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

กับความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิธีการจัดการเรียนรู้ แบบ 4 MAT	ความสามารถในการเขียนภาษาไทย				
	การคัด ลายมือ	การเขียน สะกดคำ	การเขียน ประโยค	การเขียน คำคล้องจอง	มารยาท ในการเขียน
1. ขั้นสร้างประสบการณ์ ของสิ่งที่เรียน	-	-	-	-	✓
2. ขั้นวิเคราะห์ ประสบการณ์	-	✓	✓	-	✓
3. ขั้นรับประสบการณ์ เป็นความคิด	-	✓	-	-	✓
4. ขั้นพัฒนาความคิด รวบยอด	✓	✓	-	✓	✓
5. ขั้นลงมือปฏิบัติ	✓	-	-	✓	✓
6. ขั้นสร้างชิ้นงาน เพื่อสะท้อนความเป็น ตนเอง	-	-	-	✓	✓
7. ขั้นวิเคราะห์คุณค่า และประยุกต์ใช้	-	-	-	✓	✓
8. ขั้นแลกเปลี่ยน ประสบการณ์การเรียนรู้	-	-	-	✓	✓

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยต่างประเทศ

แมคคาร์ธี (เสมอใจ จงเจริญคุณวุฒิ. 2545 : 27 ; อ้างอิงจาก Mc Carthy. 1991 : 17) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนรู้กับโรงเรียน ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่เพิ่มเติม การประเมินผลได้กระทำอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียน 16 แห่งในสหรัฐอเมริกา และแคนาดาเน้นส่วนที่แสดงความสำเร็จ คือ บุคลิกภาพค่าเฉลี่ยเนื้อหา และหลักสูตร ความมีประโยชน์และความคิดสร้างสรรค์ การฝึกการประเมินสามารถเปลี่ยนนักเรียน ให้เป็นผู้ที่ยอมรับความสำคัญของการเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นการประเมินตนเองมีความเป็นไปได้ในการใช้กระบวนการ 4 MAT เป็นหลักการ

โบเวอร์ (Bower. 1987 : Abstract) ศึกษาผลการใช้ระบบ 4 MAT ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 54 คน จาก 3 โรงเรียนจากรัฐแคลิฟอร์เนีย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มใช้ระบบ 4 MAT และกลุ่มที่จำกัดให้นักเรียนได้ใช้สมองซีกซ้ายเท่านั้น ทั้งสองกลุ่มได้รับการสอนเรื่องการค้นพบกฎแรงโน้มถ่วงของนิวตันใช้เวลา 3 ชั่วโมง จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการตอบคำถามโดยใช้การคิดวิเคราะห์ มีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทางด้านเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความรู้ไม่แตกต่างกัน

2. งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิธีการสอนแบบ 4 MAT ซึ่งคาดว่าจะให้ผลลัพธ์ที่ดีในการเรียนการสอนเรื่องความสามารถในการเขียนภาษาไทย เพราะเป็นวิธีการสอนที่มีการจัดกิจกรรมหลากหลาย ตอบสนองผู้เรียนหลายรูปแบบ และมีผู้นำไปใช้ในวิชาต่างๆ ได้ผลคล้ายคลึงและแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ดวงหทัย แสงวิริยะ (2544 : 74 - 76) ศึกษาเรื่องผลของการใช้แผนการสอนแบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบและเจตคติต่อการเรียนในหน่วยการเรียนรู้เรื่องประชากรศึกษา และการทำมาหากิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่มีคะแนนความรับผิดชอบต่อการเรียน และคะแนนเจตคติ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับแผนการสอน ตามแนวการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

อรรณพ พลายนะหาร (2545 : 60 - 62) ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT กับการสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน

แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความสนใจสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

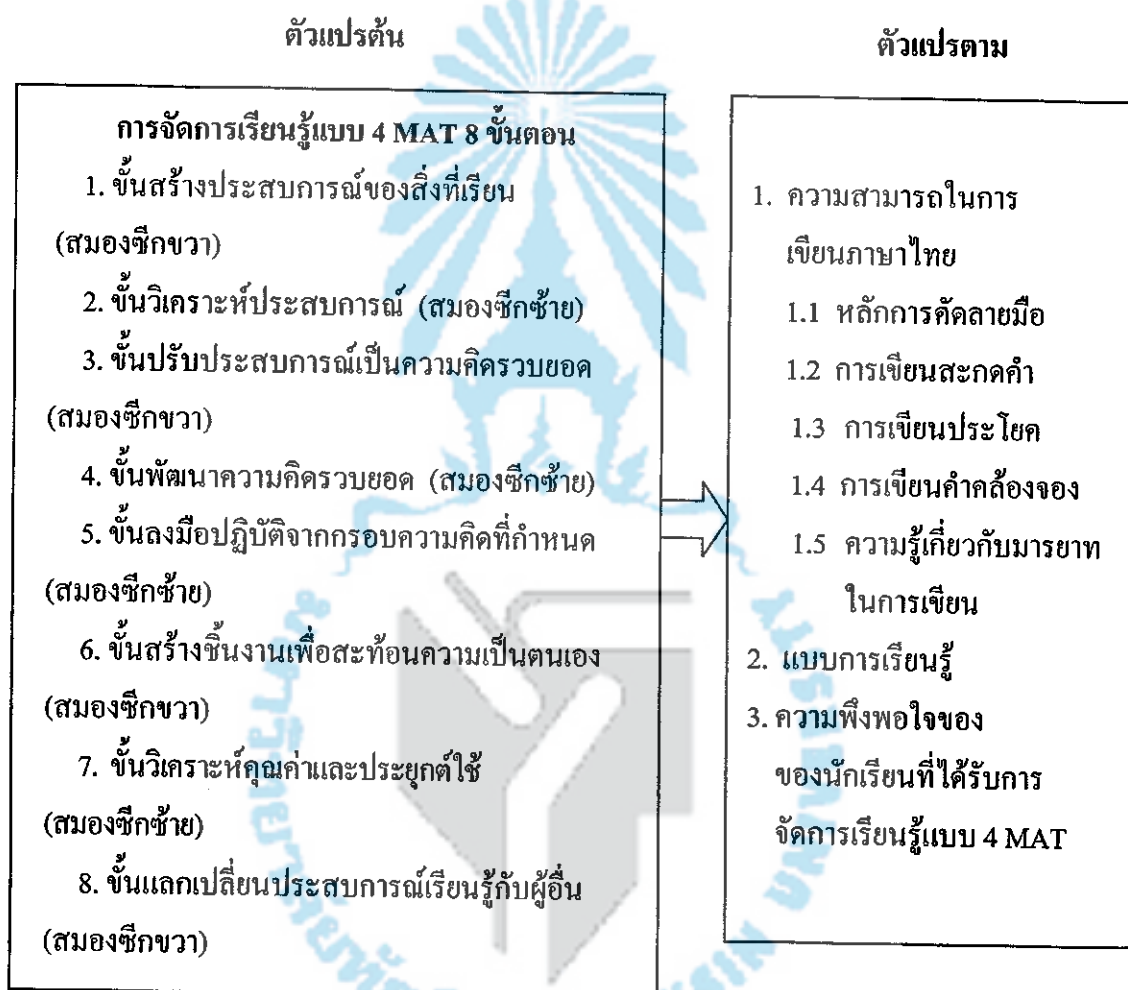
เสมอใจ จงเจริญคุณวุฒิ (2545 : 66- 67) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดย การจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT กับการสอนแบบปกติ พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีความ สนใจสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สุตาภรณ์ อรุณดี (2546 : 41- 43) ศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีผลต่อ พฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชผาติการาม 33 เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ดีขึ้น หลังจากได้รับ การเรียนรู้แบบ 4 MAT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน ตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภณีย์ ธรรมปิติ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT หน่วยการเรียนรู้เรื่องตัวเรา ที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน วัดชนะสงคราม จำนวน 52 คน กลุ่มละ 60 คาบ คาบละ 20 นาที พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้และการปฏิบัติสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาไทยจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จากเอกสารตำราจากนักวิชาการต่าง ๆ และจากผลงานวิจัยที่ผ่านมา เพื่อนำมา กำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 14 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง อำเภอบ้านนาเดิม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษาบ้านนาบวรวิทย์ อำเภอบ้านนาเดิม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 127 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษาบ้านนาบวรวิทย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 และโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือโรงเรียนบ้านห้วยห้าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 14 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

(Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

หลักการคัดลายมือ

การเขียนสะกดคำ

การเขียนประโยค

การเขียนคำคล้องจอง

ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน

2.2.2 แบบการเรียนรู้

แบบการเรียนรู้แบบอิสระ (Independent Style)

แบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style)

แบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Style)

แบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา (Dependent Style)

แบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน (Competitive Style)

แบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participant Style)

2.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ หน่วยที่ 7 โรงเรียนลูกช้าง โดยจะใช้คำที่เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้น ป.1 ซึ่งจะเทียบเคียงคำจากบัญชีคำพื้นฐาน ของกรมวิชาการ(เดิม) กระทรวงศึกษาธิการ

4. เวลาที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ใช้เวลาทั้งหมด 24 ชั่วโมง

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย แบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว สอบก่อน – สอบหลังการทดลอง One Group Pretest – Posttest Design (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 240)

ตารางที่ 13 แสดงแบบแผนการวิจัย

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

T_1	คือ การสอบก่อนที่จะกระทำการทดลอง (Pretest)	
T_2	คือ การสอบหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง (Posttest)	
X	คือ การจัดกระทำ (Treatment) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT	

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยที่ 7 โรงเรียนลูกช้าง ตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยห้าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จำนวน 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 24 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน
3. แบบสำรวจแบบการเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ 60 ข้อความ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจ จากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จำนวน 10 ข้อ

เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือต่าง ๆ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยที่ 7 โรงเรียนลูกช้าง ตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จำนวน 12 แผน ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 24 ชั่วโมง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 1.1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และมาตรฐานการเรียนรู้

1.1.2 ศึกษาตัวชี้วัดชั้นปี และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้สอดคล้องกับวิธีดำเนินการวิจัย

1.1.3 ศึกษาสาระการเรียนรู้รายปี และศึกษาหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย

1.1.4 ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

1.1.5 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน

1.2 เตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 โรงเรียนลูกช้าง ตามโครงสร้าง
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
จำนวน 12 แผน ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 24 ชั่วโมง เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการคัดลายมือ การเขียน
สะกดคำ การเขียนประโยค การเขียนคำคล้องจอง และมารยาทในการเขียน ในแต่ละแผนมีองค์ประกอบ
คือ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรม
การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของสิ่งที่เรียน (เทคนิคสมองซีกขวา)
2. ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
3. ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกขวา)
4. ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
5. ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
6. ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อความเป็นตนเอง (เทคนิคสมองซีกขวา)
7. ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและการประยุกต์ใช้ (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
8. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น (เทคนิคสมองซีกขวา)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการทดลองมี 12 แผน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ฝึกการคัดลายมือ
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนสะกดคำ
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนคำตรงกับภาพ
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ต่อเติมเพิ่มคำ
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เขียนคำสัมพันธ์ภาพ
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 จับคู่สร้างคำ
7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 คำคล้องจอง

8. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เดิมคำทำประโยค
9. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรียงคำนำประโยค
10. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 การเขียนแผนผังความคิด
11. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
12. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 การทำหนังสือเล่มเล็ก

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอประธาน และกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและนำมาปรับปรุง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และด้านวัดผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (Index of Item Objective Congruence) และกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50 ปรากฏว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ก)

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง จำนวน 22 คน และนักเรียนโรงเรียนทรัพย์ทวี จำนวน 13 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และนำมาปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่อง หลังจากทดลองใช้

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

2.1 ศึกษาตัวชี้วัดชั้นปี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระที่ 2 การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง

2.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้รายปี และหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง

2.3 ศึกษาเอกสาร เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมความสามารถในการเขียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 ด้าน คือ การคัดลายมือการเขียนสะกดคำ การเขียนประโยค การการเขียนคำคล้องจอง และความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน ดังตารางวิเคราะห์ข้อสอบต่อไปนี้

ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์ห้ออกแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ที่	ความสามารถในการเขียนภาษาไทย	จำนวนแบบทดสอบ (ข้อ)	
		จำนวนที่สร้างขึ้น	จำนวนที่คัดเลือกไว้
1	หลักการคัดลายมือ	8	6
2	การเขียนสะกดคำ	8	6
3	การเขียนประโยค	8	6
4	การเขียนคำคล้องจอง	8	6
5	ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน	8	6
รวม		40	30

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย และด้านวัดผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (Index of Item Objective Congruence) (กรมวิชาการ. 2545 : 65–66) โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 -1.00 ปรากฏว่าค่าดัชนี (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ค)

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง จำนวน 22 คน และนักเรียนโรงเรียนทรัพย์ทวีจำนวน 13 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.7 วิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย หาค่าความยากง่าย (p) หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ โดยตั้งเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 1.00 และค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 – 0.80 แต่ละข้อต้องมีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 83) ปรากฏว่าได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.41 – 0.86 หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยแต่ละข้อต้องมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20- 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 83) ปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.18- 0.55 (ภาคผนวก ค)

2.8 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR -20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84) ปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.89

2.9 จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย 1 ฉบับ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสำรวจแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน ตอนที่ 2 เป็นการสำรวจพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจแบบการเรียนรู้ของงานวิจัยของ ประสงค์ บุญรัตน์ (2551 : 98-104) ซึ่งพัฒนามาจากแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของกรรชาและไรซ์แมนมาใช้ในการสำรวจครั้งนี้ เป็นเครื่องมือวัดแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ กรรชาและไรซ์แมน ซึ่งเน้นพฤติกรรมต่างๆ ไปในการเรียนของผู้เรียนตามความเป็นจริง ลักษณะเครื่องมือเป็นแบบประเมินตนเองตามรายการที่กำหนดไว้ในช่องข้อความจำนวน 60 ข้อความ ในแต่ละข้อความครอบคลุมทั้ง 6 แบบ ซึ่งทำให้เห็นภาพแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนได้สมบูรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนประเมินลักษณะของตนในการเรียน โดยการอ่านข้อความแต่ละรายการตามความเป็นจริงตามแบบการเรียนรู้ 6 แบบ คือ

3.1 แบบอิสระ

3.2 แบบหลีกเลี่ยง

3.3 แบบร่วมมือ

3.4 แบบพึ่งพา

3.5 แบบแข่งขัน

3.6 แบบมีส่วนร่วม

ในแต่ละแบบมี 10 ข้อ อยู่ในรูปของมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ โดยให้คะแนน

ดังนี้

5	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันทมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันทค่อนข้างมาก
3	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันทปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันทค่อนข้างน้อย
1	หมายถึง	เป็นลักษณะของฉันทน้อยที่สุด

ลักษณะของแบบสำรวจแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน

แบบสำรวจแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนตอบแบบสำรวจ แสดงทัศนคติต่อลักษณะและวิธีการต่างๆ ในการเรียนที่ผู้เรียนตัดสินใจเลือกตามความชอบและเห็นว่า

ผลดีต่อการเรียน ซึ่งแบ่งเป็นแบบการเรียนรู้ 6 แบบ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 60 ข้อ โดยแต่ละแบบมีข้อคำถาม 10 ข้อ ได้จัดสลับที่ปะปนกัน เพื่อไม่ให้ผู้ตอบรู้สึกที่กำลังตอบแบบใดแบบหนึ่ง และผู้ตอบมาสามารถทราบชื่อของแบบการเรียนรู้แต่ละแบบและข้อคำถามแต่ละข้อว่าเป็นแบบการเรียนรู้แบบใด การจัดเรียงเข้าฉบับได้จัดเรียงลำดับข้อปะปนกัน ดังรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 15 การจัดเรียงลำดับแบบการเรียนรู้

แบบการเรียนรู้	เลขที่ข้อคำถามแบบสำรวจแบบการเรียนรู้									
1. แบบอิสระ	1	7	13	19	25	31	37	43	49	55
2. แบบหลีกเลี่ยง	2	8	14	20	26	32	38	44	50	56
3. แบบร่วมมือ	3	9	15	21	27	33	39	45	51	57
4. แบบพึ่งพา	4	10	16	22	28	34	40	46	52	58
5. แบบแข่งขัน	5	11	17	23	29	35	41	47	53	59
6. แบบมีส่วนร่วม	6	12	18	24	30	36	42	48	54	60

ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์ห้ออกแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ที่	ความสามารถในการเขียนภาษาไทย	จำนวนแบบทดสอบ (ข้อ)	
		จำนวนที่สร้างขึ้น	จำนวนที่คัดเลือกไว้
1	หลักการคัดลายมือ	8	6
2	การเขียนสะกดคำ	8	6
3	การเขียนประโยค	8	6
4	การเขียนคำคล้องจอง	8	6
5	ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน	8	6
รวม		40	30

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เพื่อวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 3 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) (กรมวิชาการ. 2545 : 61) จำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดระดับคุณภาพเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง มีความพอใจน้อย

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง มีความพอใจปานกลาง

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง มีความพอใจมาก

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทยเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือก โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50–1.00 ปรากฏว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ค)

4.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.5 จัดทำเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง จำนวน 22 คน และนักเรียนโรงเรียนทรัพย์ทวี จำนวน 13 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.7 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1990 : 204) ปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 และคัดเลือกไว้ 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยห้าง โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง โรงเรียนทรัพย์ทวี อำเภอบ้านนาเดิม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เตรียมเครื่องมือที่ใช้การทดลอง ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย แบบสอบถามความพึงพอใจ ให้เพียงพอต่อจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลอง

3. เตรียมนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

4. ทดสอบก่อนเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
5. ตรวจให้คะแนน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน
6. จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 โรงเรียนลูกช้าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 แผน ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 24 ชั่วโมง
7. ทดสอบหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง
8. ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อนำไปใช้ในการแปลผล ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทย ทั้งก่อนและหลังการทดลอง และคะแนนความพึงพอใจต่อการเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT หลังการทดลอง

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทยทั้งก่อนและหลังการทดลอง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ หาค่าความเที่ยงตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย

2.2.1 ค่าความเที่ยงตรงโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2.2 หาค่าความยากง่าย (p)

2.2.3 หาค่าอำนาจจำแนก (r)

2.2.4 หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทย

2.3.1 หาค่าความเที่ยงตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.3.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบ The Wilcoxon Matced - Pairs Signed – Ranks Test (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 93)

3.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยใช้ The Wilcoxon – Matced Pairs Signed – Ranks Test

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	สูงมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	สูง
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ต่ำมาก

3.3 หาค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญส่ง นิลแก้ว. 2541 : 146)

ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.00	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง อำเภอบ้านนาเดิม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างของคะแนน
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอเป็น 2 ตอน ตามลำดับดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนรู้กับความสามารถในการเขียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการ เรียนรู้แบบ 4 MAT

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 17 แสดงความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและ
หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูป 4 MAT

(n = 14 คน คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

ความสามารถในการเขียน ภาษาไทย	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t-test
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
หลักการคัดลายมือ	6	2.78	0.89	4.57	1.08	11.57
การเขียนสะกดคำ	6	1.07	0.91	4.35	1.15	26.28
การเขียนประโยค	6	0.92	0.82	3.50	1.22	12.76
การเขียนคำคล้องจอง	6	0.92	0.73	3.57	0.75	15.67
ความรู้เกี่ยวกับมารยาท ในการเขียน	6	2.57	0.51	5.28	0.72	21.71
ภาพรวม	30	3.49	3.86	21.27	4.92	**17.59

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 17 แสดงว่าความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ตามรายละเอียดดังนี้ หลักการคัดลายมือ
ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 2.78 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 4.57 การเขียนสะกดคำ ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน
เท่ากับ 1.07 ค่าเฉลี่ย หลังเรียนเท่ากับ 4.35 การเขียนประโยค ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 0.92 ค่าเฉลี่ย
หลังเรียนเท่ากับ 3.50 การเขียนคำคล้องจอง ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 0.92 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน
เท่ากับ 3.57 โดยภาพรวม จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน นักเรียน 14 คน คะแนนค่าเฉลี่ยก่อนเรียน
เท่ากับ 3.49 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 21.27

ตารางที่ 18 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+ -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	6	19	+13
2	13	29	+16
3	12	24	+12
4	11	23	+12
5	7	17	+10
6	4	16	+12
7	4	17	+13
8	12	22	+10
9	5	19	+14
10	10	24	+14
11	6	18	+12
12	11	27	+16
13	7	20	+13
14	8	19	+11
คะแนนเฉลี่ย	8.28	21.00	+ 12
เฉลี่ยร้อยละ	27.61	70.00	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.14	3.94	

จากตารางที่ 18 พบว่า นักเรียนนักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังจาก
การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงกว่าก่อนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการสอนเท่ากับ
8.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.14 และค่าเฉลี่ยหลังการสอนเท่ากับ 21.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 3.94

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 20 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT (n = 14 คน)

ความสามารถในการเขียนภาษาไทย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. การเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทำให้ฉันได้เรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	2.90	0.60	มาก
2. การเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ช่วย使我ฉันได้ฝึกกระบวนการคิดเพื่อพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา	2.93	0.42	มาก
3. ฉันสนุกสนานกับการทำกิจกรรม และลงมือปฏิบัติจริง	2.80	1.14	มาก
4. กิจกรรมที่หลากหลายทำให้ฉันเขียนคำได้ถูกต้อง	2.90	0.60	มาก
5. ฉันชอบกิจกรรมเขียนคำและค้นคำ	2.80	1.14	มาก
6. ฉันรู้สึกดีในสิ่งที่ฉันได้ทำเมื่อคุณครูให้ทำแบบฝึกทักษะ	2.80	1.14	มาก
7. ฉันชอบเมื่อคุณครูให้ออกไปนำเสนองาน	2.83	0.96	มาก
8. ฉันชอบที่คุณครูให้ฉันสร้างคำใหม่ โดยใช้แผนผังความคิด	2.96	0.24	มาก
9. ฉันชอบการเขียนคำและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน	2.90	0.60	มาก
10. ฉันมีความสุขเมื่อถึงชั่วโมงภาษาไทย	2.93	0.42	มาก
ภาพรวม	2.88	0.63	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่เรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า หัวข้อฉันชอบที่คุณครูให้ฉันสร้างคำใหม่ โดยใช้แผนผังความคิดนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 รองลงมาคือ หัวข้อการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ช่วยให้ได้ฝึกกระบวนการคิด เพื่อพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา และหัวข้อฉันมีความสุขเมื่อถึงชั่วโมงภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 สำหรับหัวข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ หัวข้อฉันสนุกสนานกับการทำกิจกรรม และลงมือปฏิบัติจริง หัวข้อฉันชอบกิจกรรมเขียนคำและค้นคำ และหัวข้อฉันรู้สึกตื่นเต้นที่สุดเมื่อคุณครูให้ทำแบบฝึกทักษะ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โรงเรียนบ้านห้วยห้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ สมมติฐาน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลวิจัย ซึ่งจะนำมากล่าวโดยสรุปดังนี้

บทย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเครือข่ายสถานศึกษาบ้านนาบวรวิทย์ อำเภอบ้านนาเดิม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 7 โรงเรียนจำนวนนักเรียน 127 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษาบ้านนาบวรวิทย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 และโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนบ้านห้วยห้าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 14 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม(Cluster Random Sampling)

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. แบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สามารถนำไปเป็นแนวทางให้ครู และผู้เกี่ยวข้องด้านการศึกษาพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้นำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป แก่ผู้ศึกษาค้นคว้า โดยศึกษาค้นคว้าในแง่มุมอื่น ๆ เพิ่มเติม กับตัวแปรที่สนใจ

ขอบเขตของการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเครือข่ายสถานศึกษานานาบรรพวิทย์ อำเภอบ้านนาเดิม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 จำนวน 7 โรงเรียนจำนวนนักเรียน 127 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในเครือข่ายสถานศึกษานานาบรรพวิทย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 และโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนบ้านห้วยห้าง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 14 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการเขียน

หลักการคัดลายมือ

การเขียนสะกดคำ

การเขียนประโยค

การเขียนคำคล้องจอง

ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน

2.2.2 แบบการเรียนรู้

แบบการเรียนรู้แบบอิสระ (Independent style)

แบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง (avoidance style)

แบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative style)

แบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา (dependent style)

แบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน (competitive style)

แบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (participant style)

2.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านห้วยห้าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ หน่วยที่ 7 โรงเรียนลูกช้าง โดยจะใช้คำที่เป็นคำพื้นฐานในระดับชั้น ป.1 ซึ่งจะเทียบเคียงคำจากบัญชีคำพื้นฐานของกรมวิชาการ (เดิม) กระทรวงศึกษาธิการ

4. เวลาที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ใช้เวลาทั้งหมด 24 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT จำนวน 12 แผน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของสิ่งที่เรียน (เทคนิคสมองซีกขวา)
2. ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
3. ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกขวา)
4. ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
5. ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
6. ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อความเป็นตนเอง (เทคนิคสมองซีกขวา)
7. ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและการประยุกต์ใช้ (เทคนิคสมองซีกซ้าย)
8. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น (เทคนิคสมองซีกขวา)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาเรื่องหลักการคัดลายมือ การเขียนสะกดคำ การเขียนประโยค การเขียนคำคล้องจอง และมารยาทในการเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผ่านการพัฒนาคุณภาพและได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์แล้ว แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าอำนาจจำแนกโดยการทดสอบแบบที ตั้งแต่ 2.31 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89

3. แบบสำรวจแบบการเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ 60 ข้อความ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ปรุมนิเทศนักเรียนที่จะทำการทดลองเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนการสอนด้วยรูปแบบ 4 MAT แล้วเก็บคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนไว้
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้
4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน หลังจากการเรียนการสอนจำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้
5. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยการให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบ 4 MAT ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

สรุปผล

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. แบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้แบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 4 แบบ คือแบบอิสระ (Independent Style) แบบร่วมมือ (Collaborative Style) แบบแข่งขัน (Competitive Style) แบบมีส่วนร่วม (partipant Style) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$) = 2.59 และ S.D. = 0.49
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}$) = 2.88 และ S.D. = 0.63

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเรื่องความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า

1. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับ สุดาภรณ์ อรุณดี (2546 : 41- 43) ศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชผาติการาม 33 เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ดีขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบ 4 MAT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และจากการที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น สามารถอภิปรายรายละเอียดได้ดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ 4 MAT ซึ่งสอดคล้องกับของ กิตติชัย สุราสีโนบล (2545 : 166) ที่สรุปไว้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาสมองทั้งสองซีกซ้ายและซีกขวาเป็นกิจกรรมการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 แบบ ครูและนักเรียนจะดำเนินกิจกรรมร่วมกันจนครบ 8 ขั้นตอนของกิจกรรมที่เน้นการใช้สมองทั้งสองซีกอย่างสมดุล มีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายและยืดหยุ่นเหมาะกับนักเรียนทุกแบบ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความสุข โดยได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการคิดวิเคราะห์ ได้ลงมือปฏิบัติจริง ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และประยุกต์เป็นแนวคิดที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกับชีวิตจริง นำไปสู่ทักษะทางสังคมอันดีงามในตัวผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการสอนที่สะดวก และง่ายต่อความเข้าใจ ซึ่งครูสามารถนำไปผสมผสานกับกลยุทธ์และวิธีสอนอื่นได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย การได้ลงมือปฏิบัติจริง การได้ใช้ความสามารถของตนเอง และความสามารถเหล่านั้นเป็นที่ยอมรับของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเป็นสิ่งที่เปี่ยมกำลังใจเพื่อที่ผู้เรียนจะได้ปรับเปลี่ยนตัวเอง เพิ่มความพยายามในสิ่งที่ยากขึ้นตามลำดับ

ในส่วนของสมมติฐานที่ว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบ มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยมากขึ้น และความสัมพันธ์ของแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบมีความสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT นั้น อภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. แบบอิสระ (Independent Style) ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเป็นคนที่ชอบคิดและกระทำเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง แต่จะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนโดยมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองสูงและจะเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่คิดว่าสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ซึ่ง สุดาภรณ์ อรุณดี (2546 : 41- 43) ศึกษาผลของการใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชาธิการาม 33 เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ดีขึ้น หลังจากได้รับการเรียนรู้แบบ 4 MAT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style) ไม่สนใจในเนื้อหาวิชา ไม่ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่สนใจสิ่งที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียน การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนได้ รู้จักทำงานเป็นทีม กล้าซักถาม เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญในการจัดกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ให้นักเรียนเกิดความสัมพันธ์ที่ดีร่วมกันเพื่อให้งานสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วย 4 MAT สอดคล้องกับแนวคิดของ แอนโธนี กราชาและเชอร์ริล ไรซ์แมน (1980) ที่กล่าวว่า แบบการเรียนรู้หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติของผู้เรียนในการจัดการเกี่ยวกับการเรียน ซึ่งแตกต่างกันตามสติปัญญาลักษณะเฉพาะของผู้เรียน

3. แบบร่วมมือ (Collaborative Style) มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แอนโธนี กราชาและเชอร์ริล ไรซ์แมน (1980) ที่กล่าวว่า แบบการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนลักษณะนี้มีความรู้ดีกว่าสามารถเรียนได้ดีที่สุด โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันกับผู้สอนและเพื่อน ๆ ชอบทำงานร่วมกัน ตลอดจนมีความคิดเห็นว่าห้องเรียนเป็นที่เหมาะสมสำหรับการปะทะสังสรรค์ทางสังคมเช่นเดียวกับการเรียนรู้เนื้อหาวิชา และเกี่ยวข้องกับเหตุผล

4. แบบพึ่งพา (Dependent Style) ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สอดคล้องกับแนวคิดของ แอนโธนี กราชาและเชอร์ริล ไรซ์แมน (1980) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกกำหนดให้เรียนเท่านั้น โดยมีความคิดเห็นว่า อาจารย์และเพื่อน ๆ คือ แหล่งของความรู้ที่จะสนับสนุนช่วยเหลือตนได้ สามารถทำให้ผู้เรียนลักษณะนี้พัฒนาทักษะการคิด เช่นการวางแผน การทำงานอย่างเป็นระบบอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์เป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อกัน และตระหนักในปัญหาส่วนรวม

5. แบบแข่งขัน (Competitive Style) มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สอดคล้องกับแนวคิดของ แอนโธนี กราชาและเชอร์ริล ไรซ์แมน (1980) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยการพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน และจะต้อง

แข่งขันกับเพื่อนเพื่อหวังรางวัล เช่น การทำคะแนนให้ดีกว่าผู้อื่น การได้รับความสนใจจากอาจารย์ ซึ่งคนจะพยายามให้เป็นผู้ชนะเสมอ การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จะช่วยให้ผู้เรียนที่มีลักษณะแบบนี้มีอิสระแนวความคิดการทำงานตามที่ตนสนใจ มีอิสระในการทำงาน ฝึกคิดสร้างสรรค์ผลงาน ฝึกการทำงานร่วมกัน มีเหตุผลและเสียสละ

6. แบบมีส่วนร่วม (Participant Style) มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สอดคล้องกับแนวคิดของ แอนโรนี กราซา และเซอร์ริล ไรซ์แมน (1980) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่มีลักษณะต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชาและชอบที่จะเข้าชั้นเรียน โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากที่สุดและจะมีส่วนร่วมน้อยมากถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแบ่งปัน การตรงต่อเวลา การมีจิตสาธารณะในการจัดกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสร่วมมือร่วมใจเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ

1.2 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งแหล่งเรียนรู้ที่ครูเตรียมไว้ และแหล่งเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ได้แก่ บัตรคำ บัตรพยัญชนะ หนังสือ นิทาน รูปภาพ ตัวอย่างผังความคิด คำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งประสบการณ์การเรียนรู้จากเพื่อน ครู ผู้ปกครอง ซึ่งจากการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนมีการบูรณาการกล่าวคือ มีการนำสิ่งที่อยู่รอบตัวมาประยุกต์เข้ากับตนตามวิธีการของนักเรียนเอง โดยการใช้สังเคราะห์ส่วนตัว ซึ่งจะช่วยให้เข้าถึงเนื้อหาได้อย่างง่ายดาย นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองตามความถนัด ความสนใจ เพื่อสร้างสรรค์ชิ้นงานตามจินตนาการของตนเอง ที่แสดงถึงความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนให้เป็นรูปธรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยเลือกวิธีการนำเสนอผลงานในลักษณะเฉพาะตัว

1.3 บทบาทของครู และบรรยากาศในการเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT บทบาทของครูจะแตกต่างไปจากการเรียนการสอนแบบปกติที่ครูคอยบอกและป้อนความรู้ให้นักเรียนเพียงฝ่ายเดียว โดยผู้เรียนจะเป็นผู้คอยรับ แต่การสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT บทบาทของครูจะต้องวางแผนให้เหมาะสมเพราะต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการจัดกิจกรรม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวิธีการค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ และต้องฝึกความรับผิดชอบให้เกิดกับนักเรียน ครูผู้สอนต้องเข้าใจความถนัดของผู้เรียนแต่ละคนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ ต้องจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายและยืดหยุ่นกับนักเรียนทุกแบบ เพราะถ้าครูผู้สอนไม่เข้าใจเกี่ยวกับความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนอาจทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผล

สำเร็จได้ จากบทบาทและบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาไทยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

1.4 การวัดผลและประเมินผล ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีการวัดผลอย่างหลากหลายและตามสภาพจริง จึงทำให้คะแนนที่ได้มีความเที่ยงตรงและเป็นไปตามสภาพของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนที่ทำงานไม่ได้ นำเสนองานไม่ได้ก็จะมีกลุ่มเพื่อนคอยช่วยเหลือถึงแม้ว่าคะแนนครั้งแรกออกมาไม่น่าพอใจ แต่ผู้เรียนก็เต็มใจที่จะแก้ไขผลงานให้ดีขึ้นตามลำดับ เพราะครูจะเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกเต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และด้วยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเป็นไปตามความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคล เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเองมีการพัฒนาความสามารถตามลำดับ ส่งเสริมการพัฒนาความคิดรวบยอดสู่การปฏิบัติจริง ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของตนในรูปแบบต่าง ๆ โดยการนำเสนอผลงาน และมีบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน มีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT อยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ทั้งนี้เนื่องมาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ผู้วิจัยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยการร่วมมือกันภายในกลุ่ม มีการทำกิจกรรมโดยใช้สื่ออุปกรณ์ที่หลากหลาย และสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก มีความสนุกสนานในการเรียนและพอใจในชิ้นงานของตนเองและของกลุ่ม ทั้งนี้เพราะการประเมินผลงานนั้นจะประเมินตามสภาพจริงซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ สมยศ นาวิการ (2544 : 119) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบรรลุจุดประสงค์ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ สถานการณ์ สื่อการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน ผู้เรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้ ทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจทำกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้โดยละเอียด เพื่อเตรียมสื่ออุปกรณ์ในแต่ละช่วงการสอนให้ครบถ้วนจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปโดยราบรื่น
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องสังเกตพฤติกรรมนักเรียนตลอดเวลา ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน การทำกิจกรรมกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อนมักถูกละเลยจากสมาชิกกลุ่ม ครูต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกัน
3. การใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ครูจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพราะต้องใช้เวลาก่อนข้างมาก การวางแผนค่อนข้างซับซ้อนเนื่องจากใช้กิจกรรมหลากหลายที่ต้องสอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนและการพัฒนาสมองแต่ละซีก และหากนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบน้อย และถ้าผู้สอนไม่เข้าใจเกี่ยวกับความถนัดหรือลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือก วิธีการค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการคิดวิเคราะห์ และได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ไปทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ อย่างเช่นกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
2. ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ควรชี้แจงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ
3. ควรทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ควบคู่กับรูปแบบการสอนอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กมลพรรณ ชีวพันธุ์ศรี และโสภา เกริกไกรกุล (2546). สมองกับการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : พรการพิมพ์.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2534). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- กอบกาญจน์ สรประสิทธิ์. (2529). การศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กิตติชัย สุทธาสิโนบล. (2544มกราคม). “กิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่คำนึงถึงพัฒนาการทางสมองของผู้เรียนอย่างเท่าเทียมกัน,” (วิจัยการเรียนรู้ 4 MAT). วารสารวิชาการ, 32 – 41.
- กิตติชัย สุทธาสิโนบล. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้ 4 MAT เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะดี มีปัญญามีความสุข. นครนายก : เสมอการพิมพ์.

- กิตติชัย สุชาติโนบล. (2545). “การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT”. ใน สุวิทย์ มูลคำ และ
 อรทัย มูลคำ (บรรณาธิการ), 21 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาการกระบวนการคิด.
 (หน้า 154 – 173). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.
- กิตติมา ปรีดีติลล. (2529). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ชเนการพิมพ์.
- จินตนา เนียมเปี้ย. (2521). พัฒนาการทางภาษาด้านจำนวนถ้อยคำและความซับซ้อนของประโยค
 ของเด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉวีวรรณ พิเศษสุทธิกุล. (2543). การศึกษาผลการสอนเขียนเรื่องด้วยรูปแบบจินเนติกส์
 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. ชลบุรี :
 มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชวาล แพรัตกุล. (2552). เทคนิคการวัดผล (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : วิทยการปก.
- ชิน โพธิ์อ่อน. (2526). การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียน
 สะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2532). การเขียน 2. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
 วิชาการ.
- ดวงหทัย แสงวิริยะ. (2544). ผลของการใช้แผนการสอนแบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ความรับผิดชอบ และเจตคติต่อการเรียน ในหน่วยการเรียนรู้เรื่องประชากรศึกษาและการ
 ทำมาหากิน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ประสานมิตร.
- คำริ กุลประสิทธิ์. (2532). แบบการเรียนของนักศึกษาเทคนิคการแพทย์คณะเทคนิคการแพทย์
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). สรรพศาสตร์ของการเขียน. กรุงเทพฯ : ชารอักษร
- ทศนา แจมณี. (2534). คู่มือครูรูปแบบการฝึกหัดทักษะกระบวนการกลุ่มสำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีร พานิช. (2544). 4 MAT การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ
 การเรียนรู้ของผู้เรียน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- นวรรณ พันธุเมธา. (2544). คลังคำ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อัมรินทร์.

- นวรรณ พันธุเมธา. (2551). ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงเยาว์ บวงสรวง. (2535). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดย ใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการสอนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าทางวิทยา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2534). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2533). สถิติออนไลน์พารามตริก. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บันลือ พุกกะวัน. (2522). อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พุกกะวัน. (2527). การเขียน. พิษณุโลก : หน่วยผลิตเอกสาร มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- บันลือ พุกกะวัน. (2530). หลักสูตรการบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญส่ง แก้วนิล. (2541). วิจัยการศึกษา. ภาควิชาการประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประคอง บุญรัตน์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแบบเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยเทคนิค 4 MAT ในวิชางานเกษตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนวมินทราชูทิศทักษิณ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2539). ลักษณะการใช้ภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2541). คิดเก่งสมองไว. กรุงเทพฯ : โปรดักทีฟบุ๊ก.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2545). การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วน จำกัด 9119 เทคนิคพรินต์.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2538). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2546). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

- ปรีดา จินดาพอง. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนรู้กับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา
- พฐู ทังแดง. (2534). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2535). ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัทธา การะเจดีย์. (2545). การเรียนรู้ตามแนววัฏจักร 4 MAT. กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิต ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (ฝ่ายประถมศึกษา).
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2535). ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2535). ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- มณี เทพาชมภู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร
- มณี เทพาชมภู. (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมกับการสอนแบบธรรมดา. มณี เทพาชมภู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มะลิ อาจวิชัย. (2540). การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยศ พันธ์สรณ์. (2538). การใช้ภาษาไทยปัญหาที่แก้ได้ในปัญหาภาษาไทยถึงขั้นวิฤตจริงหรือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อุยธยา. (2514). ตำราวิชาครูประกาศนียบัตรวิชาภาษาไทย ตอน 1 วิธีการสอนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ จำกัด.
- โรงเรียนบ้านห้วยห้าง. (2553). หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. สุราษฎร์ธานี : โรงเรียนบ้านห้วยห้าง
- ล้วน สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- ลิวรรณ ภูมิใจสกุล. (2532). ความพึงพอใจของบุคลากรฝ่ายบริการที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายใน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณ แก้วแพรก. (2526). คู่มือการสอนเขียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วรรณ โสมประยูร. (2539). การพัฒนาทักษะการเขียนระดับประถมศึกษา (2) ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย หน่วยที่ 9 หน้า 531 – 594. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .
- วรรณ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วลัยรัตน์ อติแพทย์. (2532). การเขียน. กรุงเทพฯ : อรุณสกลาตพริ้ว.
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, (2548). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- วิสาข์ เกษประทุม. (2545). สถิติอนพารามตริก. กรุงเทพฯ : พ.ศ.พัฒนา.
- วีระศักดิ์ ปัตตตาลาโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพัตนภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีสุดา จริยากุล. (2529). “การเขียนคำและการใช้คำ,” ใน เอกสารการสอนวิชาภาษาไทย 6 (การเขียนสำหรับครู) หน่วยที่ 1 – 8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. (หนังสืออ่านประกอบวิชาจิตวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- ศิวพร พิลาดง. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย และความสามารถในการใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2528. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม.
- สุกัญ ธรรมปิติ. (2546). ผลของการใช้แผนการสอนแบบ 4 MAT หน่วยการเรียนรู้เรื่องตัวเราที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สรวดี เพ็งศรีโคตร. (2539). การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2528). วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2540). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมยศ นาวิการ. (2544). องค์กร ทฤษฎี และพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. (2546). ความพึงพอใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สนธิ สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.
- สนธิ สัตโยภาส. (2547). กระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : บริษัท เซ็นจูรี่จำกัด.
- สลักจิต ตั้งสุจริตวงศ์. (2534). ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ จากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าช้างวิทยาคาร จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สลิล ศิริมงคล. (2536. ธันวาคม). "วิธีในการสอนเด็กให้เขียนเรื่อง," วารสารวิทยจารย์, 91 : 18-20.
- สันต์ สุวทันพรกุล. (ม.ป.ป.). หลักและการใช้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา. (ป.1-ป.6) กรุงเทพฯ : พีบีซี
- สามารถ ศักดิ์เจริญ. (2545). ปริศนาร้อยกรอง. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2539). วรรณกรรมไทย ปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2541). การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุจริต เพียรชอบ. (2536). วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรษ์. (2523). วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดากรณ์ อรุณดี. (2546). ผลการใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราชผาติการาม เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2543 พฤษภาคม – สิงหาคม). “ชุดกิจกรรม 4 MAT กับการพัฒนาศักยภาพนักเรียน,” วารสารวิชาการ ศึกษาศาสตร์. : ปีที่ 1 ฉบับที่ 3
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2531). หลักการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะครุศาสตร์ กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสมอใจ จงเจริญคุณวุฒิ. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบ 4 MAT กับ การสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสริมศรี หอทิมาวรรณ. (2533). มาช่วยให้เด็ก “เรียนรู้แบบร่วมมือกันดีกว่า”. ในประครอง สุทธสาร. (บรรณาธิการ), เรื่องน่ารู้สำหรับครูไทย หน้า 92-101 ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : פרקหวานกราฟฟิค จำกัด. เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์ พรินติ้ง.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์ พรินติ้ง.
- อดุล ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำ ยากภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2549). การจัดการความรู้ในโรงเรียน. วารสารครุศาสตร์, 27(1), 90
- อรัญ นุตรดิษฐ์. (2540). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- อรรถพร ภิญโญภาพ. (2529) การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยาก แบบทักษะสัมพันธ์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรรณพ พลายละหาร. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน โดยการจัด
กิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อঞ্জรา ชีวพันธ์. (2546). ศิลปการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
เป็นพับลิชชีง.
- อวยพร พานิช. (2543). ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำไพ กิมแหลม. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอร ชิตตะโสภณ. การแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- Anthony F. Grasta. (1980) Psychology of Adjustment and Competence : An Applied
Approach. Cambridge. Massachusetts : Winthrop Publishers Inc.,
- Bower, Patricia Shane. (1987). "The Effect of the 4 MAT System on Achievement and
Attitudes in Science". Dissertation Abstracts International : 194.
- Cerberich, J.R.H.A. Greene and A.N. Jorgenson. (1962). Measurement and Evaluation in
the Modern School. New. York : David Mckay Co.
- Devid A.Klob. (1976) Organiza Psychology: A Book of Readings. (4 ed). New Jersey: Prentice
Hall, Inc., Englewood Cliffs,
- Keefe, W. (1987). Learning Style Theory and Practice. Virginia : National Association of
Secondary School Principle.
- Maslow. Abraham. (1970). Motivation and Personality. New York : harper & Row.
- McCarthy, Bernice. (March 1997). A Tale of Four. Dissertation Abstracts International 54,6
- Oliva. Peter F. (1988). Developing the curriculum / Peter F. Oliva. Glenview, Ill : Scott,
Foresman.

Ostmoe, Patricia M. and Others. (1984 January). "Learning Style Preference and Selection of Learning Strategies : Consideration and Implications for Nurse Educators," Journal of Nursing Education. 23(1) : 27-30

Page, J.B. Thomus and A.R. Marchall. (1977). International Dictionary of Education. New York : The Anchor Press Ltd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ 4 MAT แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. นายมานะ ชัยชนะ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
2. นายพิษณุพงศ์ เชาวเหม ตำแหน่งครูโรงเรียนบ้านพรุแสง วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
3. นางสาวสวาท รัตนกรรติ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1
4. นายเสริมศักดิ์ ศรีวิเชียร ตำแหน่งครูโรงเรียนทรัพย์ทวี วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
5. นายกระจาย คงสง ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุรุษยา เขต 1

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 64.18/๒55๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

19 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขออนุญาตครุภัณฑ์

เรียน อาจารย์พิษณุพงศ์ เชาวเหม

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางนิศยา คงทอง เป็นนิสิตระดับปริญญาโทหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนภาคสมทบ ชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. อมลวรรณ วีระธรรมโม

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. วิวัฒน์ ชัดคิยะมาน

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงขอขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะในการ ไปปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัย
อันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร 0 - 7444 - 3988

ที่ ศร 64.18/1054

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

14 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์มานะ ชัยชนะ

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางนิตยา คงทอง เป็นนิสิตระดับปริญญาโทหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนภาคสมทบ ชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. อมลวรรณ วีระธรรมโม

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ชัดดียะมาน

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะในการไปปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัย
อันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร 0 - 7444 - 3988

ที่ ศบ 64.18/2556

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

19 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์เสริมศักดิ์ ศรีวิเชียร

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางนิตยา คงทอง เป็นนิสิตระดับปริญญาโทหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนภาคสมทบ ชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. อมลวรรณ วีระธรรมโม

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ขัดติยะมาน

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ช่วยทาง
ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะในการ ไปปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัย
อันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร 0-7444-3988

ที่ ศธ 64.18/๒๕๕๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์สายสวาท รัตนกรรติ

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางนิตยา คงทอง เป็นนิสิตระดับปริญญาโทหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนภาคสมทบ ชั้นปีที่ ๓ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ ดร. อมลวรรณ วีระธรรมโม

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ชัดติยะมาน

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะในการไปปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัย
อันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)
รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร 0 - 7444 - 3988

ที่ ศร 64.18/๖๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

๑๙ พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์กระชาย คงสง

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางนิตยา คงทอง เป็นนิสิตระดับปริญญาโทหลักสูตร
การศึกษามหบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาคสมทบ ชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

อาจารย์ คร. อมลวรรณ วีระธรรมโม

ประธานกรรมการ

อาจารย์ คร. วิทวัฒน์ ขัดติยะมาน

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัย
อันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)
รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร 0 - 7444 - 3988

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 21 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
วัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านห้วยห้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ								
1. สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ตัวชี้วัด								
4. สอดคล้องกับเนื้อหา	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6. ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดไว้อย่าง ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
สาระการเรียนรู้								
7. มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะ กระบวนการคิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9. น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อนักเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10. มีความถูกต้องทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
การนำเสนอกิจกรรมการเรียนการสอน								
11. สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13. ได้รับความสนใจของนักเรียน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
14. กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไป ตามลำดับขั้นตอน								
15. เวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5			
16. กิจกรรมการเรียนการสอนยึดผู้เรียน เป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17. กิจกรรมเน้นการฝึกปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
สื่อการเรียนรู้								
18. สอดคล้องกับเนื้อหาและมีคุณภาพ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
19. สื่อความหมายได้ชัดเจน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
20. ส่งเสริมผู้เรียนพัฒนาความคิด อย่างสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
การวัดและประเมินผล								
21. วัดได้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22. วัดได้ครอบคลุมด้านเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23. ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24. แบบทดสอบมีจำนวนพอเหมาะกับ ระดับชั้น	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (KR – 20) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT โดยการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียน 14 คน (ฉบับก่อนเรียนและหลังเรียน)

แบบทดสอบ ข้อที่	IOC	ค่าความยากง่าย(p)	ค่าอำนาจจำแนก(r)	ข้อสอบฉบับจริง
1*	1.00	0.73	0.55	ข้อที่ 1
2	1.00	0.86	0.27	
3	1.00	0.73	0.18	
4*	1.00	0.68	0.45	ข้อที่ 2
5	1.00	0.59	0.27	
6*	1.00	0.68	0.45	ข้อที่ 3
7	1.00	0.50	0.27	
8*	0.80	0.50	0.45	ข้อที่ 4
9*	1.00	0.64	0.36	ข้อที่ 5
10*	1.00	0.59	0.27	ข้อที่ 6
11*	1.00	0.59	0.27	ข้อที่ 7
12*	1.00	0.77	0.27	ข้อที่ 8
13*	1.00	0.82	0.36	ข้อที่ 9
14*	1.00	0.59	0.27	ข้อที่ 10
15*	1.00	0.55	0.36	
16*	0.80	0.54	0.36	ข้อที่ 11
17	1.00	0.73	0.18	
18*	0.60	0.82	0.36	ข้อที่ 12
19*	0.80	0.77	0.27	ข้อที่ 13
20*	0.80	0.77	0.27	ข้อที่ 14

ตารางที่ 22 (ต่อ)

แบบทดสอบ ข้อที่	IOC	ค่าความยากง่าย(p)	ค่าอำนาจจำแนก(r)	ข้อสอบฉบับจริง
21*	0.80	0.45	0.36	ข้อที่ 15
22*	0.80	0.50	0.27	ข้อที่ 16
23*	0.80	0.64	0.55	ข้อที่ 17
24	1.00	0.55	0.18	
25*	0.80	0.55	0.18	ข้อที่ 18
26	0.60	0.73	0.18	
27*	0.80	0.64	0.36	ข้อที่ 19
28*	0.80	0.86	0.27	ข้อที่ 20
29*	1.00	0.77	0.27	ข้อที่ 21
30*	1.00	0.50	0.45	ข้อที่ 22
31	1.00	0.50	0.27	
32*	1.00	0.64	0.18	ข้อที่ 23
33*	0.80	0.64	0.36	ข้อที่ 24
34*	0.80	0.59	0.45	ข้อที่ 25
35*	0.80	0.41	0.45	ข้อที่ 26
36	0.80	0.59	0.27	
37*	1.00	0.68	0.45	ข้อที่ 27
38*	1.00	0.45	0.55	ข้อที่ 28
39*	1.00	0.45	0.36	ข้อที่ 29
40*	1.00	0.59	0.27	ข้อที่ 30

ตารางที่ 23 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน
ต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านห้วยห้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3
โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\sum R$	IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5			
1. การเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MATทำให้ฉันได้เรียนรู้และสร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
2. การเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MATช่วยให้ฉันได้ฝึกกระบวนการคิด เพื่อพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
3. ฉันสนุกสนานกับการทำกิจกรรม และลงมือปฏิบัติจริง	+1	+1	0	+1	+1		0.80	คัดเลือกไว้
4. กิจกรรมที่หลากหลายทำให้ฉันเขียน คำได้ถูกต้อง	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	คัดเลือกไว้
5. ฉันชอบกิจกรรมเขียนคำและค้นคำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
6. ฉันรู้สึกตื่นเต้นที่สุดเมื่อคุณครูให้ทำ แบบฝึกทักษะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
7. ฉันชอบเมื่อคุณครูให้ออกไป นำเสนองาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
8. ฉันชอบที่คุณครูให้ฉันสร้างคำใหม่ โดยใช้แผนผังความคิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
9. ฉันชอบการเขียนคำและสามารถ นำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	คัดเลือกไว้
10. ฉันมีความสุขเมื่อถึงชั่วโมง ภาษาไทย	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5			
11. ฉันสนุกส่นานกับการได้ทำ กิจกรรมร่วมกับครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
12. ฉันชอบเมื่อครูให้ผสมคำตาม สื่อผสมคำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
13. ฉันชอบคัดลายมือ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	คัดเลือกไว้
14. ฉันมีความสุขเมื่อมีเพื่อนคอย ช่วยเหลือ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	คัดเลือกไว้
15. ฉันชอบในการทำกิจกรรมกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
16. ฉันชอบเมื่อครูให้เขียนตามคำ บอก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
17. ฉันชอบที่ครูให้แสดงออก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
18. ฉันชอบเมื่อครูชม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	คัดเลือกไว้
19. ฉันชอบอาสาช่วยครูทำงาน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	คัดเลือกไว้
20. ฉันชอบทำแบบทดสอบหลังทำ กิจกรรม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	คัดเลือกไว้

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ฉบับก่อนเรียน/ หลังเรียน

- แบบสำรวจแบบการเรียนรู้
- แบบประเมินความพึงพอใจ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง โรงเรียนลูกช้าง

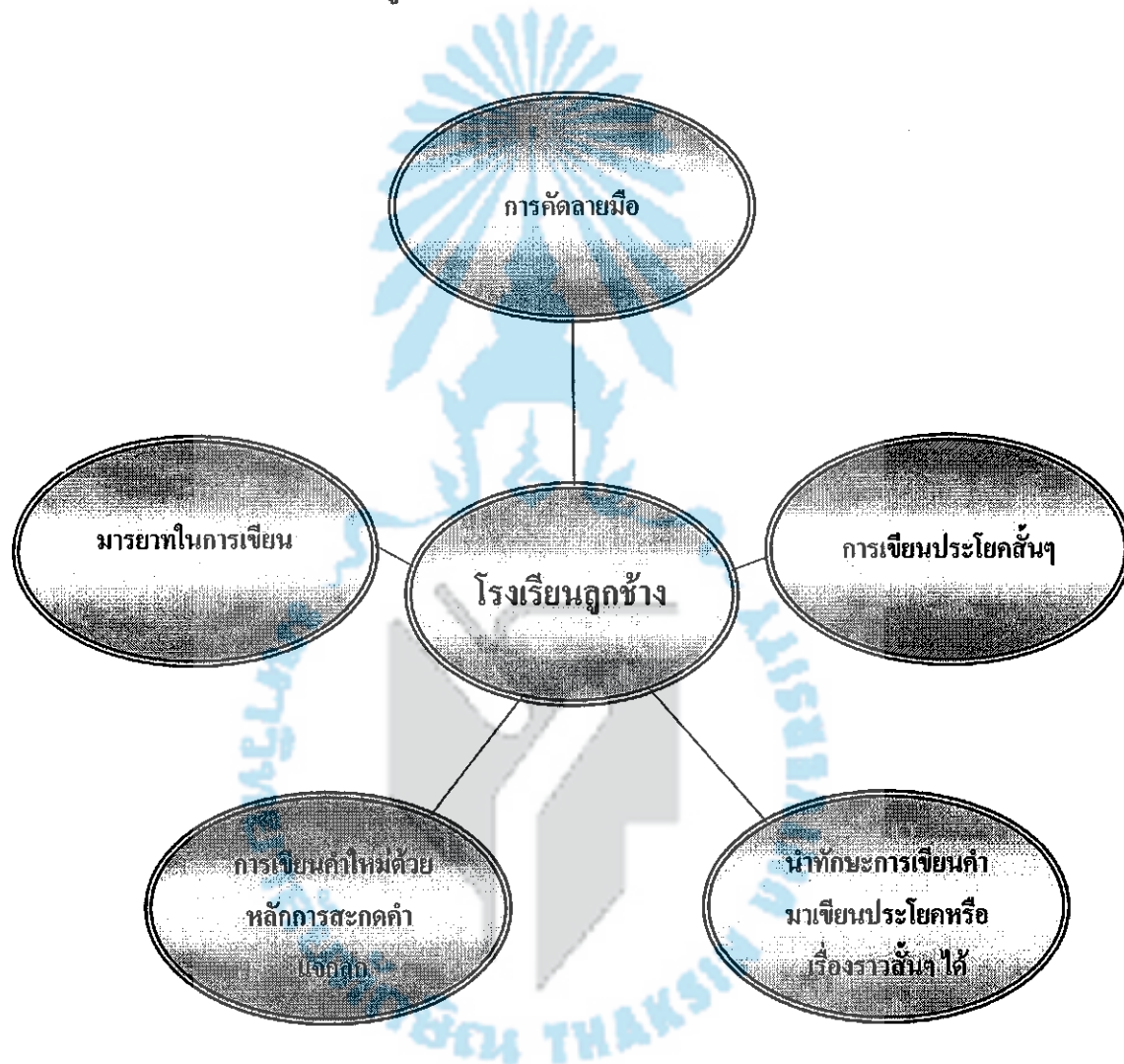
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ฝึกคัดลายมือ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

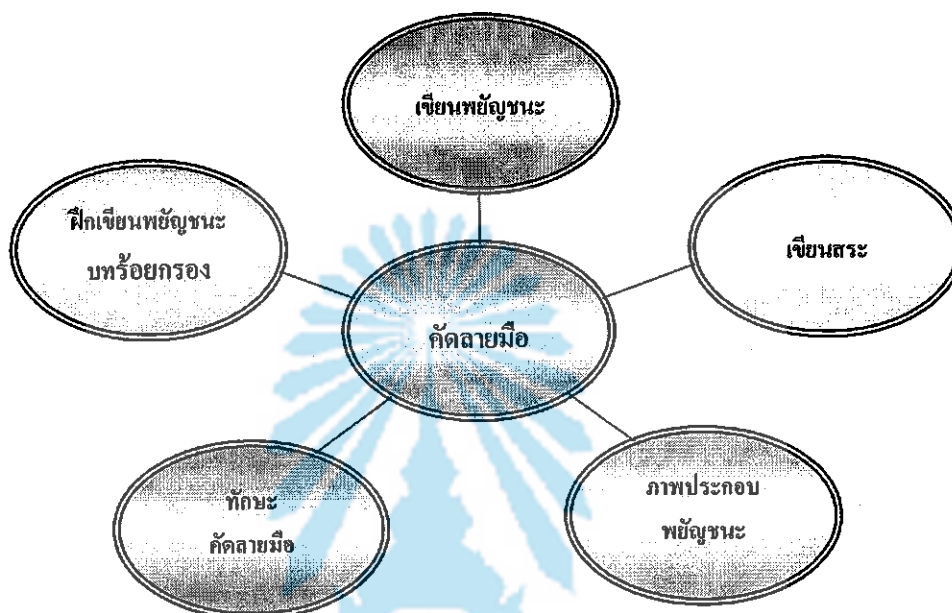
เวลา 12 ชั่วโมง

เวลา 2 ชั่วโมง

1. ฟังการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้

2. พังการวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้

3. ตัวชี้วัดชั้นปี

- คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ท 2.1 (ป.1/1)
- มีมารยาทในการเขียน ท 2.1 (ป.1/3)

3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด

3.1.1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดพยัญชนะไทยได้คล่องและถูกต้องตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย

3.1.2 เขียนพยัญชนะ ค ง ช ญ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว

3.1.3 คัดบทร้อยกรองจากบทเรียนด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

3.1.4 มีมารยาทในการเขียน เขียนด้วยลายมือสวยงาม สะอาด ตัวอักษรชัดเจน

4. สาระการเรียนรู้

ฝึกเขียนพยัญชนะ ค ง ช ญ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว คัดลายมือบทร้อยกรอง

5. สักยภาพที่ต้องการพัฒนา (เป้าหมายของการเรียน)

5.1 ให้ผู้เรียนเป็นคนดี

5.1.1 นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

5.1.2 นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

5.1.3 นักเรียนมีวินัยในตนเอง

5.2 ให้ผู้เรียนเป็นคนมีปัญญา

5.2.1 นักเรียนสามารถคัดพยัญชนะ ค ง ช ญ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว
ได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย

5.2.2 นักเรียนสามารถคัดบทร้อยกรองด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

5.2.3 นักเรียนมีมารยาทในการเขียน เขียนสวย เขียนสะอาด มีระเบียบ

5.3 ให้ผู้เรียนเป็นคนมีความสุข

5.3.1 นักเรียนทำกิจกรรมอย่างมีความสุข

5.3.2 นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

6. ผังการวางแผนการจัดกิจกรรม

7. รายละเอียดของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (4 MAT)

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของเรื่องที่เรียน

1. นักเรียนท่องพยัญชนะไทย 44 ตัว ให้ครูฟัง ครูนำเสนอตัวพยัญชนะที่มีลักษณะการเขียนคล้ายคลึงกัน ฝึกอ่านบทร้อยกรองตามครูเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักประสบการณ์ใหม่

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์

1. ให้นักเรียนดูภาพประกอบพยัญชนะ ค ง ช ญ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว เพื่อเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมสู่ความรู้ใหม่

2. ให้นักเรียนดูภาพประกอบพยัญชนะ ค ง ช ญ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ทีละตัว นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะตามที่ครูชูภาพให้ดู ดูแผนภูมิบทร้อยกรอง

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด

1. นักเรียนเขียนพยัญชนะ ค ง ช ญ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว โดยใช้มือเขียนในอากาศ

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด

1. สุ่มนักเรียนให้ออกมาเขียนพยัญชนะ ค ง ช ญ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ที่กระดานโดยให้เขียนคนละ 1 ตัว ถ้านักเรียนเขียนไม่ถูกต้องครูคอยให้คำแนะนำเพิ่มเติม คัดบทร้อยกรองตามตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด

1. นักเรียนทำแบบฝึก ครูอธิบายเพิ่มเติม เขียนพยัญชนะ ค ง ช ญ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อสะท้อนความเป็นตัวเอง

1. นักเรียนร่วมกันตรวจผลงานในแบบฝึก ผลงานการคัดบทร้อยกรอง ชื่นชมนักเรียนที่ทำแบบฝึกได้ถูกต้อง สะอาด และเป็นระเบียบแนะนำนักเรียนที่ยังทำงานไม่เรียบร้อย

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและประยุกต์ใช้

1. แข่งขันหาภาพพยัญชนะ 14 ตัว แล้วนำมาเขียนบนกระดานดำ

ขั้นที่ 8 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น

1. สรุปหลักการคัดพยัญชนะตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. ฝึกกลัมือการเขียนที่ถูกต้อง

8. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพ
2. บัตรพยัญชนะ
3. แบบฝึก
4. แผนภูมิ

9. การวัดผลประเมินผล

1. วิธีการวัดผล

สังเกตพฤติกรรมนักเรียนดังนี้

- 1.1 การท่องพยัญชนะ
- 1.2 ความสนใจในการเรียน
- 1.3 มารยาทในการเขียน

2. เครื่องมือวัดผลประเมินผล

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
- 2.2 แบบฝึกคัดพยัญชนะ
- 2.3 แบบฝึกคัดบทร้อยกรอง
- 2.4 แบบประเมินการคัดลายมือ (รูปริค)

3. เกณฑ์ในการประเมิน

- 3.1 ใช้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

10. ภาคผนวก

1. บัตรพยัญชนะ
2. บัตรภาพพยัญชนะ
3. แบบฝึกคัดพยัญชนะ
4. แบบฝึกคัดบทร้อยกรอง
4. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
5. แบบประเมินพฤติกรรมการคัดลายมือ

11. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

12. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยห้าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

13. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัตรภาพบัตรพยัญชนะ

ค		ง		ช		ญ	
ท		ธ		น		พ	
ฟ		ภ		ม		ย	
ร		ถ		ว			

ชื่อ - นามสกุล.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 1 → ให้นักเรียนคัดพยัญชนะตามตัวพยัญชนะที่เป็นเส้นประต่อไปนี้

ค ค ค ค ค ค ค ค ค ค ค

ง ง ง ง ง ง ง ง ง ง ง

ก ก ก ก ก ก ก ก ก ก ก

ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข ข

ท ท ท ท ท ท ท ท ท ท ท

ด ด ด ด ด ด ด ด ด ด ด

น น น น น น น น น น น

พ พ พ พ พ พ พ พ พ พ พ

ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ

ภ ภ ภ ภ ภ ภ ภ ภ ภ ภ ภ

ม ม ม ม ม ม ม ม ม ม ม

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

ร ร ร ร ร ร ร ร ร ร ร

ด ด ด ด ด ด ด ด ด ด ด

ว ว ว ว ว ว ว ว ว ว ว

แบบฝึกหัดการคัดลายมือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องโรงเรียนลูกช้าง

ชื่อ - สกุล.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนคัดบทร้อยกรองต่อไปนี้ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ฝึกจูงหาง

บทเรียน ลูกช้าง
ไม่มี จั๊ดเงิน
เดินเป็น วงกลม
ฝึกแล้ว ดีใจ

จงทาง ออกเดิน
เดินตาม กันไป
น่าชม กระจ่าง
ได้กิน กล้วยอ้อย

แบบประเมินการคัดลายมือ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	วางสมุดในการเขียนถูกต้อง	เขียนตัวอักษร/วางสระวรรณยุกต์ถูกต้อง	ความเป็นระเบียบเรียบร้อย	ความสะอาด	เขียนเสร็จทัน	รวม	สรุปผลการประเมิน	
1		3	3	3	3	3	15	ผ่าน	ไม่ผ่าน
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									

หมายเหตุ นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน ต้องได้คะแนนตั้งแต่ 10 คะแนน ขึ้นไป

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านคัดลายมือ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. วางสมุดในการเขียนถูกต้อง	ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตั้งแต่เริ่มเขียนจนเสร็จ	ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วน แต่ไม่ตลอดเวลาการทำงาน	ปฏิบัติได้ไม่ถูกต้องตามที่กำหนด
2. เขียนตัวอักษร วางสระ วรรณยุกต์ถูกต้อง	เขียนตัวอักษร วางสระ วรรณยุกต์ถูกต้อง	เขียนตัวอักษร วางสระ วรรณยุกต์ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนตัวอักษร วางสระ วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง
3. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเขียน	เว้นช่องไฟสวยงาม ระดับบรรทัดเป็นระเบียบ สวยงาม ตัวอักษรหัวไม่บอด ตัวตรงสวยงาม	เว้นช่องไฟสวยงาม ระดับบรรทัดเป็นระเบียบ สวยงาม ตัวอักษรหัวไม่บอด ตัวตรงสวยงามเป็นบางส่วน	เว้นช่องไฟไม่ถูกต้อง ระดับบรรทัดไม่เป็นระเบียบ ตัวอักษรไม่มีหัว เขียนไม่เป็นระเบียบ
4. ความสะอาด	ไม่มีรอยลบ จีด ขำ	มีรอยลบ จีด ขำ เป็นบางแห่ง หรือผิดพลาดเล็กน้อย	มีรอยลบ จีด ขำ อย่างสม่ำเสมอ
5. เขียนเสร็จทันกำหนดเวลา	เขียนเสร็จทันกำหนดเวลา	เขียนเกินกำหนดเวลาไปเล็กน้อย	เขียนไม่เสร็จเกินเวลาที่กำหนด 10 นาที

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ข้อ 4 ไม่เรียนรู้)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท 11101 ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้เป็นการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน โดยครูผู้สอน โดยพิจารณาว่า
นักเรียนมีการปฏิบัติหรือไม่ ถ้ามีการปฏิบัติ ให้กาเครื่องหมาย ✓ ถ้าไม่มีการปฏิบัติให้
กาเครื่องหมาย ✕

แบบสำรวจรายการพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับพฤติกรรมนักเรียน

.....๑. ตั้งใจเรียน

.....๒. เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้

.....๓. สนใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ

.....๔. ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้
ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม

.....๕. บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบ จากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้

.....๖. แลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

สถานภาพของผู้ประเมิน ☐ ตนเอง ☐ เพื่อน ☐ พ่อแม่/ผู้ปกครอง ☐ ครู

เกณฑ์การประเมิน

แสดงพฤติกรรม ๖ พฤติกรรม หมายถึง ดีเยี่ยม (๓)

แสดงพฤติกรรม ๔-๕ พฤติกรรม หมายถึง ดี (๒)

แสดงพฤติกรรม ๒-๓ พฤติกรรม หมายถึง ผ่าน (๑)

แสดงพฤติกรรม ๑ พฤติกรรม หมายถึง ไม่ผ่าน (๐)

สรุปผลการประเมิน ☐ ผ่าน มีพฤติกรรม ๒-๖ ข้อ

☐ ไม่ผ่าน มีพฤติกรรมน้อยกว่า ๒ ข้อ

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 (มุ่งมั่นในการทำงาน)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท 11101 ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้เป็นการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนโดยครูผู้สอน โดยพิจารณาว่านักเรียนมีการปฏิบัติหรือไม่ ถ้ามีการปฏิบัติ ให้กาเครื่องหมาย ✓ ถ้าไม่มีการปฏิบัติให้กาเครื่องหมาย ✕

แบบสำรวจรายการพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับพฤติกรรมนักเรียน

- ๑. เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- ๒. ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ
- ๓. ปรับปรุงและพัฒนางานด้วยตนเอง
- ๔. ทุ่มเททำงาน อุตุน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน
- ๕. พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ
- ๖. ซินชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

สถานภาพของผู้ประเมิน ☐ ตนเอง ☐ เพื่อน ☐ พ่อแม่/ผู้ปกครอง ☐ ครู

เกณฑ์การประเมิน

แสดงพฤติกรรม ๖ พฤติกรรม หมายถึง ดีเยี่ยม (๓)

แสดงพฤติกรรม ๔-๕ พฤติกรรม หมายถึง ดี (๒)

แสดงพฤติกรรม ๒-๓ พฤติกรรม หมายถึง ผ่าน (๑)

แสดงพฤติกรรม ๑ พฤติกรรม หมายถึง ไม่ผ่าน (๐)

สรุปผลการประเมิน ☐ ผ่าน มีพฤติกรรม ๒-๖ ข้อ

☐ ไม่ผ่าน มีพฤติกรรมน้อยกว่า ๒ ข้อ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

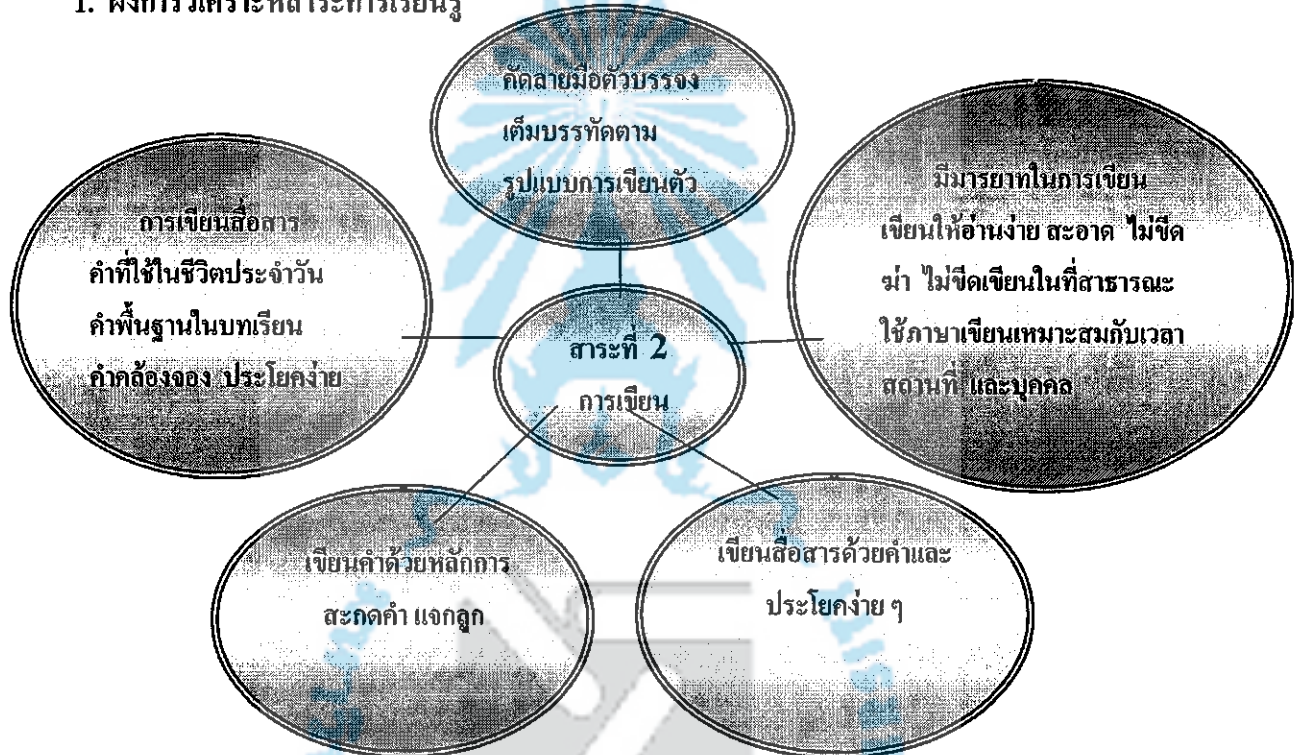
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง โรงเรียนลูกช้าง

เวลา 24 ชั่วโมง

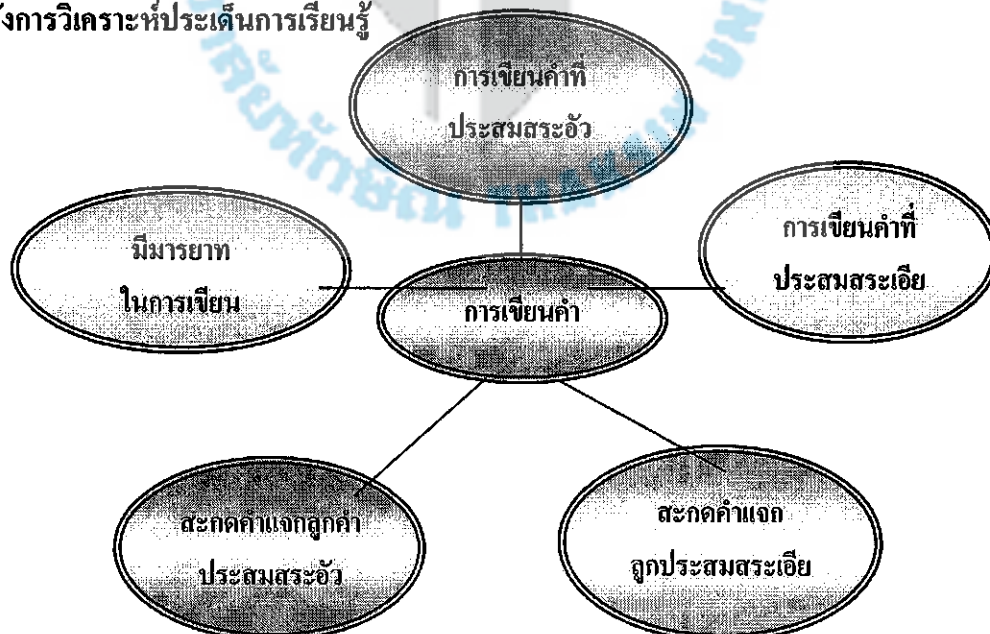
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนคำ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. ฟังการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้

2. ฟังการวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สาระสำคัญ

1.1 ความคิดรวบยอด

การฝึกเขียนคำ ต้องหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ เริ่มต้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เพื่อปูพื้นฐานด้านการเขียนที่ถูกต้องรูปแบบ

1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการเขียนคำ

2. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ป.1 / 2 เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอียได้

3.2 นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระอัวได้

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.1 เป็นผู้บำและผู้ตามที่ดี

4.2 มีความสนใจใฝ่เรียนรู้

4.3 มีความเสียสละ

4.4 มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

4.5 ประหยัดและอยู่อย่างพอเพียง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

5.1.1 การเขียนสื่อสาร

5.1.2 มารยาทในการเขียน

5.2 สาระการเรียนรู้ย่อย

5.2.1 การเขียนคำพื้นฐานในบทเรียน

5.2.2 เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า

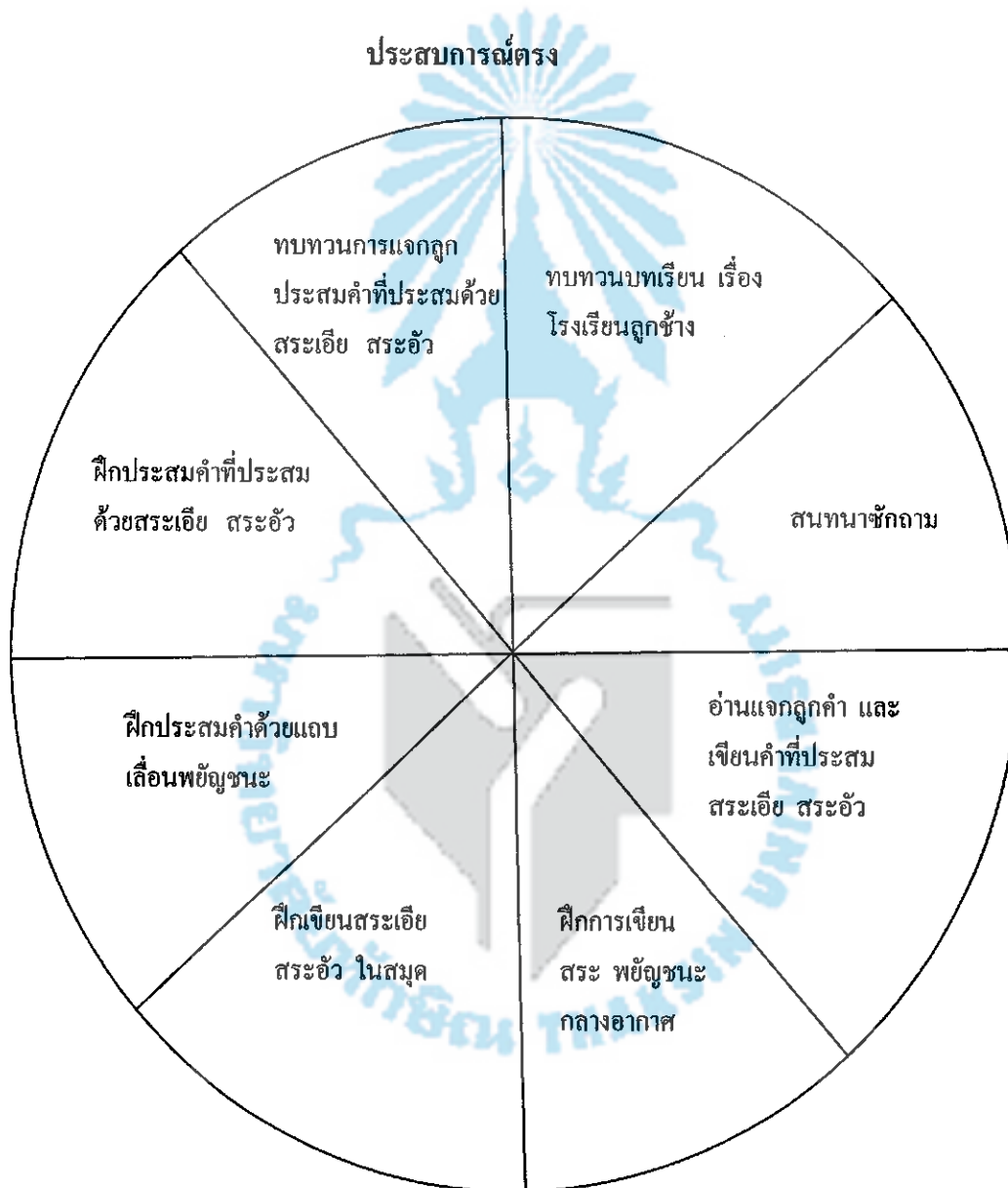
6. ชิ้นงาน / หลักฐานร่องรอยแสดงความรู้

6.1 แบบบันทึกการเขียน

6.2 การทำใบงาน

6.3 แบบบันทึกการประเมินผลงานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

7. ผังการวางแผนการจัดกิจกรรม

8. รายละเอียดของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (4 MAT)

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของเรื่องที่เรียน

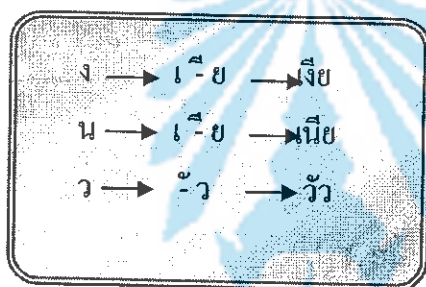
ทบทวนบทเรียนจากบทเรียนครั้งที่แล้ว โดยครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่า

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์

ครูนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงคำที่ประสมด้วยสระ ที่เรียนผ่านมาแล้วเพื่อเชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่ในบทเรียน เรื่อง โรงเรียนลูกช้าง

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด

1. ดัดแผนภูมิอ่านแจกลูก ให้นักเรียนอ่านตามครู

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด

4.1 ครูนำบัตรพยัญชนะ ง มาติดบนกระเปาะผนัง โดยให้นักเรียนออกเสียง งอ พร้อมกัน 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ง กลางอากาศ เมื่อเขียนได้แล้ว ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ง ลงในสมุดคนละ 3 ตัว

4.2 สอนการเขียนพยัญชนะ น ฟ ม ย ล ว พ ร ว การสอนเขียนพยัญชนะ ง ดังกิจกรรม ข้อ 2

4.3 นักเรียนเขียนพยัญชนะพร้อมกัน แล้วให้ฝึกเขียนทีละคน

ขั้นที่ 5 ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด

5.1 นำบัตรสระ เ-ย มาติดที่กระเปาะผนัง ให้นักเรียนออกเสียง เยีย พร้อมกัน 3 ครั้ง แล้วอ่านทีละคน

5.2 นำบัตรสระ อัว มาติดที่กระเปาะผนัง ให้นักเรียนออกเสียง อัว พร้อมกัน 3 ครั้ง แล้วอ่านทีละคน

5.3 นักเรียนใช้นิ้วเขียนสระเอียกลางอากาศ เมื่อเขียนได้แล้วให้นักเรียนเขียน สระเอีย สระอัว ลงในสมุด คนละ 3 บรรทัด

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อสะท้อนความเป็นตัวเอง

- 6.1 นักเรียนฝึกประสมคำ โดยใช้แถบเลื่อนอักษรประสมคำ ดังนี้

น ฟ ม ย ล ว พ ร วั

เนีย	อ่านว่า	นอ-เอีย-เนีย
เมีย	อ่านว่า	มอ-เอีย-เมีย
เลีย	อ่านว่า	ลอ-เอีย-เลีย
เวีย	อ่านว่า	วอ-เอีย-เวีย
นัว	อ่านว่า	นอ-อัว-นัว
รัว	อ่านว่า	รอ-อัว-รัว
วัว	อ่านว่า	วอ-อัว-วัว

6.2 นักเรียนสังเกตการวางสระ และพยัญชนะ โดยวางพยัญชนะอยู่ตรงกลางสระเอีย และวางพยัญชนะไว้ข้างหน้าได้สระอัว

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและประยุกต์ใช้

ฝึกประสมคำจนคล่องแล้วเขียนคำลงในสมุด นักเรียนรับใบงานแล้วทำกิจกรรมตามขั้นตอน

ขั้นที่ 8 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการแจกลูกประสมคำที่ประสมด้วยสระเอีย สระอัว

9. วัดผลประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดผลและประเมินผล
- ด้านความรู้ความเข้าใจ - การบอกชื่อพยัญชนะ - การตอบคำถาม - การทำใบงาน	- สำรวจความพร้อม - สังเกต - ซักถาม - ตรวจใบงาน	- แบบบันทึกการเขียน - ใบงานที่ 1 - แบบประเมินผลงานรายบุคคล
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	สังเกตพฤติกรรมขณะร่วมกิจกรรม	แบบประเมินผลงานรายบุคคล
- ด้านทักษะกระบวนการคิด - การร่วมสนทนา	ประเมินการร่วมสนทนา	แบบประเมินผลงานรายบุคคล

10. เกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล

11.1 ใช้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

11. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

12. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยห้าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

13. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบงานที่ 1
ต่อเติมเสริมอ่าน

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

คำชี้แจง

นักเรียนเขียนคำที่เกิดจากการแจกลูกต่อไปนี้

ก

9.

Y

ល

ทำ

พ

W

វ៉

๒
คั้ว

เคย

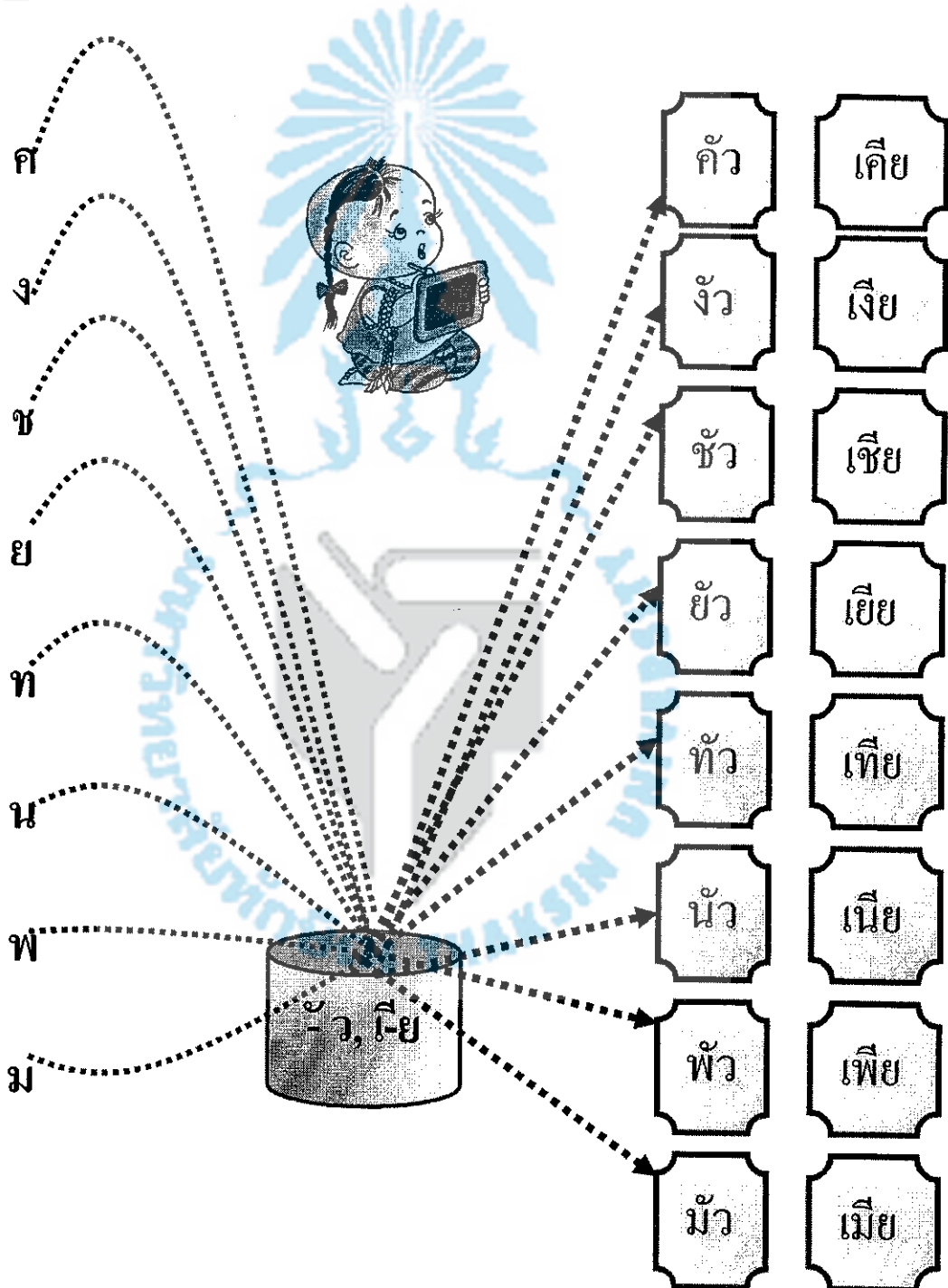
၁၂-၁၃

เฉลยใบงานที่ 1

ต่อเติมเสริมอ่าน

คำชี้แจง

นักเรียนเขียนคำที่เกิดจากการแจกลูกต่อไปนี้

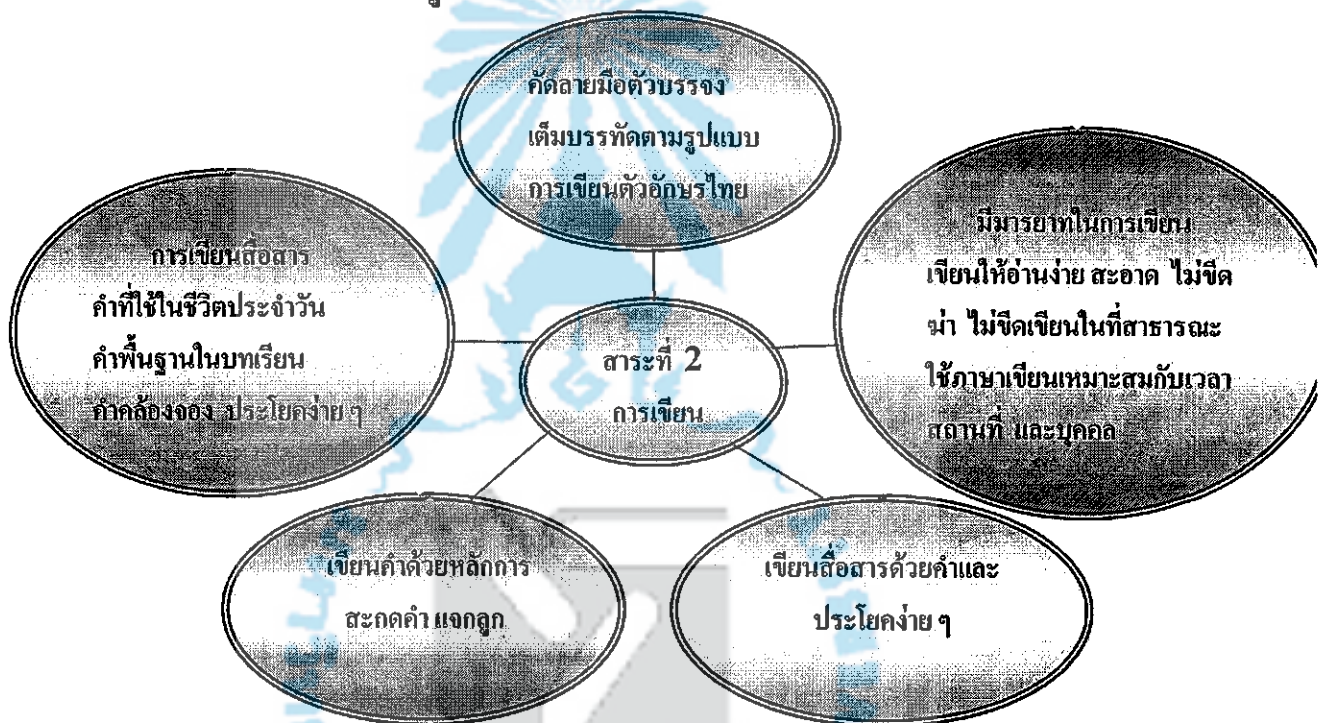

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT

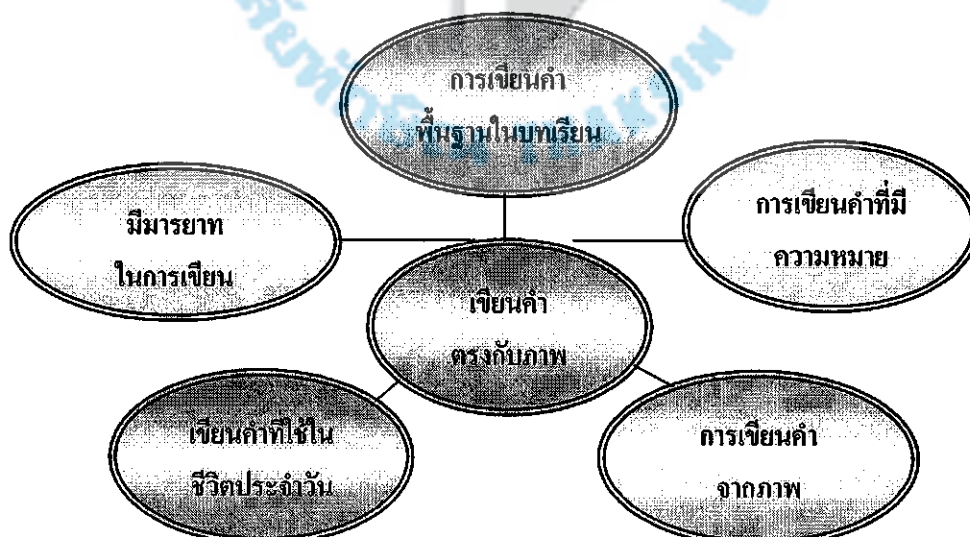
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง โรงเรียนลูกช้าง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เขียนคำตรงกับภาพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เวลา 24 ชั่วโมง
เวลา 2 ชั่วโมง

1. ฟังการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้

2. ฟังการวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สาระสำคัญ

1.1 ความคิดรวบยอด

การเขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ฝึกให้นักเรียนเขียนคำและรู้ความหมายของคำ เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน จึงจะทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการเขียนคำ

2. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ป.1 / 2 การเขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนเขียนคำพื้นฐานในบทเรียนได้ถูกต้อง

3.2 นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพได้

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.1 เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

4.2 มีความสนใจใฝ่เรียนรู้

4.3 มีความเสียสละ

4.4 มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

4.5 ประหยัดและอยู่อย่างพอเพียง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

5.1.1 การเขียนสื่อสาร

5.1.2 มารยาทในการเขียน

5.2 สาระการเรียนรู้ย่อย

5.2.1 การเขียนคำพื้นฐานในบทเรียน

5.2.2 การเขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

5.2.3 เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า

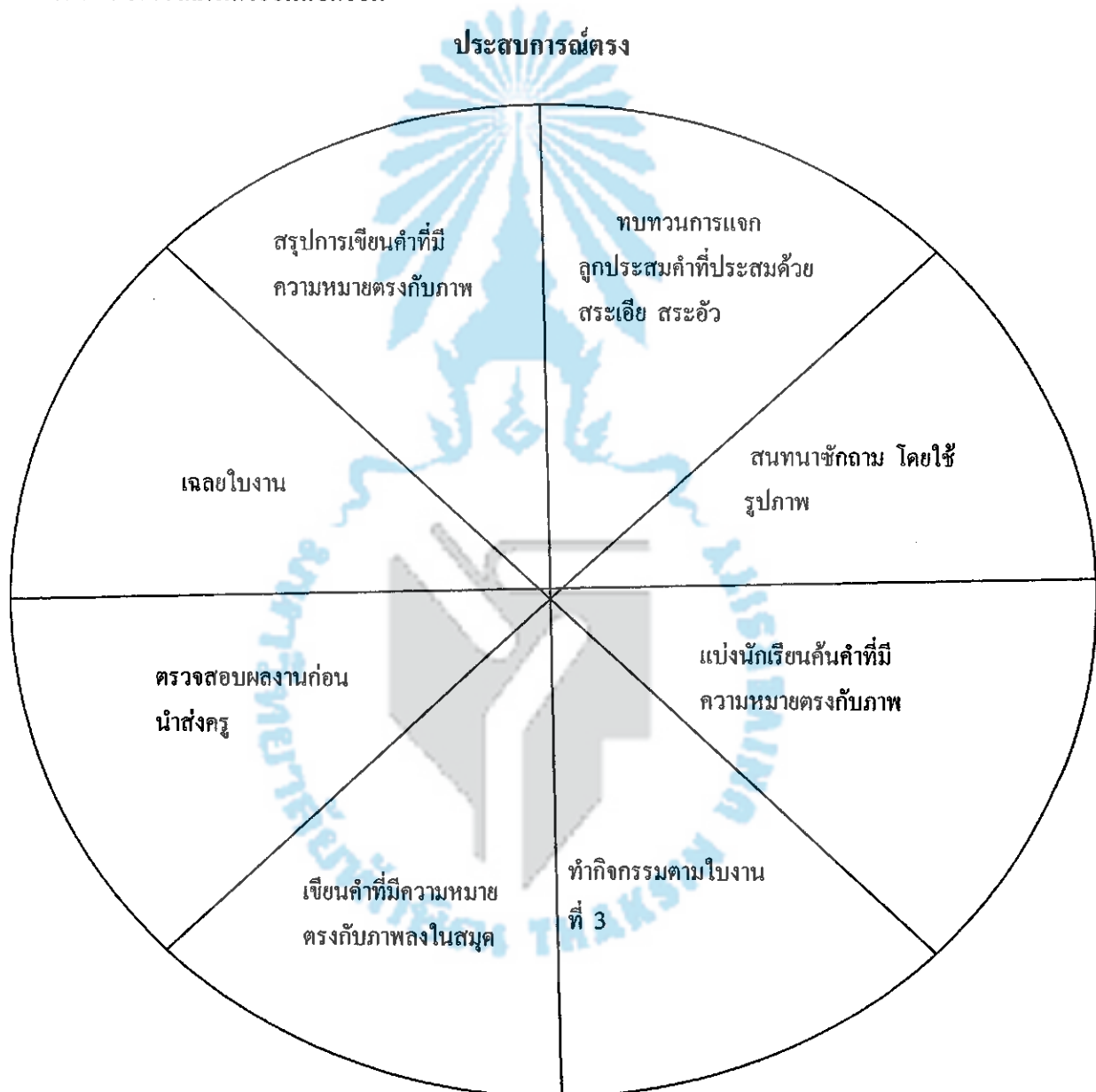
6. ชิ้นงาน / หลักฐานร่องรอยแสดงความรู้

6.1 แบบบันทึกการเขียน

6.2 การทำใบงาน

6.3 แบบบันทึกการประเมินผลงาน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

7. ผังการวางแผนการจัดกิจกรรม

8. รายละเอียดของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (4 MAT)

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของเรื่องที่เรียน

ทบทวนการแจกอุปกรณ์ประสมคำที่ประสมด้วยสระเอีย สระอัว ที่เรียนผ่านมาแล้ว

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์

สนทนากลุ่มโดยใช้รูปภาพในใบงานที่ 3 ให้นักเรียนบอกคำที่มีความหมายตรงกับภาพที่ครูนำมาให้ดู

ขั้นที่ 3 ขั้นรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด

แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหญิง กลุ่มชาย เพื่อทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ ดังนี้ ให้นักเรียนในบทเรียน “รู้จักคำ นำเรื่อง” และร่วมกันเขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพ กลุ่มไหนเสร็จก่อน กลุ่มนั้นชนะ

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด

ตัวแทนกลุ่มรับใบงานที่ 3 จากครูไปร่วมกันทำเสร็จแล้วตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนนำเสนอครูตรวจ

ขั้นที่ 5 ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด

เขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพ ลงในสมุดด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อสะท้อนความเป็นตัวเอง

เขียนคำลงในสมุดด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและประยุกต์ใช้

สรุปการเขียนคำที่มีความหมายที่ถูกต้อง เป็นการฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ซึ่งนักเรียนจะต้องฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้ได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

9. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

9.1 บัตรพยัญชนะ

9.2 รูปภาพ

9.3 ใบงานที่ 3

9.4 แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์และผลงานราย

10. วัดผลประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดผลและประเมินผล
• ด้านความรู้ความเข้าใจ - การบอกชื่อพยัญชนะ - การตอบคำถาม - การทำใบงาน - การทำแบบทดสอบ	- สํารวจความพร้อม - สังเกต - ช้คำถาม - ตรวจใบงาน	- แบบบันทึกการเขียน - ใบงานที่ 3 - แบบประเมินผลงานรายบุคคล
• ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- สังเกตพฤติกรรมขณะร่วมกิจกรรม	- แบบประเมินผลงานรายบุคคล
• ด้านทักษะกระบวนการคิด - การร่วมสนทนา	- ประเมินการร่วมสนทนา	แบบประเมินผลงานรายบุคคล

11. เกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล

11.1 ใช้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

12. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

13. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยห้าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

14. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

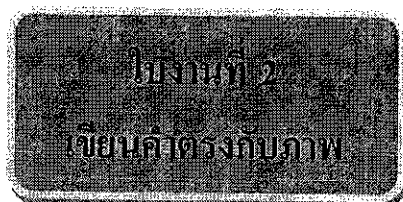
ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

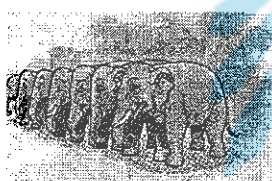

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น.....

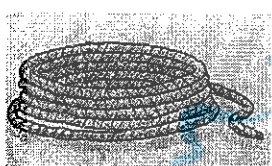

นักเรียนเขียนคำให้ตรงกับภาพต่อไปนี้

1.

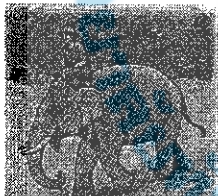
2.

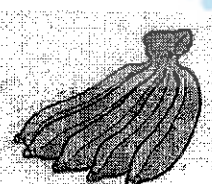
3.

4.

5.

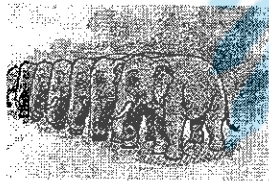
จดหมายงานที่ 2
เขียนคำตรงกับภาพ

ชื่อ เลขที่ ชั้น

คำชี้แจง

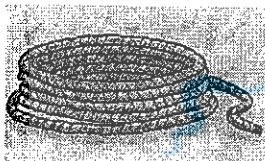
นักเรียนเขียนคำให้ตรงกับภาพต่อไปนี้

1.

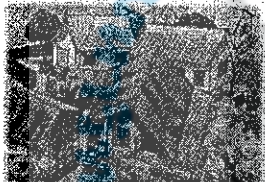
แถว

2.

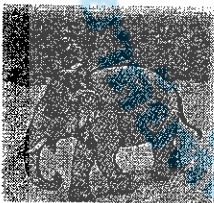
เชือก

3.

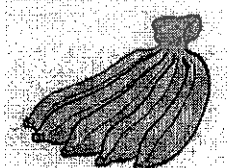
หมอน

4.

กล้วย

5.

กล้วย

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนการเขียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
	๒	๑	๐
๑. ความพึงพอใจในการเขียน	- มีความสนใจในการทำงาน - มีความเพลิดเพลินในการเขียน	- มีสมาธิในการทำงาน	- ไม่สนใจในการทำงาน
๒. เขียนได้ถูกต้อง	- เขียนพยัญชนะได้ถูกต้อง - เขียนสระได้ถูกต้อง - เขียนสะกดคำถูกต้อง	- เขียนพยัญชนะผิดไม่เกิน ๓ ตัว - เขียนสะกดผิด ตำแหน่งไม่น้อยกว่า ๓ ที่ - เขียนสะกดคำผิดไม่น้อยกว่า ๓ คำ	- เขียนคำไม่ถูกต้อง
๓. เขียนได้ถูกต้องสวยงาม	- มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย - สะอาด - สวยงาม	- ขาดข้อใดข้อหนึ่งหรือสองข้อ	- ขาดทั้งสองข้อ
๔. เวลา	- เสร็จทันเวลา - มีคุณภาพ	- ขาดข้อใดข้อหนึ่ง	- ขาดทั้งสองข้อ
๕. การปฏิบัติตนในการเขียน	- นั่งตัวตรง - จับดินสอถูกต้อง - วางสมุดถูกต้อง - วางแขนถูกต้อง	- ขาดข้อใดข้อหนึ่ง	- ขาดสองข้อขึ้นไป

แบบประเมินพฤติกรรมการเขียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่

ปีการศึกษา.....

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ความพึง พอใจในการ เขียน			เขียนได้ ถูกต้อง			เขียนได้ ถูกต้อง สวยงาม			เวลา			การ ปฏิบัติตน ในการ เขียน			รวม คะแนน	ผลการ ประเมิน
		๒	๑	๐	๒	๑	๐	๒	๑	๐	๒	๑	๐	๒	๑	๐	๑๐	
1																		
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		

เกณฑ์การให้คะแนน

- ๒ คะแนน หมายถึง ดีมาก
- ๑ คะแนน หมายถึง ดี
- ๐ คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การพิจารณาประเมินผลการคัดลายมือ

คะแนนเต็ม ๔๐ คะแนน

๑. คัดได้สวยงาม (๒๖ คะแนน)

๑.๑ รูปร่างตัวอักษร	๘	คะแนน
๑.๒ ขนาดตัวอักษรทั้งความสูง ความกว้าง	๔	คะแนน
๑.๓ คุณภาพของเส้น	๔	คะแนน
๑.๔ ช่องไฟ	๔	คะแนน
๑.๕ ความสะอาดเรียบร้อย	๖	คะแนน

๒. คัดได้ปริมาณมากในเวลาที่กำหนดให้ และคัดได้ถูกต้อง (14 คะแนน)

๒.๑ คัดได้ปริมาณมาก	๔	คะแนน
๒.๒ คัดถูกต้องตามแบบ	๑๐	คะแนน
๒.๒.๑ รูปแบบถูกต้อง	๒	คะแนน
๒.๒.๒ คัดได้ถูกต้องตามอักขรวิธี	๘	คะแนน

เกณฑ์การหักคะแนน

๑. เขียนสะกดผิด	หัก ๑ ที/๑	คะแนน
๒. วางรูปสระ วรรณยุกต์ การันต์ ผิดที่	หัก ๑ ที/๑	คะแนน
๓. เขียน ตก เกิน	หัก ๑ คำ/๑	คะแนน
๔. เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง	หัก ๑ ที/๑	คะแนน
๕. ขาด ลบ ขีด ผิด	หัก ๑ แห่ง/ ๒	คะแนน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT)

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง โรงเรียนลูกช้าง

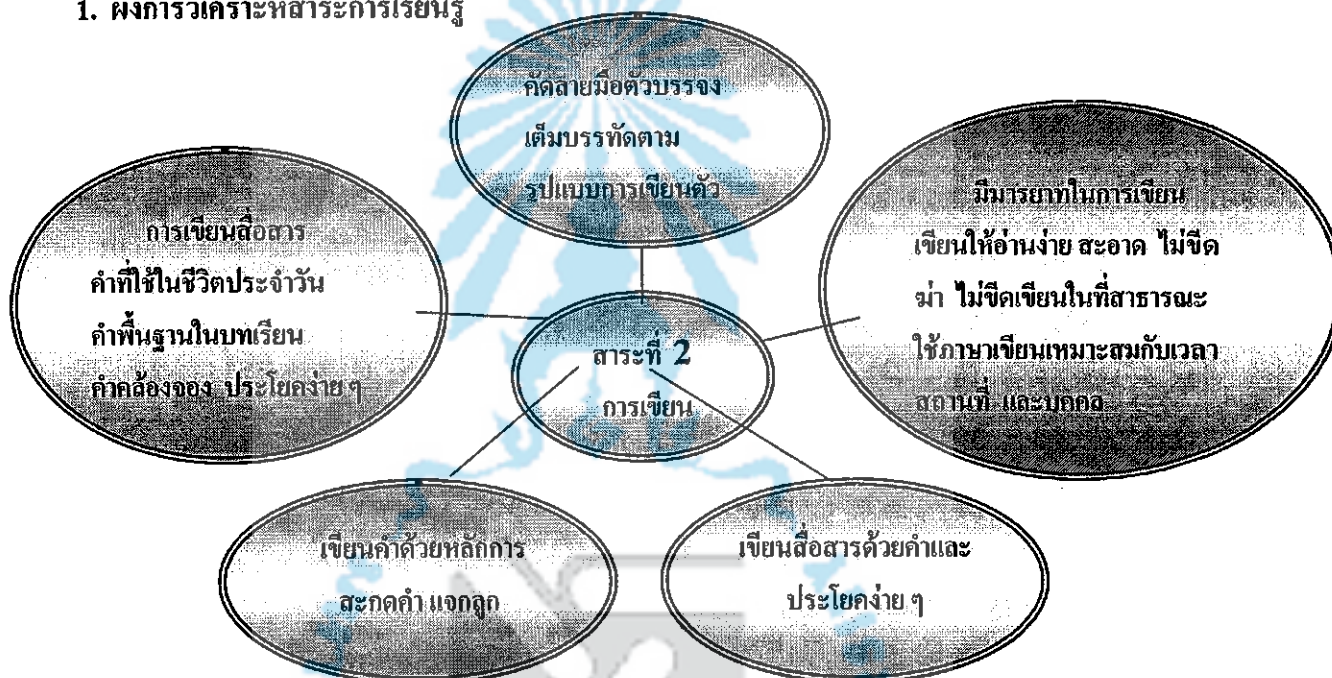
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ต่อเติมเพิ่มคำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

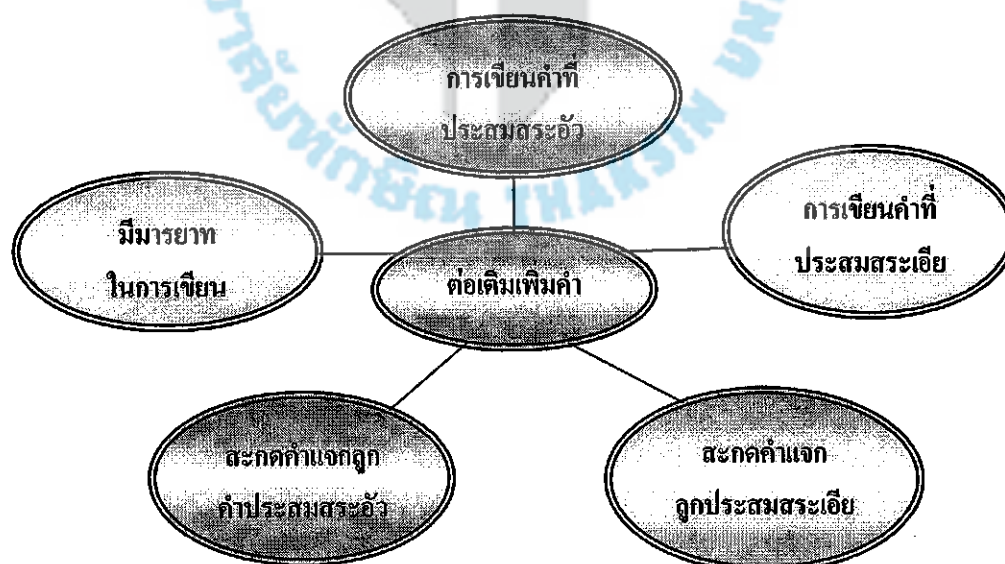
เวลา 24 ชั่วโมง

เวลา 2 ชั่วโมง

1. ผังการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้

2. ผังการวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

1. สาระสำคัญ

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1 ความคิดรวบยอด

เรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำได้ถูกต้อง จะสามารถเข้าใจข้อความต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ชัดเจน สามารถเลือกใช้คำและเขียนคำได้ตรงกับความต้องการที่ได้

1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการเขียนคำ

2. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ป.1/2 การเขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนคิดคำใหม่ จากคำในบทเรียนและจัดหมวดหมู่คำได้

3.2 นักเรียนเขียนและบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.1 เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

4.2 มีความสนใจใฝ่เรียนรู้

4.3 มีความเสียสละ

4.4 มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

4.5 ประหยัดและอยู่อย่างพอเพียง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

5.1.1 การเขียนสื่อสาร

5.1.2 มารยาทในการเขียน

5.2 สาระการเรียนรู้ย่อย

5.2.1 การเขียนคำพื้นฐานในบทเรียน

5.2.2 การเขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

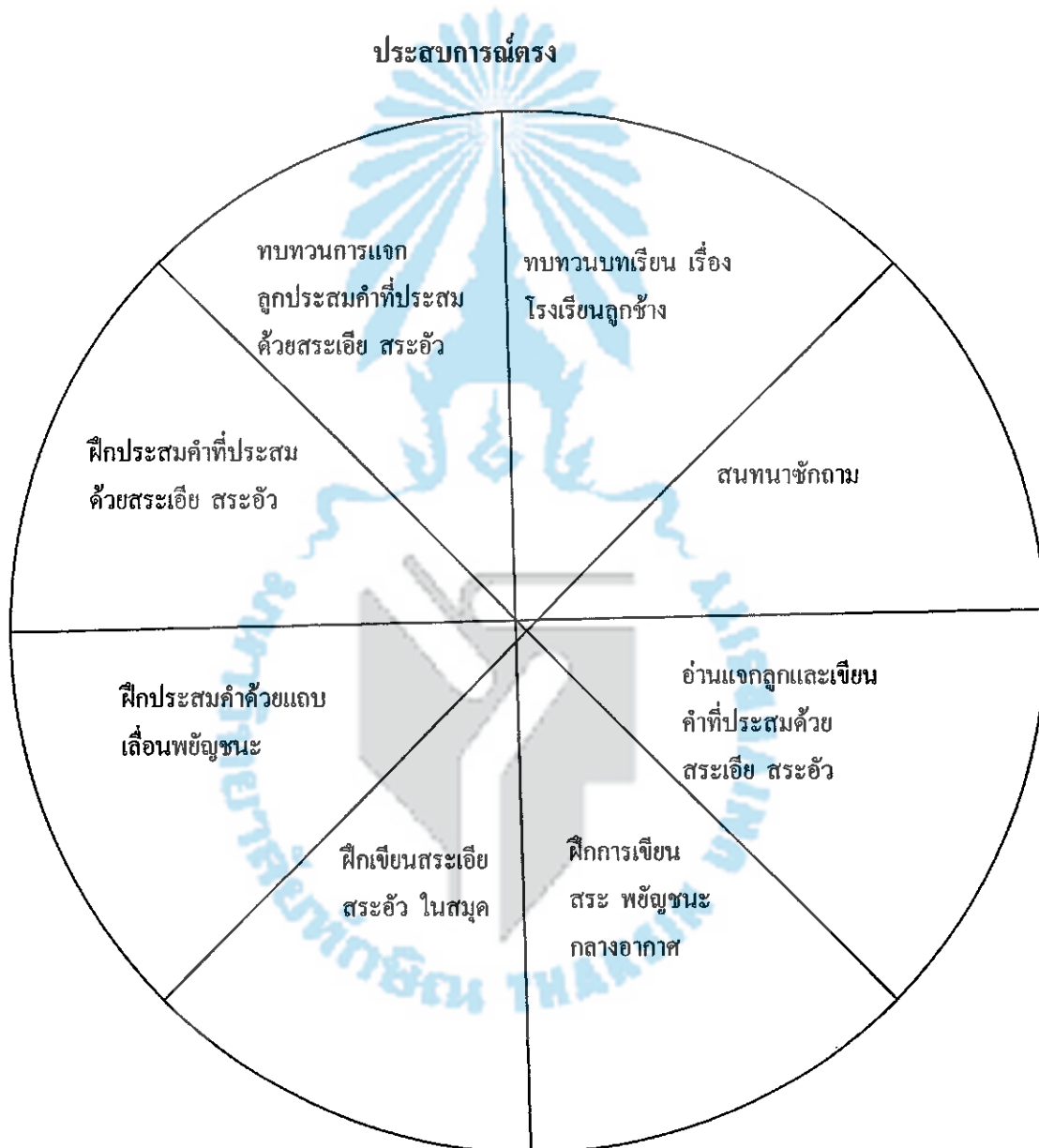
6. ชิ้นงาน / หลักฐานร่องรอยแสดงความรู้

6.1 แบบบันทึกการเขียน

6.2 การทำใบงาน

6.3 แบบบันทึกการประเมินผลงานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

7. พังการวางแผนการจัดกิจกรรม

8. รายละเอียดของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (4 MAT)

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของเรื่องที่เรียน

แบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละคนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อนให้
ช่วยกันวาดภาพในกิจกรรมที่ 1

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์

นักเรียนระดมความคิด โดยการสนทนาถึงคำในบทเรียนที่ประสมด้วยสระเอีย
และบอกความหมายของคำ

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด

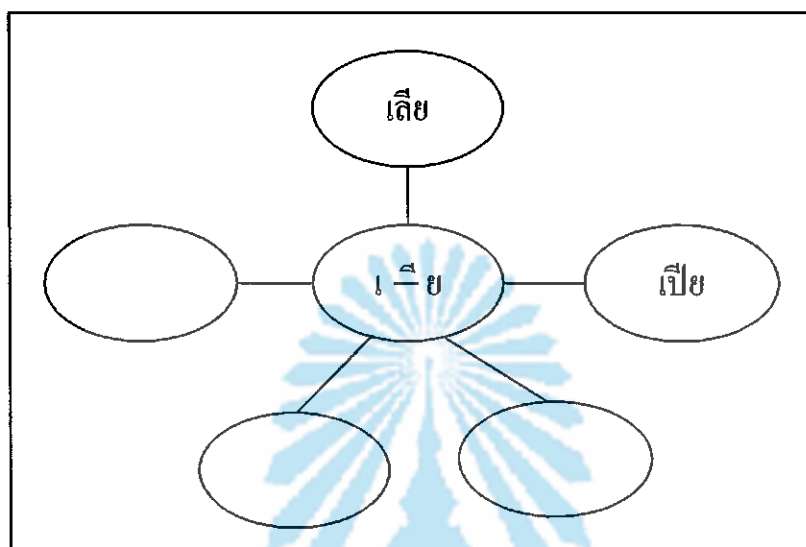
3. 1 นักเรียนอ่านบัตรคำสระเอีย บนกระป๋องนั่งพร้อมกัน เอีย อ่านว่า เอีย
3. 2 ครูคิดบัตรคำที่ประสมสระเอีย เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดู สังเกตตำแหน่งของ
สระเอียแล้วฝึกสะกดคำ ดังนี้

เจีย	→	จอ - เอีย - เจีย
เนีย	→	นอ - เอีย - เนีย
เฟีย	→	ฟอ - เอีย - เฟีย
เมีย	→	มอ - เอีย - เมีย
เยีย	→	ยอ - เอีย - เยีย

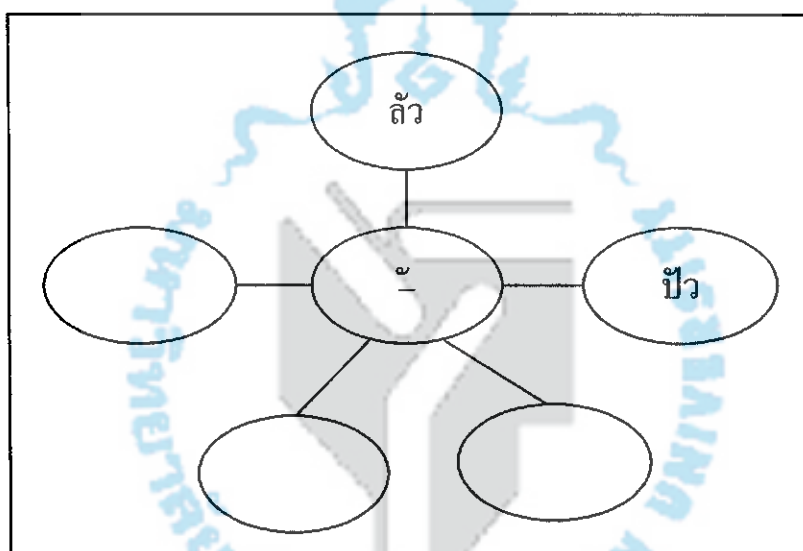
3. 3 ครูคิดบัตรคำที่ประสมด้วยสระอัว

จัว	→	จอ - อัว - จัว
นัว	→	นอ - อัว - นัว
ฟัว	→	ฟอ - อัว - ฟัว
มัว	→	มอ - อัว - มัว
ยัว	→	ยอ - อัว - ยัว

3.4 ครอบตัวอย่างคำที่ประสมสระเอีย โดยการใช้แผนผังความคิด 1-2 คำ เช่น

3.5 ครอบตัวอย่างคำที่ประสมสระอัว โดยการใช้แผนผังความคิด 1-2 คำ

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด

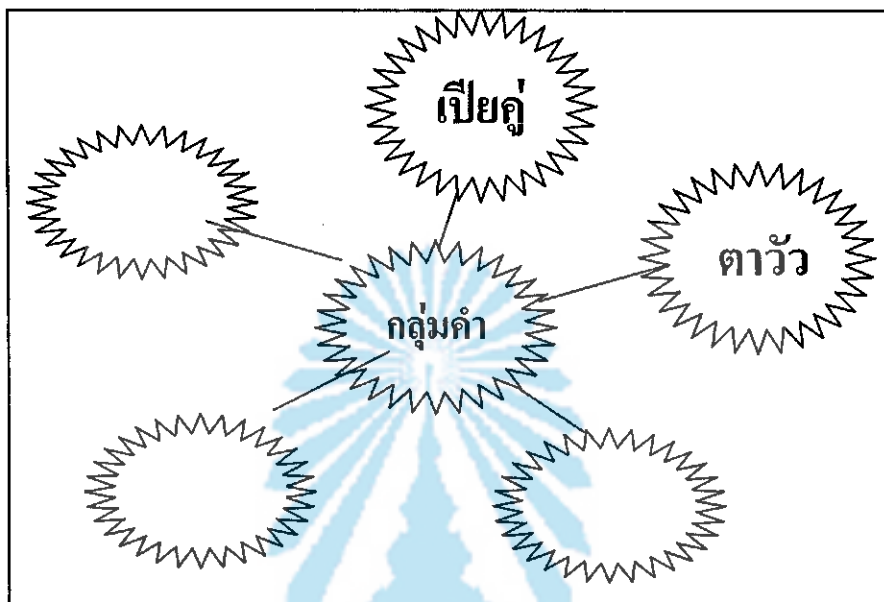
4.1 นักเรียนช่วยกันค้นหาคำประสมสระเอีย สระอัว เติมลงในแผนผังความคิด ผูกเขียนโดยใช้หลักการสะกดคำ แจกลูก

4.2 นักเรียนแบ่งกลุ่มตามกลุ่มเดิม

ขั้นที่ 5 ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด

5.1 แจกใบกิจกรรม นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำ เติมลงในใบกิจกรรมที่แจก ให้แต่ละกลุ่มผูกเขียน ส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน

5.2 คุรยคตัวอย่างกลุ่มคำ โดยใช้แผนผังความคิดบนกระดานดำให้นักเรียนดู เช่น

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อสะท้อนความเป็นตัวเอง

6.1 นักเรียนช่วยกันคิดคำหรือกลุ่มคำเติมลงในแผนผังความคิด ผูกเขียนโดยใช้วิธีสะกดคำ แจกลูกก เขียนคำ และอ่านคำที่เขียนพร้อมกัน อ่านเป็นกลุ่ม จากนั้นสนทนาถึงความหมายของคำ

6.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันเขียนกลุ่มคำ ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนฝึกอ่านกลุ่มคำที่เขียนได้

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและประยุกต์ใช้

ครูแจกใบกิจกรรม นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดกลุ่มคำเติมลงในใบกิจกรรมที่แจกให้ ตรวจสอบความถูกต้องของใบกิจกรรม

ขั้นที่ 8 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น

8.1 ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

8.2 นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่ประสมสระเอีย สระเอือเมื่อเขียนเป็นคำจะนำพยัญชนะไว้ตรงกลาง เช่น เปี้ยว เลี้ยว เสียว สระอัว เมื่อเขียนเป็นคำจะนำพยัญชนะไว้ข้างหน้า เช่น จัว วัว ตัว

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้

9.1 บัตรสระ บัตรพยัญชนะ

9.2 ใบกิจกรรมที่ 3 ค่อยเติมเพิ่มคำสระอัว

10. วัดผลประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดผลและประเมินผล
• ด้านความรู้ความเข้าใจ - การบอกชื่อพืชนะ - การตอบคำถาม - การทำใบงาน - การทำแบบทดสอบ	- ตำราความรู้ความเข้าใจ - สังเกต - ชักถาม - ตรวจใบงาน	- แบบบันทึกการเขียน - ใบงานที่ 18 - แบบประเมินผลงานรายบุคคล
• ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- สังเกตพฤติกรรมขณะร่วมกิจกรรม	- แบบประเมินผลงานรายบุคคล
• ด้านทักษะกระบวนการคิดการร่วมสนทนา	- ประเมินการร่วมสนทนา	- แบบประเมินผลงานรายบุคคล

11. เกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล

11.1 ใช้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

12. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

13. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยห้าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

14. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา

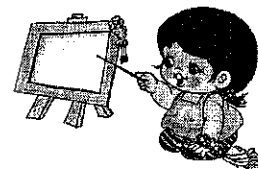
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบงานที่ 4
ต่อเติมเพิ่มคำ

คำสั่ง

ให้นักเรียนนำคำที่ให้ไปเติมแล้วมีความหมายเหมาะสม

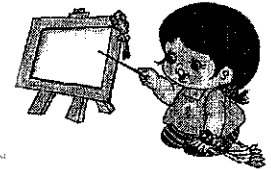

เลีย	เนีย	เปีย	เมีย	เจีย	เลีย
จัว	เจีย			ตัว	
		คู่		ขา	
		มือ		ตา	

เฉลยใบงานที่ 4 ต่อเติมเพิ่มคำ

คำตั้ง

ให้นักเรียนนำคำที่ให้ไปเติมแล้วมีความหมายเหมาะสม

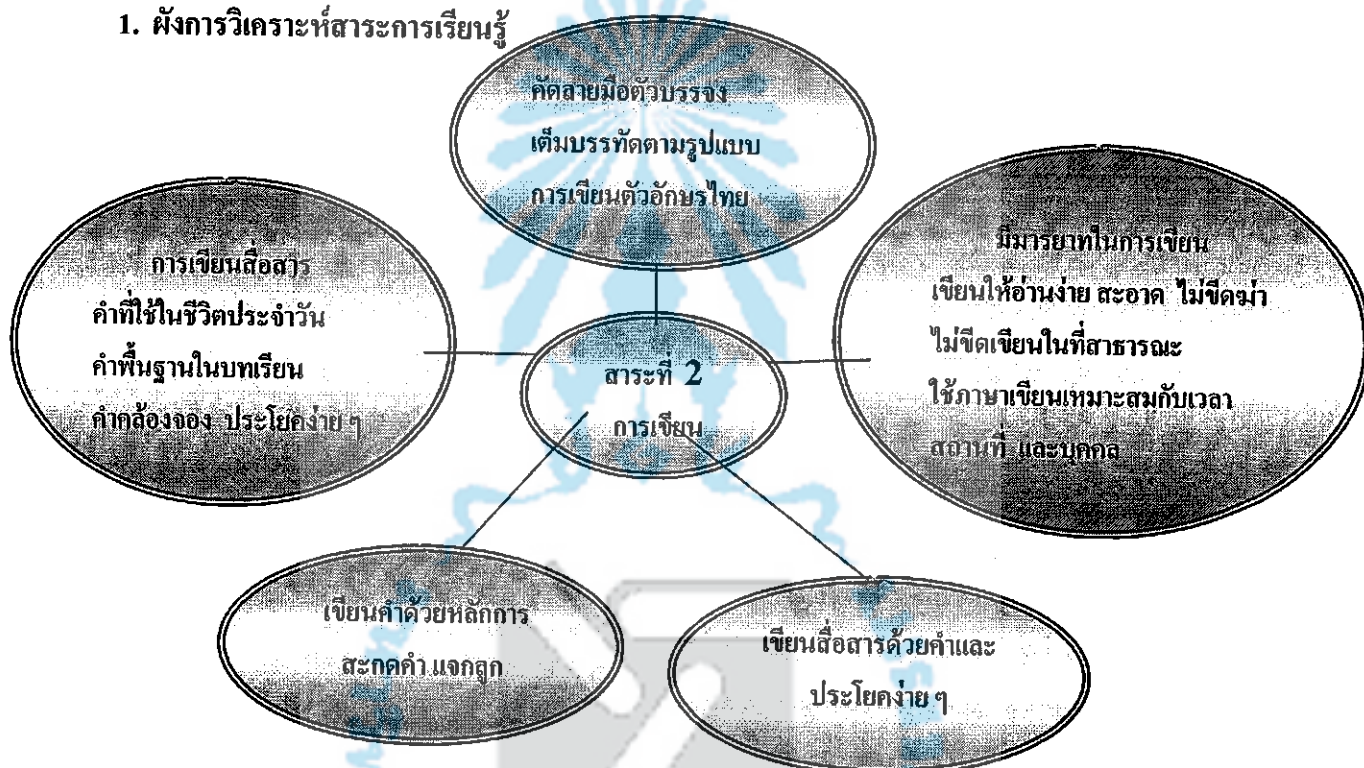
เตี้ย เนี้ย เปี้ย เมี้ย เจี้ย เสี้ย	
จั่ว <u>เจี้ย</u>	ตัว <u>เมี้ย</u>
<u>เปี้ย</u> ู่	ขา <u>เตี้ย</u>
<u>เตี้ย</u> มือ	นิ้ว <u>เนี้ย</u>

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ4 MAT

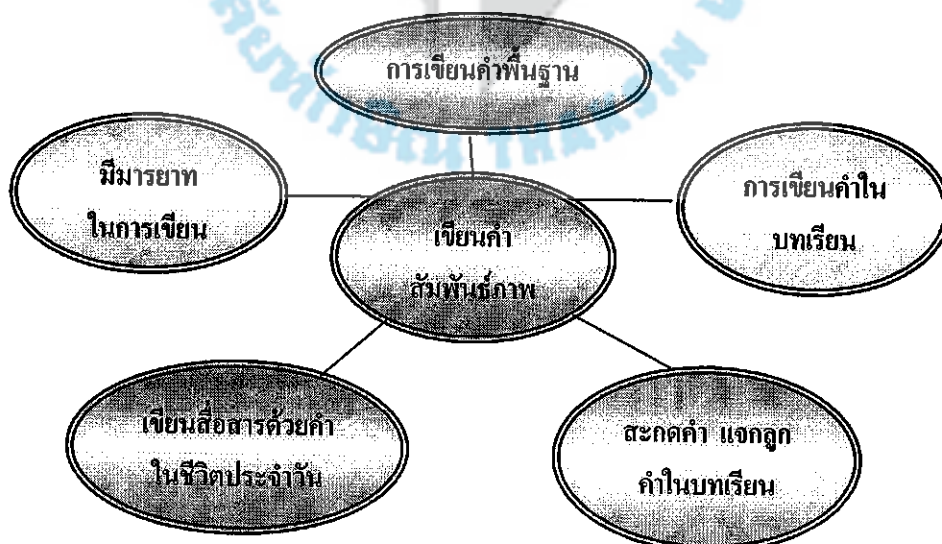
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง โรงเรียนลูกช้าง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขียนคำสัมพันธ์ภาพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เวลา 24 ชั่วโมง
เวลา 2 ชั่วโมง

1. ฟังการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้

2. ฟังการวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สาระสำคัญ

1.1 ความคิดรวบยอด

การฝึกเขียนคำพื้นฐาน คำในชีวิตประจำวัน คำในบทเรียนต้องหมั่นฝึกฝน อยู่เสมอ เริ่มต้นด้วยการฝึกวิธีการเขียนที่ถูกหลักและวิธีการ เพื่อปูพื้นฐานด้านการเขียนที่ต้องการ

1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐาน คำในชีวิตประจำวัน

คำในบทเรียน

2. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ป.1 / 2 การเขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนเขียนคำง่าย ๆ คำพื้นฐาน คำในบทเรียน คำในชีวิตประจำวันได้

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

4.1 เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

4.2 มีความสนใจใฝ่เรียนรู้

4.3 มีความเสียสละ

4.4 มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

4.5 ประหยัดและอยู่อย่างพอเพียง

5. สาระการเรียนรู้

5.1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง

5.1.1 การเขียนสื่อสาร

5.1.2 มารยาทในการเขียน

5.2 สาระการเรียนรู้ย่อย

5.2.1 การเขียนคำพื้นฐานในบทเรียน

5.2.2 การเขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพ

5.2.3 เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า

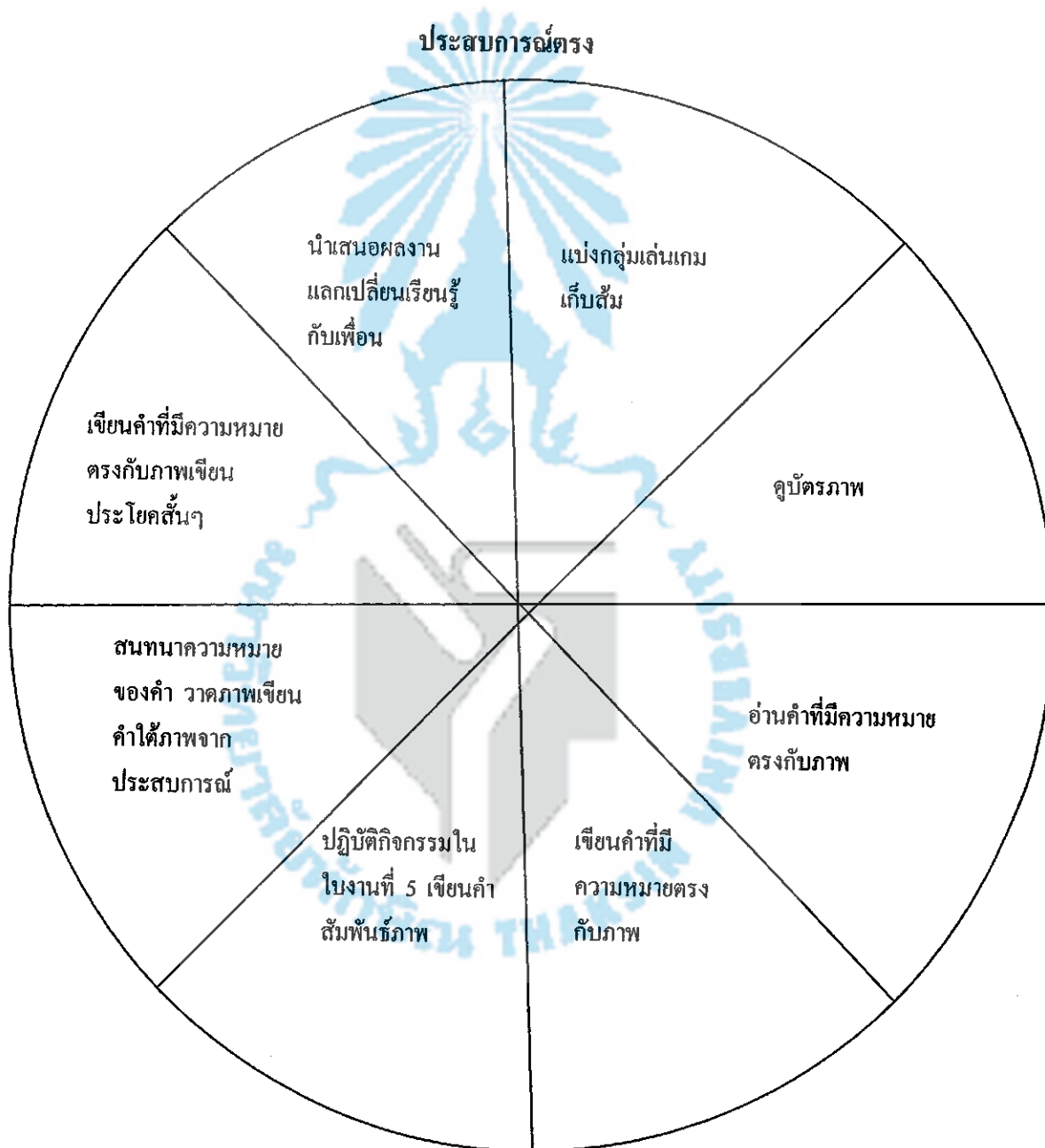
6. ชิ้นงาน / หลักฐานร่องรอยแสดงความรู้

6.1 แบบบันทึกการเขียน

6.2 การทำใบงาน

6.3 แบบบันทึกการประเมินผลงานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

7. ผังการวางแผนการจัดกิจกรรม

8. รายละเอียดของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (4 MAT)

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างคุณค่าและประสบการณ์ของเรื่องที่เรียน

1.1 ครูชูบัตรคำทีละคำ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำพร้อมกันจนครบทั้ง 5 ตัว

1.2 นักเรียนเล่นเกม “เก็บส้ม” ดังนี้

1.2.1 นำบัตรคำรูปผลส้ม (คำใหม่ในกิจกรรม รู้จักคำนำเรื่อง เชือก แฉว หมูบ้าน ความรู้ข้าง กล้วย) ใส่ในกล่องหน้าชั้นเรียน

1.2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม

1.2.3 ให้แต่ละกลุ่มออกไปหยิบบัตรคำผลส้ม กลุ่มละ 1 บัตร

1.2.4 เมื่อหยิบได้แล้วให้อ่านบัตรคำนั้นๆ พร้อมกันทั้งกลุ่ม แล้วบอกความหมายของคำนั้น

1.2.5 กลุ่มไหนอ่านบัตรคำถูกต้อง และบอกความหมายได้มากที่สุด เป็นกลุ่มชนะ

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์

2.1 นักเรียนอาสาสมัครออกไปหยิบบัตรภาพในกล่องที่ครูเตรียมไว้ ชูให้เพื่อนดู แล้วให้เพื่อนเขียนคำที่มีความหมายตรงกับภาพลงในสมุด

2.2 นักเรียนอาสาสมัครคนต่อไป ออกไปทำกิจกรรมเหมือนคนแรก

2.3 นักเรียนทำกิจกรรมเช่นเดียวกับข้อ 2.1 , 2.2 จนครบทุกคน

ขั้นที่ 3 ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด

3.1 นักเรียนทั้งชั้นอ่านคำที่เขียนในสมุดพร้อมกัน

3.2 นักเรียนอ่านคำในสมุดเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด

นักเรียนเขียนคำตามคำบอกของครูลงในสมุดเสร็จแล้วนำสมุดส่งครูตรวจ

ขั้นที่ 5 ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด

นักเรียนรับใบงานที่ 5 เขียนคำสัมพันธ์ภาพ แล้วทำกิจกรรมตามคำชี้แจง

ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างชิ้นงานเพื่อสะท้อนความเป็นตัวเอง

ครู นักเรียนร่วมกันสนทนาความหมายของคำ ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนวาดภาพจากประสบการณ์ที่ได้เรียนมาในบทเรียน เรื่อง โรงเรียนลูกช้าง โดยให้ทำการบ้าน

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและประยุกต์ใช้

นักเรียนวาดภาพเสร็จแล้วให้นักเรียนเขียนคำได้ภาพที่วาด และนำคำได้ภาพเขียนเป็นประโยคสั้น ๆ

ขั้นที่ 8 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับผู้อื่น

ในช่วงโม่งเรียนต่อไปให้นักเรียนนำเสนอผลงานที่สำเร็จแล้ว แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

9. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้

9.1 บัตรคำ

9.2 กระดาษแผ่น

9.3 ใบงานที่ 5

9.4 เกม “เก็บส้ม”

10. วัดผลประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดผลและประเมินผล
- ด้านความรู้ความเข้าใจ - การบอกชื่อพยัญชนะ - การตอบคำถาม - การทำใบงาน - การทำแบบทดสอบ	- ตำราตรวจสอบความพร้อม - สังเกต - ชักถาม - ตรวจใบงาน	- แบบบันทึกการเขียน - ใบงานที่ 5 - แบบประเมินผลงานรายบุคคล
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- สังเกตพฤติกรรมขณะร่วมกิจกรรม	- แบบประเมินผลงานรายบุคคล
- ด้านทักษะกระบวนการคิด - การร่วมสนทนา	- ประเมินการร่วมสนทนา	แบบประเมินผลงานรายบุคคล

11. เกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล

11.1 ใช้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

12. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

13. บันทึกข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยห้าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

14. บันทึกผลหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

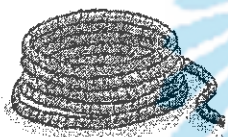
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

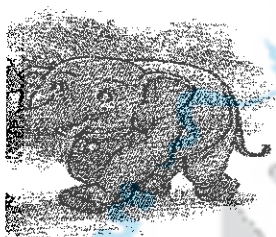
ใบงานที่ 5
เขียนคำศัพท์ภาพ

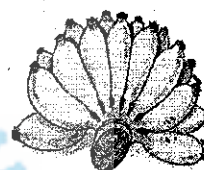
คำชี้แจง

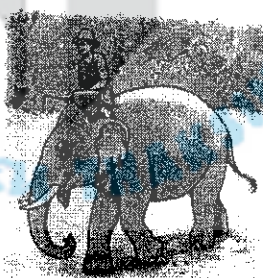
ให้นักเรียนเขียนคำได้ภาพให้ถูกต้อง

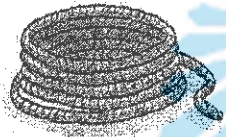

เจดีย์ใบงานที่ 5
เขียนคำสัมพันธ์ภาพ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนคำได้ภาพให้ถูกต้อง

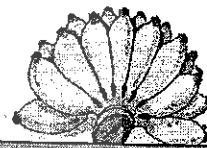
เชือก

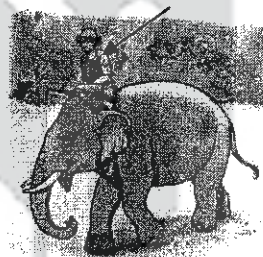
หัวไก่

ไบบัว

กลัวย

ควาญช้าง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT หน่วยที่ 7 เรื่อง โรงเรียนลูกช้าง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

- คำชี้แจง**
1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน
 2. เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
 3. ในการตอบให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข หรือ ค ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับอักษรหน้าคำตอบที่ถูกที่สุดในแบบทดสอบ
 4. ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ขีดเส้นทับคำตอบเดิม โดยใช้เครื่องหมาย X แล้วทำเครื่องหมาย X ทับอักษรที่เลือกใหม่

1. เรียน เขียนสะกดคำได้อย่างไร (วัดการเขียนสะกดคำ)
 - ก. รอ-เอีย-น-เรียน
 - ข. รอ-เอียน-เรียน
 - ค. รอ-เรียน
2. คำในข้อใดเขียนผิด
 - ก. ขาเสีย
 - ข. ตัวเดียว
 - ค. เรียมมือ
3. ฉันชอบถักผม เปีย ควรเติมพยัญชนะ ตัวใดในช่องว่างของคำ (วัดการเขียนสะกดคำ)
 - ก. ส
 - ข. ป
 - ค. ถ
4. คำว่า ควาน เขียนสะกดคำได้อย่างไร (วัดการเขียนสะกดคำ)
 - ก. คอ - วอ - อา - ยอ - ควาน
 - ข. ควอ - อา - น - ควาน
 - ค. อา - ยอ - นอ - ควาน
5. คำในข้อใดเขียนมี บ เป็นพยัญชนะต้นทุกคำ (วัดการเขียนสะกดคำ)
 - ก. บัว จบ
 - ข. ใบโบก
 - ค. บ้าน จอบ

6. ปอ - ลอ - เตื่อ - กอ เขียนเป็นคำถูกต้องได้อย่างไร (วัดการเขียนสะกดคำ)

- ก. เป็ก
- ข. เปือก
- ค. เปลือก

7. ให้นักเรียนเรียงคำที่อยู่ในกรอบ ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ (วัดการเขียนประโยค)

กล้วย ช้าง อ้อย กิน อาหาร เป็น

- ก. ช้างกินกล้วยอ้อยเป็นอาหาร
- ข. ช้างกินเป็นอาหารกล้วยอ้อย
- ค. กินอาหารช้างเป็นกล้วยอ้อย

8. ใบโบก และ _____ เป็นลูกช้าง (วัดการเขียนประโยค)

จากประโยคควรเติมคำใดในช่องว่าง

- ก. ควาญโพ
- ข. ตัวโต
- ค. ใบบัว

9. ข้อใดเป็นประโยคที่ถูกต้อง (วัดการเขียนประโยค)

- ก. หนอน นก จิก
- ข. จิก นก หนอน
- ค. นก จิก หนอน

10. ข้อใดเป็นประโยค (วัดการเขียนประโยค)

- ก. สมุดจดบันทึกประจำวัน
- ข. ปากกาอยู่บนโต๊ะ
- ค. หนังสือวิชาภาษาไทย

11. “ควาญโพ ฝึก ลูกช้าง” คำใดเป็นประธานในประโยค (วัดการเขียนประโยค)

- ก. ควาญโพ
- ข. ลูกช้าง
- ค. ฝึก

12. “ลูกช้าง กิน อ้อย” ข้อใดเป็นกรรมของประโยค (วัดการเขียนประโยค)

- ก. ลูกช้าง
- ข. อ้อย
- ค. กิน

13. ข้อใดคล้องจองกับคำว่า “เปี้ยคู่” (วัดการเขียนคำคล้องจอง)
- บู๊
 - ตาโต
 - ถื่อไว้
14. หัวไก่ ไช้กา คำในข้อใดเป็นชื่อของสัตว์ปีก (วัดการเขียนคำคล้องจอง)
- ไข่ กา
 - ไก่ ไช้
 - ไก่ กา
15. คำในข้อใดเขียนคล้องจองกัน (วัดการเขียนคำคล้องจอง)
- วงกลม - น้าชม
 - ลูกช้าง - จุงหาง
 - ขัดเงิน - เดินตาม
16. ร้าเรียนหนังสือ ฝึกปรือปัญญา
ต่อไปภาคหน้า พึ่งพาตนเอง
- จากข้อความดังกล่าว ถื่อ คล้องจองกับคำใด (วัดการเขียนคำคล้องจอง)
- พึ่ง
 - ปรือ
 - หน้า
17. คำในข้อใดเป็นคำคล้องจองสระ (วัดการเขียนคำคล้องจอง)
- ควาญ ควาย
 - บัว แฉว
 - จุง หาง
18. คำในข้อใดเป็นคำคล้องจอง 2 พยางค์ (วัดการเขียนคำคล้องจอง)
- ไบบัว ตัวโต
 - โยธา ในคู่
 - จวง หาง
19. ข้อใดกล่าวถึงหลักการคัดลายมือ (วัดหลักการคัดลายมือ)
- มะลิคัดเสร็จทันเวลา
 - กุหลาบคัดได้สวยงาม
 - อ้อยคัดได้ตามหลักการเขียน

20. ข้อใดควรปฏิบัติในการคัดลายมือ (วัดหลักการคัดลายมือ)
- เว้นระยะช่องไฟให้เท่ากัน และสม่ำเสมอ
 - อ่านสะกดคำให้ถูกต้อง
 - นั่งให้ห่างจากเพื่อน
21. ประโยชน์ของการคัดลายมือคือข้อใด (วัดหลักการคัดลายมือ)
- มีความสามัคคี
 - เขียนหนังสือได้สวยงามเป็นระเบียบ
 - ทำให้เป็นคนประหยัด
22. การคัดลายมือช่วยเสริมนิสัยด้านใดน้อยที่สุด (วัดหลักการคัดลายมือ)
- ความมีระเบียบเรียบร้อย
 - ความอดทนใจเย็น
 - ความสามัคคี
23. ใครเป็นผู้ปฏิบัติในการคัดลายมือไม่ถูกต้อง (วัดหลักการคัดลายมือ)
- แมว เขียนพยัญชนะพืดเส้น
 - น้ำ เว้นระยะช่องไฟสม่ำเสมอ
 - ไฟ เขียนไม้โท ไว้บนสระ อา
24. เขียนลายมือมีหลักรู้จักนั่ง
ตัวต้องตั้งตรงแนบอุกแบบอย่าง
จับดินสอ ปากกา ถูกท่าทาง
สมุดวางพลงเพ่งแล้วถึงแล
- จากข้อความดังกล่าว ในการคัดลายมือจะต้องปฏิบัติตามหลักการข้อใดเป็นอันดับแรก (วัดหลักการคัดลายมือ)
- การนั่ง
 - การจับดินสอ
 - การวางสมุด
25. ข้อความใดต่อไปนี้เป็นการใช้ถ้อยคำที่สุภาพ (วัดความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน)
- พี่สาวฉันออกลูกที่โรงพยาบาล
 - ฉันถูกหมาขบหลายแผล
 - หนูที่บ้านฉันชอบกินรำข้าวมาก

26. ใครเป็นผู้มีมารยาทในการเขียน (วัดความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน)
- ก. น้อยเขียนด้วยลายมือตัวเล็กบ้างใหญ่บ้าง
 - ข. นิคทำแบบฝึกหัดด้วยลายมือหวัด
 - ค. หนูดี เขียนอ่านง่ายและสะอาด
27. เมื่อเขียนผิดเราควรทำอย่างไร (วัดความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน)
- ก. ลบให้สะอาดไม่ขีดฆ่าหรือเขียนทับ
 - ข. เอาผ้าชุบน้ำแล้วลบ
 - ค. บอกให้ครูลบให้
28. ข้อใดคือมารยาทที่ดีในการเขียน (วัดความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน)
- ก. ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ
 - ข. ใช้ภาษาไม่สุภาพในการเขียน
 - ค. เขียนล้อเลียนเพื่อน
29. ใครเป็นผู้ไม่มีมารยาทในการเขียน (วัดความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน)
- ก. มานะชอบขีดเขียนบนโต๊ะ
 - ข. สุดา เขียนวันวรรคตอนถูกต้อง
 - ค. มะลิใช้ถ้อยคำสุภาพในการเขียน
30. ใครปฏิบัติในการเขียนได้ถูกต้อง (วัดความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการเขียน)
- ก. ก้อยใช้มือขีดเส้นได้
 - ข. บัวเขียน โดยไม่ขีดเส้นคั่นหน้า
 - ค. นิคใช้ไม้บรรทัดขีดเส้นได้

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ฉบับก่อนเรียน – หลังเรียน

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	ก	16	ข
2	ค	17	ก
3	ข	18	ก
4	ก	19	ค
5	ข	20	ก
6	ค	21	ก
7	ก	22	ค
8	ค	23	ค
9	ค	24	ข
10	ข	25	ค
11	ก	26	ค
12	ข	27	ก
13	ก	28	ก
14	ค	29	ก
15	ค	30	ค

แบบสำรวจแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน
กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างหรือใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
2. ระดับชั้น
☐ ประถมศึกษาปีที่ 1
3. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยปีการศึกษาที่แล้ว.....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องท้ายข้อความที่ตรงกับความถี่ของพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนตามความเป็นจริง

ข้อความ	พฤติกรรมในการเรียน				
	น้อยที่สุด 1	น้อย 2	ปานกลาง 3	มาก 4	มากที่สุด 5
1. ส่วนใหญ่แล้วฉันศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง					
2. ในเวลาเรียนฉันไม่ค่อยตั้งใจเรียน					
3. ฉันจะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ถ้าได้ปรึกษากับเพื่อน ๆ					
4. ถ้าครูปล่อยให้ฉันเรียนเรียนตามใจชอบ ถือว่าไม่ได้ทำหน้าที่ของครูอย่างถูกต้อง					
5. ฉันคิดว่าการเรียนให้ได้ดีนั้นจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน					
6. ฉันพยายามเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้					
7. ฉันมักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ฉันคิดว่าสำคัญเป็นหลัก ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับความเห็นของครูเสมอไป					
8. ฉันรู้สึกว่าการเข้าชั้นเรียนมากกว่าความรู้ที่ที่ต้องการอยากเข้าชั้นเรียนจริงๆ					
9. ในการเรียนแต่ละวิชา ฉันคิดว่าฉันสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น ถ้าได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ แทนที่จะเก็บความคิดเห็นไว้คนเดียว					

ข้อความ	พฤติกรรมในการเรียน				
	น้อยที่สุด 1	น้อย 2	ปานกลาง 3	มาก 4	มากที่สุด 5
10. ฉันยอมรับกฎเกณฑ์ หรือรูปแบบ การสอนที่ครูกำหนดขึ้น					
11. ฉันต้องแข่งขันกับเพื่อนเพื่อให้ ครูสนใจ					
12. ฉันสนใจกิจกรรมการเรียนการสอน ในชั้นเรียน					
13. ฉันสามารถตัดสินใจเองได้ว่า เนื้อหาวิชาตอนใดสำคัญ					
14. วิชาที่ฉันเรียนไม่ได้ทำให้ฉัน สนใจอย่างแท้จริง					
15. ฉันคิดว่าสิ่งที่สำคัญของการเรียน ในชั้น คือ การเรียนรู้ที่จะเข้ากับ เพื่อนๆ ได้					
16. ฉันคิดว่าครูควรชี้แจงให้ชัดเจน ว่าอะไรเป็นสิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียน					
17. ในระหว่างการอภิปรายในชั้น เรียนฉันต้องแข่งกับเพื่อนๆ เพื่อให้ เพื่อนยอมรับความคิดเห็นของฉัน					
18. ฉันได้เรียนรู้ในชั้นเรียนมากกว่า การศึกษาด้วยตนเองที่บ้าน					
19. ฉันเชื่อมั่นในความสามารถของ ฉันในการเรียนรู้สาระสำคัญใน แบบเรียน					
20. ฉันเบื่อและไม่สนใจเนื้อหาสาระ ของวิชาที่เรียน					

ข้อความ	พฤติกรรมในการเรียน				
	น้อยที่สุด 1	น้อย 2	ปานกลาง 3	มาก 4	มากที่สุด 5
21. ฉันเตรียมตัวดูหนังสือสอบร่วมกับเพื่อนๆ					
22. ฉันรู้ดีกว่าข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือและจากการอภิปรายของครูนั้นถูกต้องเสมอ					
23. ฉันพอใจเมื่อฉันสามารถตอบปัญหาหรือคำถามได้ก่อนเพื่อนในชั้นเรียน					
24. ฉันเข้าชั้นเรียนเพราะต้องการจะเรียนรู้จากครูและเพื่อนๆ					
25. ฉันอ่านและศึกษาแบบเรียนมาล่วงหน้าก่อนที่ครูอธิบายให้ฟัง					
26. ฉันดีใจเมื่อทราบว่าครูไม่มาสอนหรือมีการงดเรียนในบางชั่วโมง					
27. ฉันไม่ชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำเพียงคนเดียว					
28. ก่อนลงมือทำงานที่ครูมอบหมายให้ฉัน ฉันจะพยายามถามครูจนเข้าใจชัดเจน					
29. ฉันคิดว่าจะไม่เกิดผลดีต่อตนเองถ้าให้เพื่อนขี้มุดจนงานและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนๆ ก่อนเวลาสอบ					
30. ฉันสนุกและพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน					

ข้อความ	พฤติกรรมในการเรียน				
	น้อยที่สุด 1	น้อย 2	ปานกลาง 3	มาก 4	มากที่สุด 5
31. ฉันศึกษาหรือทำรายงานในแต่ละวิชาด้วยตนเอง					
32. ฉันเบื่อหน่ายกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน					
33. ฉันรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ เมื่อมีประเด็นปัญหาต้องพิจารณาร่วมกัน					
34. ฉันไม่คิดหรือติดตามประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียน ถ้าปัญหาเหล่านั้นไม่ได้อยู่ในหนังสือหรือครูกล่าวถึง					
35. ฉันพอใจเมื่อทราบว่าตนเองทำคะแนนได้ดีกว่าเพื่อนๆ					
36. ฉันจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนที่จะทำสิ่งอื่นๆ ที่ตนสนใจ					
37. ฉันทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยวิธีของตนเอง โดยไม่คำนึงว่าเพื่อนๆ จะทำอย่างไร					
38. ฉันมาเรียนเพียงเพื่อให้สอบผ่านหรือจบตามหลักสูตรเท่านั้น					
39. ฉันชอบพูดคุยกับเพื่อนๆ นอกชั้นเรียนเกี่ยวกับความคิดและประเด็นปัญหาที่ได้อภิปรายแล้วในชั้นเรียน					
40. ฉันคิดว่าการอภิปรายมากเกินไปในชั้นเรียนทำให้ครูสอนเนื้อหาไม่ครบตามหลักสูตร					

ข้อความ	พฤติกรรมในการเรียน				
	น้อยที่สุด 1	น้อย 2	ปานกลาง 3	มาก 4	มากที่สุด 5
41. ฉันต้องเรียนแข่งกับเพื่อนเพื่อให้ได้คะแนนดี					
42. ฉันคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ได้ผลคุ้มค่า					
43. ฉันไม่ชอบให้ครูกำหนดว่า จะต้องเรียนอะไรบ้าง					
44. ฉันพยายามไม่สับสนเพราะกลัวว่าครูจะเรียกให้ตอบคำถาม					
45. ฉันรู้สึกว่าคุณครูกับนักเรียนควรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จนนักเรียนกล้าบอกความจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้					
46. ฉันสนุกที่จะเรียนวิชาต่างๆ เมื่อครูจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ					
47. ฉันต้องการรู้ว่าเพื่อนคนอื่นได้คะแนนอยู่ในระดับใด					
48. ฉันเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียน ไม่ว่างานนั้น น่าสนใจหรือไม่ก็ตาม					
49. ถ้ามีประเด็นในบทเรียนที่ฉันสนใจ ฉันจะไปค้นคว้าเพิ่มเติม					
50. ฉันไม่สนใจที่จะเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ จากชั้นเรียน					

ข้อความ	พฤติกรรมในการเรียน				
	น้อยที่สุด 1	น้อย 2	ปานกลาง 3	มาก 4	มากที่สุด 5
51. ฉันชอบวิชาที่ครูให้โอกาส อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม และ มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน					
52. ฉันคิดว่าการเรียนจากตำราและ การบรรยายของครูเพียงพอแล้ว					
53. ฉันพยายามที่จะทำงานที่ได้รับ มอบหมายให้ดี หรือเร็วกว่าเพื่อนๆ					
54. ฉันชอบที่นั่งในชั้นเรียนที่ สามารถได้ยินและเห็นข้อความบน กระดานดำชัดเจน					
55. ฉันมีความคิดว่า ครูควรจัดการ เรียนการสอนอย่างไรในแต่ละวิชา					
56. เมื่อมีแบบฝึกหัดมากหรือยากกว่า ปกติ ฉันมักจะไม่ว่างหรือทำเฉพาะ ส่วนที่ง่ายเท่านั้น					
57. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ เกิดจากการปรึกษาหารือร่วมกัน ระหว่างครูกับนักเรียน					
58. ฉันสามารถเรียนรู้สิ่งที่ยากและ สำคัญได้ โดยการทำตามคำแนะนำ ของครู					
59. ฉันชอบกิจกรรมการเรียนที่มีการ แข่งขันระหว่างกลุ่มหรือระหว่าง บุคคลเพราะทำให้ตื่นเต้นดี					
60. ฉันจะทำงานทันทีที่ได้รับ มอบหมาย					

**แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4
MAT ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยห้าง**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นเพื่อถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านความพึงพอใจ โดยแบ่งคำถามเป็น 4 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านเนื้อหา
- 1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน
- 1.4 ด้านการวัดและประเมินผล

2. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

3. ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วประเมินรายการต่าง ๆ ที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนตามความพอใจ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับความพอใจที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

- 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
- 2 หมายถึง ระดับความพอใจปานกลาง
- 1 หมายถึง ระดับความพอใจน้อย

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก 3	ปานกลาง 2	น้อย 1
00	ภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญ	✓		

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก 3	ปานกลาง 2	น้อย 1
1. การเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทำให้ฉันได้เรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง			
2. การเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ช่วย使我ได้ฝึกกระบวนการคิด เพื่อพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา			
3. ฉันสนุกสนานกับการทำกิจกรรม และลงมือปฏิบัติจริง			
4. กิจกรรมที่หลากหลายทำให้ฉันเขียนคำได้ถูกต้อง			
5. ฉันชอบกิจกรรมเขียนคำและค้นคำ			
6. ฉันรู้สึกตื่นเต้นที่สุดเมื่อคุณครูให้ทำแบบฝึกทักษะ			
7. ฉันชอบเมื่อคุณครูให้ออกไปนำเสนองาน			
8. ฉันชอบที่คุณครูให้ฉันสร้างคำใหม่ โดยใช้แผนผังความคิด			
9. ฉันชอบการเขียนคำและที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน			
10. ฉันมีความสุขเมื่อถึงชั่วโมงภาษาไทย			

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางนิตยา คงทอง
วัน เดือน ปีเกิด	23 กุมภาพันธ์ 2500
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	435 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านนา อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี รหัสไปรษณีย์ 84240
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครู โรงเรียนบ้านห้วยห้าง อันดับ คศ.3 วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านห้วยห้าง เลขที่ 11/1 หมู่ 3 ตำบลบ้านนา อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี รหัสไปรษณีย์ 84240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอรุณพงศ์พิทยา อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2518	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสงขลา
พ.ศ. 2530	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2554	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา